CASTRUM

1991 - 2006

15 jaar
‘Vivamus ad codicem!’

Tweede, verbeterde uitgave

Deze tweede, verbeterde uitgave van het eerste Castrum-lustrumboek (bij het derde lustrum) werd gefinaliseerd op zondag 7 januari 2007. Ze werd enkel online gepubliceerd en is niet in boekvorm beschikbaar.

De eerste uitgave van dit lustrumboek werd uitgegeven naar aanleiding van en voorgesteld op de Dies Natalis van Castrum op 19 juni 2006 waarop de club haar vijftiende verjaardag vierde.
Het werd geschreven door commilito Herr W.
De officiële oplage werd beperkt tot vijftig gedrukte exemplaren (full colour, harde kaft met stofomslag, 126 pagina's, 16 x 24 cm); er is ook een eenenvijftigste "nul-exemplaar" in het bezit van de auteur dat hij van de drukker aftroggelde.
Er werd van de eerste uitgave van het lustrumboek één proefdruk gedrukt die zich in het Castrum-archief bevindt.

© 2006-2007
Studenten- & oud-studentenvereniging Castrum Antwerpen & Bibliotheca Studentica

Voorwoord bij de tweede, verbeterde uitgave

Senior,
Commilitones,

Tijdens de Dies Natalis-viering van 19 juni 2006 stelde ik, niet zonder enige trots, het allereerste Castrum-lustrumboek naar aanleiding van de vijftiende verjaardag van onze club voor.
En hoewel het eindresultaat van ruim anderhalf jaar research- en schrijfwerk er zeker mocht wezen en de commentaren unaniem positief waren, was niet alles perfect verlopen en slopen er een aantal schoonheidsfoutjes in de tekst en in de uitgave.

Op de digitaal aangeleverde afbeelding van de achterflap van de eerste uitgave prijkten de jaartallen '1991' en '2006'. Omwille van kleur- en druktechnische redenen reconstrueerde de drukker de afbeelding. Helaas vergiste hij zich daarbij van jaartal en werd '2006' vervangen door '2001'. Gelukkig stelde ik die fout vast toen ik nog op de parking van de drukkerij stond, zodat ik een halve minuut later alweer in het kantoor van de drukker binnenliep. Omdat het boek de dag nadien voorgesteld moest worden en omdat de financieën voor de uitgave tot op de laatste eurocent – figuurlijk, uiteraard - opgesoupeerd waren, was het niet mogelijk om een volledige herdruk te laten maken. Als alternatief stelde de drukker voor om, op zijn kosten, stofomslagen te drukken met de correcte jaartallen. Een half uurtje later waren die klaar, nog een uur later kon ik thuis beginnen met het inpakken van 51 boeken in hun gloednieuwe stofomslag.

Een week of twee voor het lustrumboek effectief gedrukt zou worden, haalde ik bij de drukker het proefexemplaar op. Nog diezelfde dag werd de proefdruk doorgelezen, werden de typo's en spelfouten gecorrigeerd en emailde ik de drukker de verbeterde tekstversie. Helaas rolde niet de verbeterde, maar de originele versie van de digitale drukpersen en krioelde het lustrumboek nog van de fouten en foutjes.

Zoals ik in mijn inleiding bij de eerste uitgave schreef was het verzamelen, inventariseren, bekijken en lezen van de archiefstukken die ik gebruikte voor het schrijven van het lustrumboek moeilijk en tijdrovend. Er bleef er geen tijd over om interviews te houden met oud-praesidiumleden en –commilitones om meer tekst en uitleg bij de archiefstukken te krijgen. Door mijn foutieve interpretatie van een aantal

archiefstukken en door het ontbreken van duiding bij andere archiefstukken slopen er ook een aantal inhoudelijke blunders in het lustrumboek; vooral met betrekking tot de eerste jaren van Castrum toen ik zelf nog geen commilito was. Gelukkig bezorgde commilito Bruno van Brabant me twee dagen na de voorstelling van het lustrumboek al een lijstje met errata en addenda die in deze verbeterde uitgave verwerkt werden. Waarvoor dank, uiteraard.

Typo's en spelfouten zijn in deze tweede, verbeterde uitgave zonder verdere commentaren aangepast.
Inhoudelijke aanpassingen zullen van voetnoten voorzien worden om de inhoudelijke fouten en aanpassingen te duiden.

Mocht je verder toch nog typo's, spelfouten of inhoudelijke foutjes vinden – errare humanum est, perseverare autem diabolicum – laat het dan zeker weten zodat ze in een volgende, uitgebreide (het is mijn intentie om na ieder academiejaar een nieuw hoofdstuk toe te voegen) uitgave aangepast kunnen worden.

Trouwe clubgroet!

Ut vivat, crescat et floreat Castrum!

Antwerpen, 7 januari 2007

Herr W.

Inleiding

Senior,
Commilitones,

Tijdens de Dies Natalis-viering van 4 november 1992 is het Hoogpraesidium in zijn toespraak van mening dat "terugblikken op de geschiedenis van Castrum […] nu nog wat prematuur [lijkt] aangezien de meesten van u, zoniet nauw, dan toch wel van dichtbij, betrokken waren bij de stichting en verdere groei van onze club." Die terugblik laat hij "met genoegen over aan mijn opvolger van binnen pakweg 10 jaar."

Vandaag is het zo ver!
We blikken op deze vijftiende Dies Natalis van onze club terug op wat achter ons ligt. En we doen dat in stijl, zoals het Castrum past, met de voorstelling van het lustrumboek *15 jaar 'Vivamus ad codicem!'*. Want een club die, zoals Castrum, de kennis van de studentikoze geschiedenis als expliciete doelstelling in haar missie opneemt, mag haar eigen geschiedenis en geschiedschrijving niet verwaarlozen.

Daarom werd enkele jaren geleden een (officieuze) clubarchivaris aangesteld die zoveel mogelijk Castrum-archiefstukken moest verzamelen en inventariseren. En daarom werd bij het einde van het vorige academiejaar beslist naar aanleiding van het derde Castrum-lustrum een lustrumboek te schrijven en uit te geven.

Dit lustrumboek heeft niet de pretentie meer te zijn dan een kroniekje dat terugblikt op de eerste vijftien jaren van Castrum. Academiejaar per academiejaar neemt het een duik in het archief om na te gaan wie wat waar deed en waarom tijdens de voorbije jaren. Het archief voor dit lustrumjaar is nog niet volledig, daarom laten we voor dit jaar (enkel) de praeses aan het woord.
Verder biedt het lustrumboek nog een 'Galerij van pro-praesidiumleden', een hoofdstuk over de studentenliederen die in de loop der jaren in de Castrum-schoot ontstonden, een overzichtje 'Castrum in de pers', een overzicht van de afbeeldingen en foto's in dit lustrumboek en een lijst van de intekenaars op dit lustrumboek.

Het verzamelen, inventariseren, bekijken en lezen van die archiefstukken was moeilijk en tijdrovend. Daardoor bleef er geen tijd over om uitgebreide interviews te houden met oud-praesidiumleden en

–commilitones om meer tekst en uitleg bij de archiefstukken te krijgen. Die taak laat ik met plezier over aan de commilito die een volgend lustrumboek zal schrijven. Gelukkig waren enkele pro-senioren bereid om als inleiding bij het hoofdstuk over hun academiejaar of academiejaren hun visie op de club en hun voorzitterschap neer te schrijven voor dit lustrumboek.
Daarnaast waren er voor sommige jaren geen of nauwelijks archiefstukken beschikbaar. Opvallend hierbij is dat er van de eerste Castrum-jaren veel verslagen bewaard gebleven zijn, maar dat er nauwelijks fotomateriaal beschikbaar is. De laatste vijf jaren is het tegendeel eerder waar. En tussendoor is het een beetje huilen met de pet op: nauwelijks verslagen en helemaal geen foto's.

Omdat we voor dit lustrumboek, ondanks de gulle sponsoring van commilitones Matrose en Dim Sum, ook financieel begrensd zijn – de 15 euro's die u betaalde voor dit prachtexemplaar zijn een schijntje van de werkelijke kost – hebben we het aantal pagina's moeten beperken tot het aantal dat nu voor u ligt. Daardoor vallen een aantal onderwerpen die op hun plaats zouden zijn in dit lustrumboek (ontgroeningsopdrachten, het jarenlange gesleutel aan de statuten en reglementen, studentenliedboekjes binnen Castrum, de Ordo Academicus Burgundiensis en onze relatie met andere clubs, studentensteden en landen, enzovoorts) uit de boot.

Ondanks de genoemde beperkingen zal uit dit unieke boek opnieuw duidelijk blijken dàt Castrum een unieke club met een unieke geschiedenis is.

Ik heb met plezier aan dit lustrumboek gewerkt en geschreven; ik hoop dat jij het met evenveel plezier zal lezen.

Ut vivat, crescat & floreat Castrum!

Dixi!

Antwerpen, 19 juni 2006

Herr W.

Academiejaar 1991 - 1992

Als één van de oudste pro-seniores en, onbetwistbaar, als oudste pro-ab-actis, weze het mij vergund hier een klein woordje aan onze clubgeschiedenis te wijden.

Op die onzalige namiddag in mei of juni 1991 kwam Sergeï Desmidt naar mij toe: "Ik ga een nieuwe club oprichten!"
Ik verslikte mij bijna in mijn fluitje pils en zei: "Proficiat!" Daarna vroeg ik, ezel die ik ben: "En heb je al een ab-actis?"
"Nu wel," grijnsde Sergeï en - lap! - ik hing eraan vast.
Toen begonnen wat ik 'De Turbulente Jaren' van onze club noem. Nog diezelfde dag werden Christiaan Van Goethem (v. Ukkie), Herman verschooten Jr. (v. Junior) en Philippe Rongé gerekruteerd in de respectieve functies van quaestor, cantor en vice-praeses annex schachtenmeester. Ook Christian Taeymans (v. Chaane), Filip Varewijck (v. Moby), Patrik Wegner (v. Neus), Herman van Deuren (v. Herman TD) en vele anderen betoonden interesse betoonden.

Er werd stevig gebrainstormd die dag:

> ** "Bruno, wat is 't Steen in 't Latijn?" – "Castrum, waarom?" – "Ah, voilà, we hebben een clubnaam!"*
> *- "Junior, jij wordt cantor, je weet dus wat er u te doen staat, zeker?" – "Een clublied maken?" – "Goed gezien!"*

Inmiddels had ondergetekende ook al een wapenspreuk bedacht: "Vivamus ad codicem" of "Laten wij volgens de codex leven". Waarmee ik mij andermaal een rotjob op de hals haalde: de spitsvondige Geert De Donder (v. Kip) stelde de intelligente vraag of dat, gezien het toenmalige artikel 19 uit de Clubcodex[1], betekende dat de meisjes niet mochten meespelen. Sergeï vond dat hij gelijk had en ik kreeg de opdracht een werkbaar huishoudelijk reglement op te stellen. Merci, Kip! 't Heeft me slapeloze nachten gekost!

Op 19 juni 1991 werd Castrum ten doop gehouden tijdens de enige echte stichtingsvergadering in de kapel (!) van het ouderlijke huis van Junior…"Uyt jonsten versaemt ende minsaem scheiden"…ja, ja. Tijdens deze vergadering werd het allereerste praesidium geïnstalleerd en werden de beleidslijnen uitgezet. Er werd ook een clubschild ontworpen:

> ** "Doe die lelijke Vlaamse leeuw van dat schild! Antwerpen is al 1.400 jaar Brabants grondgebied!"*
> *- "Ah, dan zullen we er een Brabantse leeuw op zetten!"*

Neus vond dat een goed idee en ging 's anderendaags clubschildjes bestellen bij Bandera. Moby nam het op zich om het clubschild in het groot uit te werken, Neus bezorgde ons de 'kop van Pee Dierckx', Junior en ik spraken onze relaties aan en kwamen op de proppen met de praesidiumdegens, een gegraveerde knuppel en een narrenmuts met belletjes in de clubkleuren.

---

[1] "Op de eigenlijke clubavond, waar de voorschriften van de *Clubcodex* volledig worden toegepast, kunnen geen dames aan de clubtafel plaatsnemen. Nochtans kan het bestuur, bij bijzondere gelegenheden, dames als toeschouwers in de clubzaal toelaten."

Juni liep ten einde. De vakantie ging voorbij. Slecht nieuws bij het begin van het nieuwe academiejaar: Sergeï Desmidt mocht zijn functie niet langer uitoefenen wegens teveel het varken uithangen en slechte studieresultaten. Philippe Rongé werd dus van het contrapraesidium naar het Hoog Praesidium gekatapulteerd. Hij stelde aanvankelijk Stefan Meert (v. Blauw) aan als plaatsvervangende schachtenmeester, maar die werd dan op zijn beurt weer vervangen door Moby.

En de ab-actis, hij schreef verder…

Onder het voorzitterschap van Philippe Rongé vond Castrum een thuishaven voor zijn maandelijkse cantus bij clubpeter Herman TD in Studio 50. We hebben wat met bakken bier gesleurd in die tijd. En dan zetten ze die nog in mijn weg ook tijdens een cantus! Maar ik ben vooruit aan 't lopen op de feiten.

Herman Segers (v. Bruno C. van Brabant)
Ab-actis 1991-1992

In den beginne is er niets. Of toch niet veel; slechts een Antwerpse student met een idee: de oprichting van een club voor studentikoze zwijnen. Gelukkig voor Castrum naderen op dat ogenblik vanuit het oosten en met rasse schreden Drie Wijzen die deze jonge student bier offeren en hem ondertussen op andere ideeën brengen: waarom niet nét het tegenovergestelde doen en een unieke club oprichten die zich inzet voor stijlvolle en traditionele studentikoziteit?
En zo geschiede! Ergens in de eerste weken van de maand juni 1991 rolt onderstaande brief, die de geschiedenis van Castrum inluidt, uit de matrixprinter van Sergeï Desmidt:

> *Commilitones,*
>
> *Graag zou ik jullie willen uitnodigen op de eerste vergadering van onze club, Castrum.*
> *Deze eerste bijeenkomst beschouw ik als een soort kennismaking waarbij we de doelstellingen van onze club nog eens allemaal op een rijtje zullen zetten.*
> *Voor deze eerste vergadering zou ik wel al willen vragen om te verschijnen met geklede broek, hemd en das, veston en uw codex (dus zoals het hoort), eventueel pet van de A1[2].*
> *Degenen die zich na de vergadering nog altijd geroepen voelen om toe te treden kunnen zich dan lid maken tegen de prijs van 300 Fr.*
>
> *De vergadering is op 19 juni om 19h00 stipt in de Trocadero.*
> *Wie niet op de vergadering aanwezig kan zijn of niet op tijd kan komen moet dit op voorhand schriftelijk laten weten.*
> *Voor die personen zal een verslag ter beschikking gesteld worden.*
>
> *Let wel, wie niet aanwezig is kan zijn stem niet laten gelden.*
> *Alle steun en raad is van harte welkom.*
>
> *Ut vivat, crescat et floreat Castrum*
>
> *Vivamus ad codicem*
>
> *Sergeï Desmidt*
> *Praeses 1991-1992*

Zoals uit de brief duidelijk wordt, zijn een aantal richtlijnen en zaken al op punt gesteld: er was al een leuze voor de club en de dresscode was vanaf het allereerste ogenblik 'jasje-dasje'.

[2] De 'Club van de A1' was een overkoepeling van hogeschoolclubs in de provincie Antwerpen tussen 1975 en 1995. De commilitones van de aangesloten clubs mochten een witte studentenpet met rood-blauwe rand dragen.

Uit het "Verslag van de stichtingsvergadering[3], gehouden in het clublokaal, Kammenstraat 70[4] te Antwerpen, op woensdag 19 juni 1991 om 20.00 uur voorgezeten door Sergeï Desmidt" weten we dat volgende achttien personen aanwezig zijn: Peter Mostmans, Peter Bastiaensen, Wouter Dupré, Christiaan Van Goethem (v. Ukkie), Philippe Rongé, Geert De Donder (v. Kip), Christian Taeymans (v. Chaane), Cathérine Cantryn, Karin Vanhove, Filip Varewijck (v. Moby), Frank Leemans, Dirk Deridder, Christel Francken, Patrik Wegner (v. Neus), Herman verschooten jr. (v. Junior), Herman Segers (v. Bruno C. van Brabant), Yannic Juchtmans en Sergeï Desmidt.

Navraag bij enkele commilitones van het eerste uur brengt aan het licht dat met zekerheid gesteld kan worden dat Sergeï, Bruno, Junior, Neus, Christel, Moby, Chaane, Kip, Philippe en Ukkie na de oprichtingsvergadering effectief lid worden van Castrum. Over Wouter weet men het niet meer zeker, maar ik voeg hem aan dit lijstje toe. Bij aanvang van het academiejaar 1991-1992 wordt hij tijdens een praesidiumvergadering voorgedragen als plaatsvervangend schachtenmeester; we mogen dus veronderstellen dat hij wel degelijk lid is na de stichtingsvergadering en voor aanvang van het academiejaar 1991-1992.

Op de oprichtingsvergadering wordt ook beslist dat de leidraad van de kersverse club "de blauwe bladzijden van de KVHV-codex" zullen worden. Daarnaast worden nog vier andere regels in het verslag vermeld:

1. Linten van andere clubs mogen gedragen worden.
2. Elke bijeenkomst van Castrum wordt in stadskledij bijgewoond (hemd, das, vest, enzovoorts).
3. Verzorgde jeans wordt toegelaten.
4. Naar buiten toe mag men het Castrum-lint dragen, op voorwaarde dat de kledij gerespecteerd wordt.

Sergeï heeft zichzelf, als initiatiefnemer van de oprichting van de nieuwe club, tot praeses gekroond. Dat wordt op deze vergadering bekrachtigd door Karin Vanhove, praeses van Abacus[5], die Sergeï officieel als eerste praeses van Castrum installeert. Omdat er nu eenmaal Chinese vrijwilligers moeten zijn die het verslag van een oprichtingsvergadering willen schrijven, heeft hij Bruno eerder al aangesteld als eerste ab-actis van de club. Er moeten tijdens de vergadering dus nog drie praesidiumfuncties ingekleed worden: quaestor, schachtenmeester en cantor.

De functie van quaestor wordt het meest begeerd. Hiervoor stellen twee commilitones zich officieel kandidaat: Ukkie[6] en Junior. Op het briefje van de stemmentelling zien we dat er drie stemmen naar Junior gaan, dat Ukkie[7] 12

---

[3] Eigenlijk was het de 'installatievergadering' waarop de praeses officieel werd geïnstalleerd, de eigenlijke oprichting vond eerder plaats. Toch wordt de datum van deze vergadering beschouwd als de officiële stichtingsdatum.

[4] Dit is niét het café dat genoemd wordt in de uitnodiging, maar het ouderlijke huis van Herman verschooten Jr.

[5] In de eerste uitgave werd foutief 'Mota' genoemd in plaats van Abacus.

[6] Door een foutieve interpretatie van de naam "Christiaan" op het papiertje met de stemmentelling werd in de eerste uitgave foutief 'Chaane' (Christian Taeymans, met enkele A) genoemd in plaats van Ukkie (Christiaan van Goethem, met dubbele A).

[7] Zie vorige voetnoot.

stemmen krijgt, dat er geen onthoudingen zijn en dat er een stem naar "Jupiler" gaat. De archiefstukken bieden helaas geen sluitend bewijs voor de vraag of het hier om een illustere, onbekende commilito gaat of dat de ab-actis, naar goede gewoonte, weer dorst heeft.

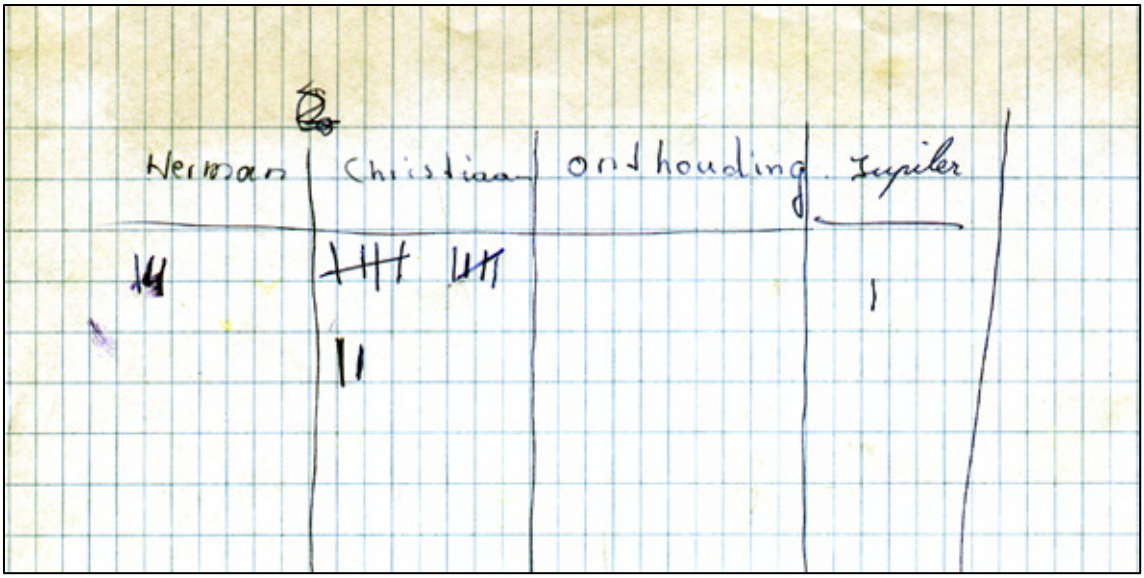

Daarna worden Philippe Rongé en Junior unaniem en respectievelijk tot schachtenmeester en cantor verkozen. Neus wordt "door zijn niet geringe geldelijke inbreng tot erelid benoemd".

In de handgeschreven notulen van de oprichtingsvergadering volgen nog een aantal punten die niet in het uiteindelijke verslag opgenomen worden: een cantus die eerder dat jaar plaats had gevonden op 5 mei (Wellicht een Mota-cantus?), een puntje dat door de ab-actis als "Blablabla" wordt omschreven en nog een stemmentelling die helaas volkomen onleesbaar is.

Bij de handgeschreven notulen bevindt zich ook een eerste ruwe schets van het ontwerp van het Castrum-schild van de hand van Bruno.

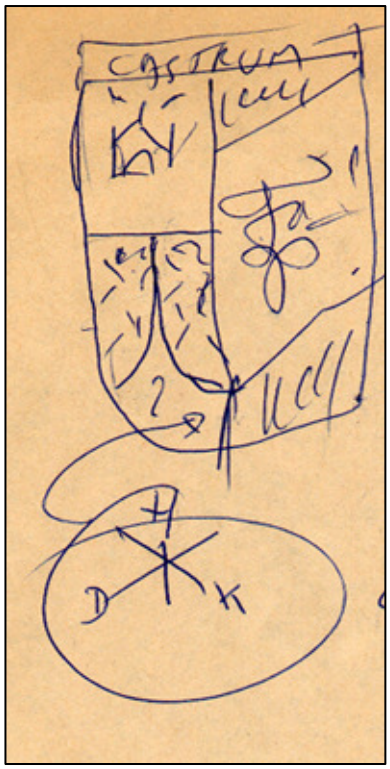

Een tweede verslag in het archief is van de praesidiumvergadering van 3 juli 1991. Er is op dat ogenblik ongeveer 3.000 BEF in kas – wellicht allemaal van de lidgelden – en er wordt gewacht op de donatie van erelid Neus. Verdere financiële punten die aan bod komen, zijn: praeses Sergeï betaalde zijn 300 BEF lidgeld en overhandigde vijf postzegels van 14 BEF aan de ab-actis. Voorts wacht het praesidium nog op Herman TD om zijn peterschap over de club al dan niet te aanvaarden. Er wordt op die derde juli ook (verder) gediscussieerd over het ontwerp van het clubschild. Bruno dient een motie in om enkel de Brabantse leeuw in het wapenschild op te nemen. Deze motie wordt door de aanwezige praesidiumleden met eenparigheid van stemmen goedgekeurd.
Tijdens diezelfde vergadering worden ook een aantal

cantussen vastgelegd. De allereerste Castrum-cantus wordt gepland "op maandag 15 juli – 20.00 uur in 't clublokaal". Daarna zal er nog een volgen op maandag 19 augustus om 20:30 uur en op woensdag 25 september om 20:30 uur. Vanaf september zullen de cantussen steeds op woensdag plaats vinden in plaats van op maandag.
Christophe Van Mechelen zal helaas niet als lid aan die cantussen kunnen deelnemen; hem wordt door het praesidium lidmaatschap geweigerd. Het verslag vernoemt geen redenen. Ann Van Hout en Christian Van Craenenbroeck worden wel als kandidaat-lid van Castrum aanvaard door het praesidium.

Op de praesidiumvergadering van donderdag 12 september 1991 is er weinig tot geen financieel nieuws. Maar het nieuws dat er wel is, is van kapitaal belang: Ukkie en Junior laten weten dat de kratten bier in het clublokaal dringend aangevuld moeten worden. Prioriteiten stellen, noemen ze dat.
Belangrijker nieuws is er te melden over stichtend praeses Sergeï. Blijkbaar is het door omstandigheden niet zeker dat hij het nieuwe academiejaar (1991-1992) wel als praeses zal kunnen inzetten. Definitief uitsluitsel kan hij daar pas op 17 september over geven. Daarom stelt hij voor om schachtenmeester (en dus ook vice-praeses) Philippe tot vervangend praeses te benoemen. Het praesidium keurt dit voorstel met tachtig procent van de stemmen goed.
Er is ook nieuws op het front van de ledenwerving: Junior en Philippe hebben tijdens het weekend voor de vergadering van 12 september Stefan Meert (v. Blauw) als lid aanvaard en meteen ook ontgroend. Quaestor Chaane en ab-actis Bruno kunnen daar niet mee lachen. Niét omdat ze iets tegen het nieuwe lid hebben, maar wel omdat de beslissing genomen is door een onvoltallig praesidium en – oh, schande! – omdat de ontgroening niet plaats vond op het grondgebied van de provincie Antwerpen.
Verder hamert Junior er nog eens op dat Dirk Vermeulen uitgenodigd moet worden voor de volgende cantus om als mogelijk lid in te lijven.

De titel van het verslag van de praesidiumvergadering van maandag 16 september 1991 belooft niet veel goeds over het hierboven genoemde mogelijke ontslag van de stichtende senior: "Verslag van de praesidiumvergadering, gehouden te Antwerpen op maandag 16 september 1991 om 20.00 uur, voorgezeten door Sergeï Desmidt, later door Philippe Rongé."
Bij aanvang van de vergadering is eerst een ander ontslag aan de orde. Na de goedkeuring van het vorige verslag – dat door Junior bijgewerkt werd, de reden wordt dadelijk duidelijk - is namelijk "Ontslag Ab-Actis" het eerste punt op de agenda. Ab-actis Bruno wordt verzocht "zijn ontslagname in beraad te houden". Bruno ziet van het ontslag af, maar wordt wel verzocht voortaan nuchter op de vergaderingen van Castrum te verschijnen. Wat meteen verklaart waarom het verslag van de vorige vergadering wat 'schoonheidsfoutjes' vertoont.
Nadat Bruno op zijn communiezieltje beloofd heeft om voortaan nuchter als een pasgeboren lammetje op de vergaderingen toe te komen, kan overgegaan worden tot de échte orde van de dag: het ontslag van praeses Sergeï. Blijkbaar is het besluit gevallen. Sergeï gaat in Torhout studeren en zal dus nog nauwelijks tijd kunnen doorbrengen in Antwerpen. Hij treedt af en draagt zijn functie over aan Philippe. De andere praesidiumleden zingen het "*Io vivat!*" ter ere van de uittredende praeses. Na de plechtige lintoverdracht worden het clublied en, opnieuw, het "*Io vivat!*" gezongen ter ere van de nieuwe praeses voor het academiejaar 1991-1992.

Door de machtswissel aan de top is de functie van schachtenmeester vrijgekomen. In eerste instantie worden Blauw en Wouter Dupré voorgedragen voor de functie. Maar het praesidium beslist om tijdens een vergadering voor de volgende cantus (25 september 1991) alle (ontgroende) leden de kans te geven zich kandidaat te stellen. Het praesidium zal dan een nieuwe schachtenmeester kiezen. Deze zal onmiddellijk na zijn verkiezing in functie treden tijdens de cantus.
Tijdens deze vergadering wordt ook beslist om voortaan ook iedere vergadering – die eigenlijk ook een clubavond is – in te zetten met het clublied. De cantuslocatie verhuist van het gebruikelijke clublokaal – waarvoor voortaan huur betaald zou moeten worden – naar de kelder onder het clublokaal – die gratis blijft, maar die wel eerst door het praesidium grondig uitgemest moet worden.
In een "addendum bij het verslag van de praesidiumvergadering van 16 september 1991" wordt vermeld dat het praesidium unaniem beslist om Sergeï te benoemen tot 'ere-praeses in perpetuum'; de club zal hem een lint met deze erefunctie erop schenken.

Op de vergadering die voor de cantus van 25 september 1991 plaats vindt, worden twee nieuwe leden aanvaard alvorens tot de verkiezing van de nieuwe schachtenmeester over te gaan: Blauw en Hilde Kestelyn (v. Pijl).
Behalve Blauw en Pijl stellen Chaane en Kip zich kandidaat voor het vrijgekomen zitje van de schachtenmeester. Nadat de kandidaten hun motivering uiteengezet hebben, moeten ze – het rollenspel als selectieprocedure begon aan zijn opmars bij het begin van de jaren '90 – een staaltje van hun kunnen tonen tijdens een rollenspel met de quaestor in de rol van rebelse schacht. Na beraadslaging door het praesidium wordt de kandidatuur van Blauw weerhouden met drie ja-stemmen en twee onthoudingen. Blauw wordt onmiddellijk ontgroend en als schachtenmeester geïnstalleerd bij aanvang van de cantus.

Op woensdag 9 oktober 1991 is er 7.955 BEF in kas volgens het verslag van de praesidiumvergadering van die dag. Het erelint voor Sergeï is betaald en overhandigd. Voor Blauw wordt een nieuw schachtenmeesterlint besteld, maar hij zal dat zelf moeten financieren.
Ook op deze vergadering dient zich een nieuw ontslag aan: Ukkie[8] vraagt om persoonlijke redenen ontslag. Nadat de quaestor gerust gesteld wordt over het al dan niet terugbetalen van het lidgeld, besluit de vergadering, waarop het voltallige praesidium én Neus aanwezig zijn, het ontslag goed te keuren. Er wordt in dit verslag nog niet gesproken over een opvolger.
Met betrekking tot de ledenwerving wordt beslist geen beroep te doen op Club van de A1. Potentiële leden zullen door het praesidium uitgenodigd worden op een cantus – waarvoor geen inkom betaald moet worden – om kennis te maken. Na deze kennismaking zullen zij op de hoogte gebracht worden van de datum van de volgende cantus. Indien zij daar niet opdagen, zal aangenomen worden dat zij geen lid willen worden.
Bij wijze van promotie schrijft Blauw ook een artikel voor *Kikkeroen*, het tijdschrift van de Lierse studentenclub De Schapekoppen. Deze club verzoekt Castrum om hen tijdens een volgende cantus uit te nodigen om "te komen leren hoe hun functie uit te oefenen". Het verzoek van De Schapekoppen wordt door het praesidium

[8] Zie vorige voetnoot.

goedgekeurd. De volgende cantus vindt plaats op 16 oktober 1991 in de kelder onder het clublokaal…als het praesidium die tegen dan tenminste uitgemest heeft.

Hoewel het academiejaar al een tijdje bezig is, wordt volgens een bestelbon in het archief pas op 10 oktober 1991 een praeseslint 1991-1992 besteld bij Bandera. Het moest voor de cantus van 16 oktober klaar zijn. Kostprijs van het kleinood in die dagen: 1.135 BEF

Dat de kelder van het clublokaal niet uitgemest raakt voor de cantus van 16 oktober blijkt uit het verslag van de praesidiumvergadering van vrijdag 15 november 1991 in café Trocadero. Daar lezen we dat de cantus plaats heeft gevonden in de kelder van 'Coiffeur Marcel'. Hoewel de locatie grappig wordt bevonden, is ze toch niet voor herhaling vatbaar. Er wordt opnieuw voorgesteld om de kelder onder het clublokaal uit te mesten. Maar, wellicht omdat een student liever lui dan moe is, er wordt besloten om af te wachten of Herman TD geen ruimte ter beschikking kan stellen.
Behalve cantussen – de cantor wil graag een cantus op dinsdag 17 december omdat het "namelijk een hebbelijkheid van hem" is om elk jaar op die dag zijn verjaardag te vieren - worden er ook andere activiteiten gepland.
Er wordt gediscussieerd over het bijwonen van een toneelvoorstelling. De quaestor laat weten dat de club te weinig leden telt om kortingen te krijgen en het verslag laat optekenen dat Castrum zich gezien "het elitaire karakter van de club" niet kan "bezig houden met het bezoeken van het Schatertheater of het Echt Antwaarps Theater". In alle bescheidenheid wordt tussen haakjes toegevoegd: "Als club wel te verstaan, individueel doet ieder zijn zin." Junior stelt dat de schooltoneelvoorstelling van het Sint-Lodewijksinstituut wél aan de Castrum-normen zou voldoen; maar de praeses wil dan weer vermijden dat er zelfs maar een "schijn van verbondenheid tussen club en school" zou ontstaan.
Verder wordt er ook voorgesteld om een quiz te organiseren; dat voorstel wordt naar de volgende vergadering doorverwezen.
Tijdens de rondvraag bij het einde van de vergadering wordt beslist om op vrijdag 14 februari 1992 een Castrum & Valentijn Smosselavond – een mosseldiner voor een man of twintig - te organiseren. De beslissing wordt doorgeschoven naar de volgende vergadering als er meer informatie is over de kostprijs.
Voor personen die als potentiële leden door het praesidium uitgenodigd worden, wordt door de ab-actis een introductietekst opgesteld waarin de doelstellingen van Castrum geschetst worden. Een van die kandidaat-leden is Stefan Meyntjens (praeses van de Palmoliekers en vice-praeses van Mota). Het praesidium verleent hem unaniem de status van schacht. Aan Moby wordt gevraagd het peterschap over deze schacht – die, jaren voor we overspoeld zouden worden met LOTR-films, de clubnaam Frodo kiest - op zich te nemen.
In dit verslag is voor het eerst sprake van het 'Huishoudelijk Reglement'; het ontwerp hiervan is al uitgewerkt en de cantor stelt voor om op de volgende vergadering een herziening van dit reglement op de agenda te plaatsen.

Er is goed nieuws op de praesidiumvergadering van vrijdag 10 januari 1992: de kelder onder het clublokaal zal niet meer uitgemest moeten worden, want clubpeter Herman TD stelt zijn Studio 50 aan de Oude Leeuwenrui ter beschikking als clublokaal. De eerste activiteit die daar ondertussen plaatsgevonden heeft, is de verjaardagscantus van de cantor op 17 december. Dat het een stevig feestje was, blijkt onder andere uit de vijftien bakken leeggoed die achtergebleven zijn en het feit dat

de cantor een 'blaam' krijgt omdat hij zichzelf tijdens die cantus te buiten gegaan is en verzocht wordt om zich in de toekomst beter in de hand te houden.
Neus heeft, bij wijze van voorschot op zijn erelidgeld, alvast twintig wapenschildjes voor op de praesidiumlinten besteld bij Bandera .
De Castrum & Valentijn Smosselavond die tijdens de vorige vergadering vernoemd werd, wordt door het praesidium goedgekeurd als activiteit: voor 450 BEF kunnen de Castrum-commilitones op Valentijnsavond een ruime kilo mosselen, een halve liter wijn en brood en sausjes naar hartelust komen verorberen in Studio 50.
Er is ondertussen ook beslist om op 31 januari de theatervoorstelling 'Topor' in De Zwarte Komedie bij te wonen.

In bijlage bij het verslag van de praesidiumvergadering bevindt zich het op deze vergadering goedgekeurde "Huishoudelijk Reglement" van Castrum.

Nu het "Huishoudelijk Reglement" klaar is, wordt het tijd voor het grote werk. Op de vergadering van 16 januari 1992 wordt beslist dat er statuten opgesteld zullen worden. Als leidraad worden de 'blauwe bladzijden' - de *Clubcodex* van de *Studentencodex* van KVHV - gebruikt. Het eerste ontwerp van de statuten wordt aan het verslag toegevoegd.

Hoewel tussen pot en pint wel eens anders beweerd wordt, was studentikoos elitarisme een duidelijk stokpaardje van de eerste generatie Castrumianen. Want "met het oog op het elitaire en klasse-element van de club" wordt door de cantor voorgesteld om een Castrum-dasspeld in te voeren. Dit voorstel wordt voor uitvoerige bespreking doorverwezen naar een volgende vergadering.
Ondertussen is de ab-actis begonnen aan het uitwerken van het wapenschild op groot formaat (70 x 50 centimeter).

Tijdens de vergadering van donderdag 20 februari 1992 wordt alweer een ontslag besproken: Blauw wordt bij unanieme beslissing uit zijn functie als schachtenmeester ontheven en wordt verzocht zijn lint zo spoedig mogelijk in te leveren. Over de reden van het ontslag wordt met geen woord gerept in het verslag.
Praeses Philippe stelt voor om Moby als schachtenmeester-ad-interim te installeren; dit voorstel wordt met eenparigheid van stemmen goedgekeurd.

In een brief aan de uitgever van de *Studentencodex* wordt begin 1992 de tekst van het clublied en het Castrum-schild overgemaakt met de vraag om deze op te nemen in een volgende editie. Dit gebeurt niet, want Castrum zal pas twee edities later - in 1999 - een plaatsje krijgen in het *Korpsboek* ter vervangingen van het ondertussen opgedoekte Mota. Helaas lijkt het schild dat de uitgevers opnemen niet op het Castrum-wapenschild. Het is rood en wit (!) geschuind en heeft enkel de leuze en het monogram in het schild staan.

De verslagen van de vergaderingen krijgen een hoog feuilletongehalte. Op de vergadering van vrijdag 13 maart 1992 wordt het verslag van de vorige vergadering

nietig verklaard. Blauw – die op de vorige vergadering gewettigd afwezig was - wordt dus niet uit zijn functie ontheven. Integendeel: Blauw vrààgt op deze vergadering, bij monde van de praeses, zélf zijn ontslag en laat weten dit eerstdaags ook schriftelijk te bevestigen.
Het praesidium 'aanvaardt' het ontslag met drie stemmen voor en met een onthouding (van Junior die bij volmacht stemde). Schachtenmeester-ad-interim Moby wordt meteen met dezelfde stemmenaantallen tot schachtenmeester benoemd; hij zal vanaf maandag 16 maart in functie treden. Net op tijd om de schachten van dat jaar te dopen tijdens de doopcantus die dan plaats zal vinden.

Voor het eerst duikt in het Castrum-archief een liederenlijst van een cantus op. Voor de aardigheid nemen we het lijstje over dat cantor Junior voor die avond in gedachten had:

- Io vivat!
- Clublied Castrum
- Gaudeamus igitur
- Jutho, vooruit!
- Merck toch hoe sterck
- Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen
- Het lindenmeisje
- Het lied van den smid
- The drunken sailor
- Mamma, 'k wil 'n man hé
- Sarie Marais
- Auprès de ma blonde
- De soldaat
- Tineke van Heule
- Vrienden kom zit neder in de ronde
- Annemarieken
- Die Stellenbosche kerls
- Cockles and Mussels
- O alte Burschenherrlichkeit
- Student zijn
- Der gute Kamerad
- Loch Lomon'
- Home on the range
- Lied van mijn land
- Heimwee doet ons hart verlangen
- Gebed voor het vaderland
- Wahre Freundschaft
- Die Stem
- Wilhelmus
- Vlaamse Leeuw
- Oude Roldersklacht
- Clublied Castrum

Op zondag 22 maart 1992 brengt tenminste één Castrum-commilito een bezoek aan de toneelvoorstelling "Kaviaar of Spaghetti" van het Hoger Instituut Sint-Lodewijk. In het archief bevindt zich namelijk één toegangsticketje voor stoel nummer 317.
Ruim drie weken later – de ab-actis heeft eindelijk een volledige ledenlijst zodat hij iedereen kan aanschrijven – vindt op maandag 13 april 1992 de zevende Castrum-cantus uit de geschiedenis plaats in Studio 50.

Een week eerder, op dinsdag 7 april 1992, is er vergaderd ter voorbereiding van die cantus en dat was blijkbaar nodig. De praeses verzoekt zijn praesidiumleden "de nodige ernst te willen betrachten" tijdens de cantus. Concreet bedoelde hij "dat de peter nooit meer recht tegenover de cantor plaats mag nemen en liefst verre [blijft] van Kip". Naar de reden van deze opmerking hebben we het gissen, maar Junior en Herman TD kennende kunnen we ons er wel iets bij voorstellen.

Ernst is nodig tijdens de cantus van 13 april omdat het praesidium overgaat tot de laatste dopen van het academiejaar.
Op de cantus van 11 mei 1992 worden de schachten ontgroend en een nieuwe praeses verkozen. Kandidaturen voor het praesesschap moeten voor zondag 26 april middernacht ingediend worden bij de ab-actis.
De ab-actis leverde eerder, in februari, al één clubdegen; tijdens deze vergadering laat Junior weten dat hij vier extra degens – een kleine degen voor de quaestor en drie gewone degens - besteld heeft voor de overige praesidiumleden. De kostprijs per degen is nog niet exact gekend, maar zou circa 1.500 BEF bedragen.
Erelid Neus schenkt Castrum de 'kop van Pee Dierckx' die ook na vijftien jaar nog iedere cantus aanwezig is op de praesidiumtafel.
Dat ab-actis Bruno ook in die dagen al een ontzettend droge lever heeft, blijkt uit de afsluitende zinnen van het verslag: "Verder had niemand iets belangrijks en de vergadering werd gesloten. Hierna zette de ab-actis het gewoontegetrouw op een zuipen".

In het Castrum-archief bevinden zich twee brieven van commilitones die, bij het einde van het academiejaar 1991-1992, willen meedingen naar de praesestitel: Bruno overhandigt zichzelf op 22 april 1992 een brief waarin hij zijn kandidatuur bekend maakt, van Philippe valt er twee dagen later een brief in de bus waarin hij meldt zich opnieuw kandidaat te stellen.
Uit de uitnodigingsbrief van 29 april 1992 voor het Algemeen Convent op maandag 11 mei 1992 weten we dat er drie kandidaat-praesides zijn. Wie de derde kandidaat is, blijft alsnog een duister geheim.[9]

Op de achterzijde van die uitnodigingsbrief, waarvan enkel het handgeschreven origineel bewaard is gebleven, staan de namen, clubnamen en peters of meters van drie nieuwe leden genoteerd:

1. Egwin van den Heuvel zou de clubnaam Kayak kiezen en krijgt Neus als peter toegewezen.

[9] In de eerste uitgave volgde hier de zin "Wat we wel weten, is dat Bruno het haalt en tijdens het academiejaar 1992-1993 praeses van Castrum zal zijn". Zoals uit het volgende hoofdstuk duidelijk wordt, klopt dit niet. Bruno zal pas als praeses geïnstalleerd worden nadat Phillipe Rongé bij aanvang van het academiejaar 1992-1993 zijn praeseslint neerlegt.

2. Paul (wellicht: De Vree) kiest de clubnaam Beton en krijgt commilito Zeespreeuw als peter (of meter?) toegewezen.
3. Olivier (wellicht: Slachmuylders) krijgt een clubnaam die in het onleesbare handschrift van de notulennemer lijkt op Sarie. Zijn meter wordt Christel (v. Neuzin).

Alvorens het academiejaar 1991-1992 afgesloten wordt met een clubavond op 20 juli 1992 wordt er nog een laatste keer vergaderd op woensdag 8 juli 192.
De quaestor kan alvast meedelen dat het jaar afgesloten zal worden met ongeveer 20.500 BEF in kas. Ondertussen zijn de vier extra clubdegens aangekomen; deze worden door Junior aan de club geschonken. In het verslag wordt duidelijk opgenomen dat deze te allen tijde tot het clubpatrimonium blijven behoren.

Ook de schachtenmeester heeft een cadeau voor Castrum: hij bezorgt het afgewerkte grote wapenschild in hout.

De datum van de laatste clubavond wordt verschoven tot na de zomervakantie: op 14 september zal de laatste clubavond van het academiejaar 1991-1992 doorgaan, zullen de laatste schachten ontgroend worden en zullen de nieuwe praeses en schachtenmeester geïnstalleerd worden.
De clubpeter is het na een gastvrij jaar beu dat zijn Studio 50 na iedere clubavond als een mesthoop achterblijft omdat de schachtenmeester en zijn schachten hun taak niet doen en dreigt ermee Castrum de deur te wijzen als hij nog een keer met de rommel blijft zitten.

Begin september 1992 pleegt Bruno zijn laatste wapenfeit als ab-actis voor het academiejaar 1991-1992: hij stuurt een uitnodigingsbrief rond om de leden uit te nodigen op de laatste clubavond van het werkjaar. Op het programma staan: de laatste ontgroening, de installatie van de nieuwe praeses en schachtenmeester, de benoeming van een nieuwe ab-actis, de herbenoeming van de quaestor, de cantor, de clubpeter en de 'ere-Neus'.

Tot slot geven we nog even mee hoe Castrum zichzelf in dat eerste jaar presenteert in de voorstellingsbrief voor potentiële leden:

> Wat is Castrum? Een terechte vraag. Castrum is ontsproten aan de verdorven breinen van enkele specima die vonden dat er in het studentenleven nog maar weinig te bespeuren valt van het ernstige, zeg maar: "Codex"-aspect.
> De oprichters zijn allen zonder uitzondering praesidiumleden of ex-praesidiumleden en dat geldt ook voor 80% van het ledental.

Wie kan lid worden? Castrum gaat in dezen selectief te werk. Een candidaat-lid moet studeren of gestudeerd hebben op het grondgebied van de provincie Antwerpen. Er wonen is meegenomen maar hoeft niet (de Praeses woont in Beveren, snappie twee?).
Van een Castrum-lid wordt verwacht dat hij zich strikt aan de regels van de codex houdt. Onze wapenspreuk luidt trouwens "Vivamus ad Codicem" wat zoveel betekent als "Laten wij volgens de Codex leven". Dit betekent in concreto onder meer dat Castrum-leden tijdens vergaderingen en cantus steeds in stadskledij zijn (hemd, das, vest, □). Voor wie er echt niet zonder kan, laten wij verzorgde jeans toe. Dit stelt ons in staat zwijnerijen te vermijden; er wordt bv. NIET met bier gesprenkeld tijdens het lied van Pater Callewaert en ook de doop verloopt volgens de codex, dus geen Ketchup-bloem-eieren-en-wat-dies-meer-zij-toestanden. Niemand heeft er behoefte aan na elke clubavond de stomerij te moeten verrijken.
Ook aan de tucht tijdens een cantus wordt streng de hand gehouden. Alternatieve strofen worden nà het lied gezongen, nooit tijdens; en wie meent grappig te moeten zijn door middel van tekstimprovisaties kan rekenen op enkele ad fundos (tenzij dat natuurlijk de bedoeling was, want dan heeft hij/zij de bierimpotentie aan het been).
Qui habet aures audiendi audiat[10].

Aspirant-Castrum-leden (dus zij die interesse hebben laten blijken of door het praesidium als aan te werven element beschouwd worden) ontvangen een uitnodiging voor de volgende cantus die zij gratis mogen bijwonen. Wie zijn neus ten tweeden male op een cantus binnensteekt betaalt 300 BEF lidgeld + de geijkte 200 BEF voor het bier gedurende de avond.

In twee gevallen volgt Castrum de codex niet:

1. Er kunnen wél dames lid worden en…
2. de schachtendoop werd per hoge eenmalige uitzondering uitgesteld naar het tweede semester (het is tenslotte ons eerste werkingsjaar).

Het uitermate bewogen eerste jaar van onze club zit erop! Op naar de volgende veertien!

[10] Wie oren heeft, moet luisteren.

Academiejaar 1992 - 1993

Bij het einde van het academiejaar 1991-1992 waren er twee kandidaten om praeses te worden; Philippe Rongé en ikzelf. We hadden een simpele afspraak gemaakt : wie verkozen wordt, die wordt praeses en de andere vice-praeses annex schachtenmeester. Filip werd herkozen als praeses voor het academiejaar 1992-1993 en dus werd ondergetekende schachtenmeester. Dat duurde jammer genoeg maar 14 dagen, want toen nam Filip ontslag om beroepsredenen. Moby werd in crisisberaad aangesteld als 'praeses ad interim'. Bij de volgende cantus werd ondergetekende dus, net zoals zijn voorganger, van het contrapraesidium naar het Hoog Praesidium gebombardeerd. Zo werd ik dus praeses 1992-1993. We hebben er een stevige pint op gedronken.

Maar pas op, we hebben niet alleen gedronken in die jaren. Gegeten werd er ook : ik herinner mij een Italiaanse avond die zeer in de smaak viel - Herman TD en ik hadden gekookt - zodanig zelfs dat Christ'l De Beer (v. l'Ours) aandrong op een herhaling. Dat is er jammer genoeg nooit van gekomen. Wel hebben we in februari de 'Castrum en Valentijn Smosselavond' in het leven geroepen. Ik weet nog dat ik bij die eerste uitgave lelijk mijn armen heb verbrand aan die gloeiende mosselketels! Een weekendje Luxemburg, met bijbehorende etentjes, hoorde er dat jaar ook bij. Het resultaat was een wijn- en bierproefavond met bijbehorende 'Ardense vlezekes'.

Toen ik aan het einde van mijn praesesjaar merkte dat bijna alle leden van mijn corona stevig aan het vrijen waren en bezig waren trouwplannen te smeden, hield ik het voor bekeken en droeg het praeseslint met veel genoegen over aan mijn quaestor Ukkie.

Herman Segers (v. Bruno C. van Brabant)
Praeses 1992-1993

In het archief wordt het einde van het academiejaar 1991-1992 en het begin van het academiejaar 1992-1993 ingeluid met een brief aan de Castrum-commilitones waarin zij uitgenodigd worden voor de overdrachtscantus van maandag 14 september 1992 in het clublokaal 'Studio 50' aan de Oude Leeuwenrui 50.

Ook dit academiejaar begint onder een ongunstig gesternte zo blijkt uit het verslag van de "bijzondere praesidiumvergadering" die op 15 september 1992 gehouden wordt: praeses Philippe daagde niet op voor de overdrachtscantus. Hij liet zich door commilito Kip verontschuldigen voor zijn afwezigheid en liet hem ook vertellen dat hij ontslag wil nemen als praeses. Op de vergadering van 15 september is Philippe aanwezig om tekst en uitleg te geven bij zijn beslissing: hij kan om beroepsredenen het praesesschap niet uitoefenen en dient daarom – deze keer schriftelijk – zijn ontslag in. Het ontslag wordt eervol en unaniem goedgekeurd.

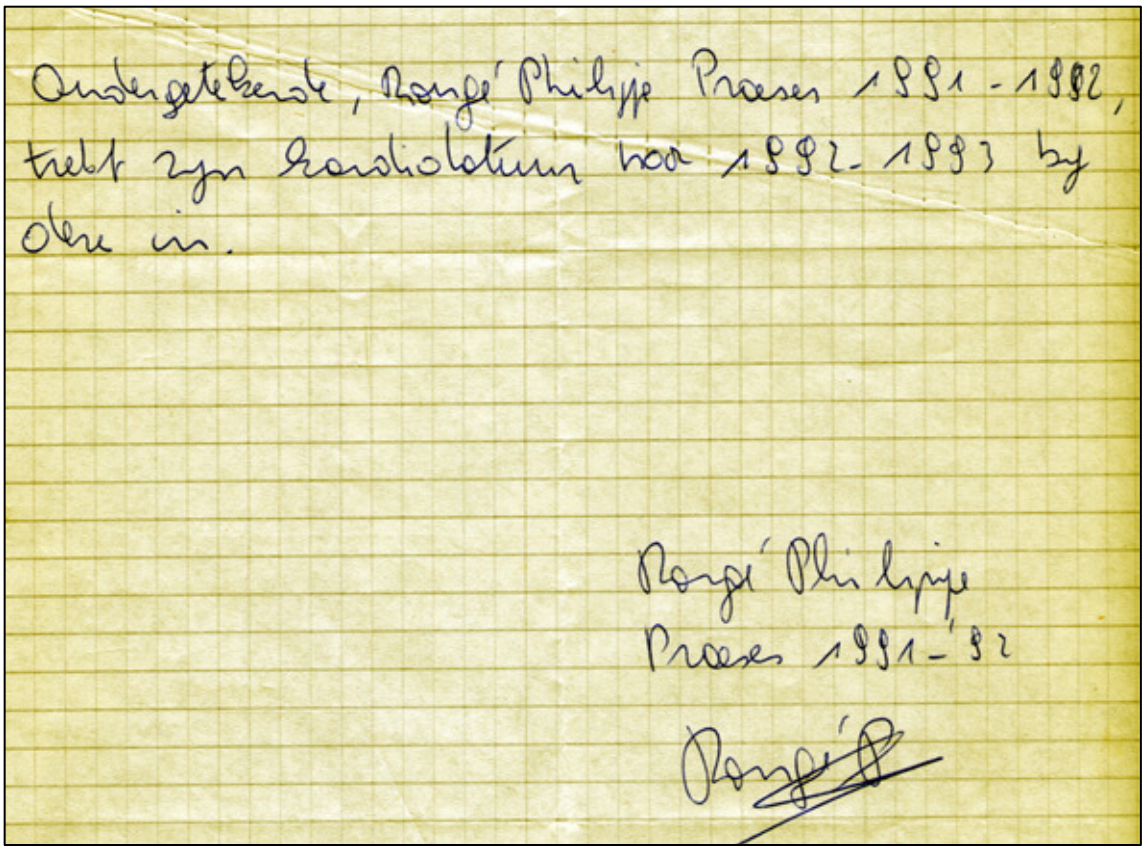
Ondergetekende, Rongé Philippe Praeses 1991-1992, trekt zijn kandidatuur voor 1992-1993 bij deze in.

Rongé Philippe
Praeses 1991-'92

Aangezien er tijdens de praesesverkiezingen van het afgelopen academiejaar slechts één andere kandidaat-praeses was (namelijk: commilito Bruno), beslist het praesidium tijdens deze bijzondere vergadering hem tot praeses voor het academiejaar 1992-1993 te benoemen.

Bij aanvang van de cantus, een dag eerder, stelde het praesidium in crisisberaad commilito Moby aan als praeses-ad-interim en commilito Ukkie als schachtenmeester-ad-interim. Er moesten namelijk nog enkele schachten (commilitones Beton en L'Ours) ontgroend worden. De andere geplande plechtigheden (lintoverdracht, de installatie van de schachtenmeester en de ab-actis en de herbenoeming van quaestor, cantor, peter en ere-lid) werden uitgesteld.

Omdat uitstel geen afstel hoeft te betekenen, wordt op maandag 28 september 1992 een nieuwe overdrachtscantus gehouden in het clublokaal. Bruno van Brabant wordt

als praeses geïnstalleerd. Hij zal dat academiejaar bijgestaan worden door schachtenmeester Junior, quaestor Ukkie, ab-actis Kip en cantor Kayak.

De eerste praesidiumvergadering van het kersverse praesidium zal, volgens de uitnodiging die op 25 september verstuurd wordt, op donderdag 1 oktober 1992 plaatsvinden in café Trocadero in Antwerpen. Maar uit het verslag blijkt dat ze doorging in café Prins Kardinaal in Lier.
Erelid Neus laat in een handgeschreven briefje weten dat hij niet aanwezig zal kunnen zijn, maar laat op de keerzijde van het kattenvelletje wel zeven agendapunten na om te bespreken: de ab-actis moet de uitnodigen voortaan tijdig versturen, de quaestor heeft niet voor bier gezorgd op de cantus, de praeses wordt gevraagd "het gelul een beetje te beperken daar dat een domper kan zijn op het soepele verloop van de cantus" en de cantor (en zijn gasten) wordt verzocht zich voortaan naar Castrum-normen en –stijl te kleden voor de cantus.
Verder laat de quaestor weten dat er zich 21.083 BEF in kas bevindt, wordt er gebrainstormd over een clubblad en wordt artikel 137 van de statuten aangepast: de Dies Natalis zal niet langer "op de vrijdag voor 31 oktober" moeten plaatsvinden, maar "in de loop van de maand november op een door de vergadering te bepalen datum".

Op 7 oktober gaat er een nieuwe uitnodiging voor een nieuwe praesidiumvergadering (op woensdag 14 oktober 1992 en naar goede gewoonte in café Trocadero) op de brievenbus. Twee dagen voor de vergadering worden volgende leden op de ledenlijst genoteerd: Adjt. KRO Taeymans, Ann Van Hout, Brahim Lachgar, Brenda Bosschem, Christiaan Van Goethem, Dhr. & Mevr. Masure Filip, Egwin Van den Heuvel, Els Van Der Vloet, Filip Varewijck, Geert De Donder, Herman Segers, Herman Van Deuren, Herman verschooten jr., Ilse Van Roosendael, Olga Verschueren, Olivier Slachmuylders, Patrick Wegner en Christel Franken, Paul De Vree, Philippe Rongé en Karen, Sandra Nuytemans, Sergeï Desmidt, Stefan Meert en Veerle.

Onderaan de lijst staat in handschrift de opmerking: "Mager beesteke, hé?". Blijkbaar heeft iemand meer leden in de corona verwacht bij de start van het academiejaar.

De vergadering van 14 oktober 1992 begint, op aandringen van Junior, met een aanpassing van de aanpassing van artikel 137 uit de statuten. De aanpassing van de vorige vergadering wordt vervangen door: "De Dies Natalis-viering, die IN PRINCIPE doorgang vindt op de vrijdag voor 31 oktober…".
De Dies Natalis voor het lopende academiejaar wordt, op aanvraag van Chaane die voor zijn verjaardag iets voor Castrum wil doen, gepland op 4 november 1992. Wat er precies zal gebeuren, moet nog met Chaane besproken worden. Er wordt alvast besloten dat het feestje begint om 20:00 uur en zal eindigen om 24:00 uur. Voor die vier uren zullen, volgens het verslag, ongeveer twintig flessen schuimwijn, twaalf kartons fruitsap, twee bakken Jupiler, zes flessen niet-bruisend water, zes flessen bruisend water, 50 broodjes en snacks voorzien worden.
Het clubblad krijgt tijdens deze vergadering ook een naam - Studio L – en er wordt besloten om het een keer per semester uit te geven.
Twee opmerkelijke punten uit de 'vragenronde' bij het einde van de vergadering: Ukkie laat opmerken dat er "volgend jaar […]hoogstwaarschijnlijk meisjes in het praesidium [zullen] zetelen" – wellicht baarde hem dat enige zorgen? – en er wordt

beslist dat een volledig uniform niet nodig is bij Castrum, maar dat de praesidiumleden, die Castrum op bepaalde activiteiten vertegenwoordigen, een blauw jasje zullen dragen.

De praesidiumvergadering van woensdag 28 oktober staat voornamelijk in het teken van te plannen en al geplande activiteiten.
Voor de Dies Natalis – een speech van de praeses en een receptie – worden de nodige cateringafspraken gemaakt. Er is ook goed nieuws voor de quaestor: de schuimwijn zal integraal betaald worden door Chaane aangezien hij diezelfde dag jarig is.
Voor de doop op 19 november zullen alle schachten (Brenda Bosschem, Ilse Van Roosendael, Sandra Nuytemans, Ann Van Hout en Veerle) persoonlijk uitgenodigd worden. Wie niet aanwezig kan zijn heeft "BRUTE PECH" (zoals het in duidelijke kapitalen in het verslag staat) en zal niet ontgroend worden.
Andere activiteiten die voorgesteld worden: het bijwonen van een opname van de "Perschefs" (een BRT-radioprogramma), het bijwonen van toneelvoorstellingen in december 1992 en maart 1993 en een kanotocht.
Een aantal activiteiten wordt alvast vastgelegd: een bowlingavond (4 december 1992), een Sinter-Kerst-Cantus (17 december 1992), de Verloren Maandag-Cantus (11 januari 1993), een tweede Valentijn-Smosselavond (14 februari 1993) en een cantus (10 mei 1993). Daarnaast wordt iedereen verzocht om 27 februari 1993 vrij te houden voor het huwelijk van Neus en zijn verloofde.

Ook clubblad 'Studio L' krijgt definitief vorm. Het zal uitgegeven worden op A5-formaat (dubbelgevouwen A4) op wit papier met een gekleurde omslag. Er zal plaats zijn voor een activiteitenkalender, informatie over bepaalde activiteiten, inschrijvingsstrookjes voor activiteiten, achtergrondinformatie bij bepaalde liederen uit de *Studentencodex*, informatie over nieuwe leden en reclame van eventuele sponsors.

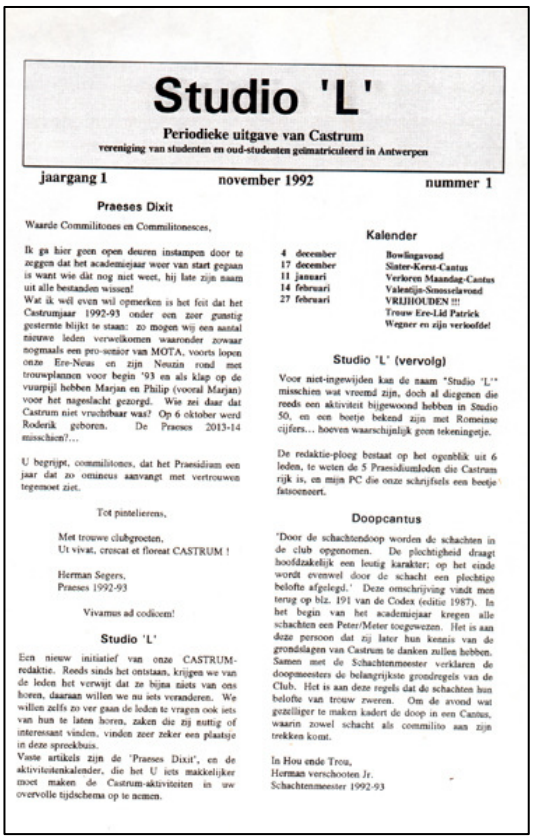

Studio 'L'

Periodieke uitgave van Castrum
vereniging van studenten en oud-studenten geïmatriculeerd in Antwerpen

jaargang 1 — november 1992 — nummer 1

Praeses Dixit

Waarde Commilitones en Commilitonesces,

Ik ga hier geen open deuren instampen door te zeggen dat het academiejaar weer van start gegaan is want wie dat nog niet weet, hij late zijn naam uit alle bestanden wissen!
Wat ik wil even wil opmerken is het feit dat het Castrumjaar 1992-93 onder een zeer gunstig gesternte blijkt te staan: zo mogen wij een aantal nieuwe leden verwelkomen waaronder zowaar nogmaals een pro-senior van MOTA, voorts lopen onze Ere-Neus en zijn Neuzin rond met trouwplannen voor begin '93 en als klap op de vuurpijl hebben Marjan en Philip (vooral Marjan) voor het nageslacht gezorgd. Wie zei daar dat Castrum niet vruchtbaar was? Op 6 oktober werd Roderik geboren. De Praeses 2013-14 misschien?...

U begrijpt, commilitones, dat het Praesidium een jaar dat zo omineus aanvangt met vertrouwen tegemoet ziet.

Tot pintelierens,

Met trouwe clubgroeten,
Ut vivat, crescat et floreat CASTRUM !

Herman Segers,
Praeses 1992-93

Vivamus ad codicem!

Studio 'L'

Een nieuw initiatief van onze CASTRUM-redaktie. Reeds sinds het ontstaan, krijgen we van de leden het verwijt dat ze bijna niets van ons horen, daarom willen we nu iets veranderen. We willen zelfs zo ver gaan de leden te vragen ook iets van hun te laten horen, zaken die zij nuttig of interessant vinden, vinden zeer zeker een plaatsje in deze spreekbuis.
Vaste artikels zijn de 'Praeses Dixit', en de aktiviteitenkalender, die het U iets makkelijker moet maken de Castrum-aktiviteiten in uw overvolle tijdschema op te nemen.

Kalender

4 december	Bowlingavond
17 december	Sinter-Kerst-Cantus
11 januari	Verloren Maandag-Cantus
14 februari	Valentijn-Smosselavond
27 februari	VRIJHOUDEN !!!
	Trouw Ere-Lid Patrick Wegner en zijn verloofde!

Studio 'L' (vervolg)

Voor niet-ingewijden kan de naam "Studio 'L'" misschien wat vreemd zijn, doch al diegenen die reeds een aktiviteit bijgewoond hebben in Studio 50, en een boetje bekend zijn met Romeinse cijfers... hoeven waarschijnlijk geen tekeningetje.

De redaktie-ploeg bestaat op het ogenblik uit 6 leden, te weten de 5 Praesidumleden die Castrum rijk is, en mijn PC die onze schrijfsels een beetje fatsoeneert.

Doopcantus

'Door de schachtendoop worden de schachten in de club opgenomen. De plechtigheid draagt hoofdzakelijk een leutig karakter; op het einde wordt evenwel door de schacht een plechtige belofte afgelegd.' Deze omschrijving vindt men terug op blz. 191 van de Codex (editie 1987). In het begin van het academiejaar kregen alle schachten een Peter/Meter toegewezen. Het is aan deze persoon dat zij later hun kennis van de grondslagen van Castrum te danken zullen hebben. Samen met de Schachtenmeester verklaren de doopmeesters de belangrijkste grondregels van de Club. Het is aan deze regels dat de schachten hun belofte van trouw zweren. Om de avond wat gezelliger te maken kadert de doop in een Cantus, waarin zowel schacht als commilito aan zijn trekken komt.

In Hou ende Trou,
Herman verschooten Jr.
Schachtenmeester 1992-93

Tot slot van de vergadering voert de praeses nog twee wijzigingen door aan de statuten. In artikel 8 – over de schachten en hun peter of meter – wordt de bepaling dat deze "in dezelfde discipline of faculteit" gekozen moeten worden geschrapt. In artikel 91 – over het wapenschild – werden het linker- en rechterdeel door elkaar gehaald in de statuten; dit wordt gecorrigeerd.

De speech die de praeses op de allereerste Dies Natalis-viering (4 november 1992) geeft, gaat als volgt:

> *Commilitones en Commilitonesces,*
>
> *Ik groet u, ieder van u en u allen samen. Allereerst is het mij een grote eer u hartelijk welkom te heten op onze jaarlijkse Dies Natalis-viering. Het moet eens de eerste keer zijn, natuurlijk.*
> *Wees gerust, ik ga niet beginnen zoals de Club van de A1 op een academische zitting te doen gebruikelijk acht en mij verliezen in eveneens academische en retorische geplogenheden, benevens oeverloze linguïstische equisaties of nog andere epibrale complexe fraseringen. Nee, neen, ik wil het simpel houden.*
>
> *Het terugblikken op de geschiedenis van Castrum lijkt me nu nog wat prematuur aangezien de meesten van u zoniet nauw, dan toch wel van dichtbij betrokken waren bij de stichting en verdere groei van onze Club. Die terugblik laat ik met genoegen over aan mijn opvolger van binnen pakweg tien jaar wanneer wij allen hier aanwezig managers, directeurs of professoren zullen zijn of in de gevangenis zitten…*
>
> *Laten wij het verleden dus nog even rusten en bekijken wij het lopende jaar: Twee van onze mede-leden, Philip en Marjan hebben de toekomst van de Club al verzekerd door gebruikmaking van het wiskundig axioma 1 + 1 = 3.*
> *Wij hebben ook nog Christel en onze Ere-Neus Patrik die volgend voorjaar in het huwelijksbootje stappen en dat lijkt mij nogal logisch, gezien hun beider beroepsbezigheden.*
>
> *En het houdt niet op, commilitones, want dit is eigenlijk een feestweek! Wij moeten een medaille van moed en zelfopoffering toekennen aan onze Quaestor en Ilse want zij vierden gisteren hun 2 jaar; vandaag verjaren Castrum en ons medelid Tjaane en morgen is onze Quaestor ook nog eens jarig! Veel is niet genoeg voor dat manneke!*
>
> *En alsof dat alles nog niet mocht volstaan mag ik met ware trots de nakende geboorte van ons clubblaadje aankondigen. Dit schrijfsel zal "STUDIO L" heten en allen die op 19 november aan de doop-Cantus deelnemen zullen het genoegen smaken de eerste uitgave vers van de pers in hun pollen te krijgen. Hou het ding goed bij en uw oude dag is verzekerd.*
> *Dit maakt het mij natuurlijk zeer makkelijk want wie wil weten wat mijn geacht Praesidium en ik voor dit jaar nog in petto hebben zal dit kunnen lezen in onze nieuwe spreekbuis, zoals gezegd "Studio L".*
>
> *Commilitones en commilitonesces, ik dank u, ieder van u en u allen samen voor uw aandacht, rest mij nog te wensen ut vivat, crescat et floreat Castrum! Vivamus ad Codicem, Salute!*
>
> *Herman Segers,*
> *Ab-Actis 1991-1992*
> *Praeses 1992-1993*

In het archief bevinden zich een modelontwerp van de lay-out van het clubblad en jaargang 1, nummer 1 (november 1992) dat uit welgeteld één A4-pagina bestaat. Andere nummers worden niet teruggevonden. Aangenomen kan worden dat het clubblad een vroege en snelle, maar ongetwijfeld pijnloze, dood stierf.

In een brief van 9 november 1992 (een uitnodiging voor de doopcantus van 19 november) benadrukt ab-actis Kip nogmaals dat "iedereen die gedoopt en achteraf ontgroend wil worden, MOET aanwezig zijn" of een gegronde reden voor afwezigheid moet kunnen voorleggen.

Blijkbaar is de boodschap klaar en duidelijk overgekomen, want in het verslag van de praesidiumvergadering van woensdag 9 december 1992 lezen we: "Vermits er op de doopcantus teveel nieuwe schachten zich aanboden om gedoopt te worden (die trouwens niet goedgekeurd waren door het voltallig praesidium!), zullen er vanaf heden (9/12/1992) nog slechts 5 (lees: VIJF) nieuwe kandidaat-leden voor Castrum aanvaard worden."
Ann Van Hout – die niet aanwezig kon zijn én een gegronde reden kon voorleggen – krijgt op de volgende cantus (van 17 december 1992) een laatste kans om zich te laten dopen.
Het groot aantal schachten had blijkbaar ook enig effect op de prestaties van de praeses en de schachtenmeester, want in het verslag wordt ook opgemerkt dat "onze schachtenmeester een beetje veel te los gelaten" werd en dat dit in de toekomst "NIET meer" mag en zal gebeuren. De praeses "zal veel harder optreden in dit geval!".

Verder in het verslag:
Voor de bowling van 11 december 1992 worden drie banen gereserveerd. Kostprijs: 1.500 BEF. Een schijntje voor de clubkas die momenteel 27.053 BEF waard is.
Voor de geplande Verloren Maandag-cantus van 11 januari 1993 zullen tijdig uitnodigingen verstuurd moeten worden zodat de leden hun worstenbrood of appelbol kunnen bestellen.

Hoewel het worstenbroden- en appelbollenthema een jaarlijks terugkerend fenomeen zal worden in de verdere geschiedenis van Castrum, is het praesidium het er tijdens de vergadering van 20 januari 1993[11] roerend en unaniem over eens "dat de vorige cantus, vanuit Castrum-oogpunt gezien, de SLECHTSTE was die we ooit gehad hebben. Het was te rommelig en te luidruchtig. De liederenlijst was goed qua opzet, maar niet qua sfeer" en de schachtenmeester moet in het vervolg "strenger optreden tegen storende elementen zoals 'Wilde Ann en Bella'".

De ontgroening voor dit academiejaar wordt tijdens deze vergadering vastgelegd op 5 april 1993. Er wordt nog eens benadrukt dat, volgens artikel 154 uit de statuten, het weigeren van de ontgroening aan een schacht gelijk staat aan het uitstellen ervan naar een latere datum of, in het ergste geval, het uit de club sluiten van de schacht.

Op deze vergadering wordt ook Kristien Slegers' aanvraag tot clublidmaatschap aanvaard.

Een brief van de Lierse studentenvereniging Norma, waarin Castrum wordt uitgenodigd om op donderdag 4 februari een cantus bij te wonen in café Prins Kardinaal, leert ons dat Kayak tijdens dit academiejaar niet enkel cantor bij Castrum is, maar voor het tweede jaar op rij ook praeses bij Norma.

[11] In de eerste uitgave stond het foutieve jaartal 2003.

Voor de rest is het behoorlijk stil in februari en maart van dat jaar, behalve dan op liefdesvlak: op Valentijn wordt er weer intiem gedineerd tijdens de Valentijn Smosselavond en op 27 februari treden Neus en zijn verloofde in het huwelijk.

Op de vergadering van 10 februari 1993 wordt er opnieuw aan de statuten gesleuteld. In artikel 7 ("De commilitones zijn ingedeeld in…") en artikel 109 (met betrekking tot wie een clublint mag dragen) wordt de term "oud-student" geschrapt en in artikel 140 wordt een derde vast convent toegevoegd: een Algemeen Konvent waarop het nieuwe praesidium gekozen wordt.
Voor de maand april staan de ontgroeningscantus en een toneelvoorstelling op de agenda. De vier officiële schachten die hierboven genoemd worden, zijn ook de vier schachten die officieel ontgroend worden op 19 april 1993.
Het pas in het leven geroepen Algemeen Konvent wordt gepland op 10 mei 1993. De kandidaturen voor het praesidium moeten ten laatste een dag voor die datum op het clubcorrespondentieadres toekomen.
De overdracht van de macht van het uittredende op het nieuwe praesidium zal op 5 juli 1993 plaatsvinden omdat de meeste leden in mei moeten blokken en in juni examens af te leggen hebben.

Eind februari valt er een brief van Independent Productions in de Castrum-brievenbus die voor de film *Ad Fundum* van Erik Van Looy op zoek zijn naar studenten die willen figureren. Praeses Bruno kruipt in de pen om het productiehuis een antwoord toe te sturen: Castrum kan helaas geen figuranten leveren, maar nodigt het productiehuis graag uit om eens een kijkje te komen nemen op de ontgroeningscantus van 5 april – zelfs Bruno vergist zich wel eens, want de ontgroening zou twee weken later zijn – om aan te tonen dat het ook zonder de "typische smeerlapperijen" – die in de film later uitgebreid in beeld gebracht zullen worden – kan verlopen. En hij eindigt met de – zoals de film ons leert: in dovemansoren gevallen – zin: "Wie weet halen jullie er nog ideetjes uit voor de productie."

Een brief die op 11 april 1993 in Burcht op de post gaat, leert ons dat commilito Chaane niet op de ontgroeningscantus aanwezig zal kunnen zijn "vermits ik momenteel in het leger vertoef (beuh!!!) en ik van 19 april tot en met 23 april op kamp naar Leopoldsburg moet." Hij vraagt daarom aan de senior of zijn schacht (Brenda Bosschem) door Kristel De Beer – "en niemand anders!!!" – ontgroend mag worden. En omdat hij in het leger waarschijnlijk toch niets zinniger te doen heeft, voegt hij meteen een voorstel voor de liederenlijst van de ontgroeningscantus aan zijn brief toe.

DOOPCERTIFICAAT

WIJ, ONDERGETEKENDEN, PRAESES EN SCHACHTENMEESTER VAN CASTRUM VERKLAREN MIDDELS DEZEN

DAT _____

OP 19 NOVEMBER 1992 GEDOOPT WERD EN ONTGROEND OP 19 APRIL 1993 VOLGENS DEN CODEX.

DEN PRAESES, DEN SCHACHTEN-MEESTER, DE PETER[S],

In het archief duikt, naar aanleiding van de ontgroening van dit academiejaar, voor het eerst een Castrum-doopcertificaat op.

Van de praesidiumvergadering van 21 april 1993 in café 't Peerd is slechts een pagina handgeschreven notulen bewaard met daarop enkel de aanwezigen (Bruno en Junior), de afwezigen (Kayak), de verontschuldigden (Kip) en de agendapunten (Vorig verslag, financiën, evaluatie van de ontgroeningscantus, het Algemeen Konvent, het ab-actisschap en rondvraag). Wellicht is er door de twee aanwezige drinkebroers meer gedronken dan vergaderd en ontbreekt het verslag omdat er niks te verslagen viel.

Uit de (blanco) stembriefjes voor het Algemeen Konvent van 10 mei 1993 blijkt dat de commilitones vier mogelijkheden hebben: ofwel verkiezen zij Junior tot praeses, ofwel verkiezen zij Ukkie, ofwel verkiezen zij Chaane, ofwel onthouden zij zich. We kennen geen exacte verkiezingsuitslagen voor dit academiejaar, maar we weten ondertussen dat commilito Ukkie aan het langste eind trekt en tot praeses voor het academiejaar 1993-1994 verkozen wordt.

Tijdens de overdrachtscantus van 5 juli 1993 wordt Chaane als schachtenmeester geïnstalleerd, Ilse Van Roosendael als quaestrix, Bruno opnieuw als ab-actis en Junior als cantor.
Dat uittredend praeses Bruno opgetogen is dat de zware last van het clubvoorzitterschap van zijn schouders valt, mag blijken uit zijn handgeschreven notitie op de cantuslijst van die overdrachtscantus: "Joupie! 't Is nu aan den Ukkie!!".

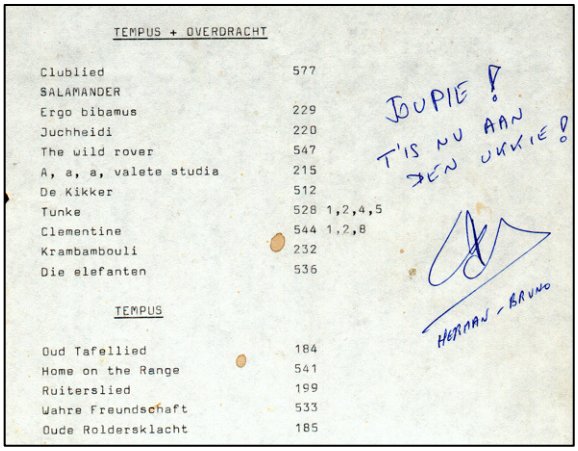

TEMPUS + OVERDRACHT

Clublied	577
SALAMANDER	
Ergo bibamus	229
Juchheidi	220
The wild rover	547
A, a, a, valete studia	215
De Kikker	512
Tunke	528 1,2,4,5
Clementine	544 1,2,8
Krambambouli	232
Die elefanten	536

TEMPUS

Oud Tafellied	184
Home on the Range	541
Ruiterslied	199
Wahre Freundschaft	533
Oude Roldersklacht	185

JOUPIE ! T'IS NU AAN DEN UKKIE !!

HERMAN - BRUNO

Castrum is klaar voor het bestuur van Ukkie I, Ukkie II en Ukkie III.

Academiejaar 1993 - 1994

Het academiejaar 1993-1994 wordt op gang geschoten met de wijze woorden "Nunquam alterare manum superantem" van commilito Bruno die zich opnieuw op de ab-actis-stoel zetelt en meteen in de pen kruipt om het praesidium uit te nodigen voor een eerste vergadering op 15 juli 1993.
Financieel gaat het goed: er is 18.180 BEF in kas om het academiejaar te starten. Dat is blijkbaar goed genoeg om de praesidiumlinten uit de clubkas te betalen.
Het nieuwe praesidium begint met een terugblik op het afgelopen academiejaar en is van mening dat de sfeer naar het einde toe verbeterde; "misschien door het geringe ledenaantal". Men is het er unaniem over eens dat er een grotere variatie van activiteiten moet zijn tijdens het aankomende academiejaar. Er worden ook meteen een aantal activiteiten vastgelegd: een openingscantus (20 september 1993), de Dies Natalis-viering (29 oktober 1993), de Verloren Maandag-cantus (10 januari 1994) en de Valentijn Smosselavond (14 februari 1994). Andere voorstellen die later besproken zullen worden, zijn: bowling, schaatsen, zwemmen, theater, brouwerijbezoek, een Hongaarse avond, een Italiaanse avond, een sangria-avond en een etentje met koud buffet.
Voor de ledenwerving zal de ab-actis alle oud-leden opnieuw aanschrijven en zullen ook "enkele interessante personen" aangesproken worden. Op het lijstje – strijk die ego's al maar op – staan: Patrick Van Camp, Koen Hoefman (v. Wawa), Fritz, Tom Costers, Azucena, Dicky, Vanessa en Pascale. Een rijtje illustere namen die niet altijd een belletje doen rinkelen.
Opnieuw wordt er aan de statuten van Castrum gesleuteld - artikel 157 (met betrekking tot de clubnaam) wordt geschrapt – en in het huisreglement wordt artikel 5.4 als volgt aangepast: "Het nieuwe praesidium treedt in functie na de overdracht".
De senior is bovendien van mening dat Castrum meer buiten moet komen – niet enkel op activiteiten van Norma en Mota – en dat het bovendien in stijl moet gebeuren: "verzorgde jeans + hemd, GEEN T-shirt".

De tweede praesidiumvergadering van het academiejaar 1993-1994 wordt op gang geschoten met de wijze woorden dat Junior op de vorige vergadering "niet afwezig, maar verontschuldigd" was omdat hij "een boodschap op het antwoordapparaat gezet" had.
Daarna gaat het over naar de orde van de dag: de openingscantus wordt verzet van 20 naar 21 september omdat "onze praeses 's maandagsavonds het blokbeest gaat uithangen op een avondcursus". Het schachtenconvent van dinsdag 12 oktober zal tijdens de volgende vergadering uitgewerkt worden "als onze schachtenmeester tenminste de goedheid wil hebben aanwezig te zijn". De ab-actis voegt als geboren cynicus toe aan het verslag: "Ge krijgt uw lint wel gratis maar ge moet er dan ook iets voor doen…". Nieuwe activiteiten die gepland worden: een schachtenconvent (12 oktober 1993), een doopcantus (8 november 1993), theaterbezoek (26 november 1993) en een abdijbierzangavond (19 december 1993).
Alsof het nog niet ingewikkeld genoeg is om met enige regelmaat te discussiëren over statuutaanpassingen wordt er op deze vergadering door de afwezige cantor – bij monde van de ab-actis – gediscussieerd over de wijze waarop aanpassingen ingevoerd en aangepast moeten worden: Junior heeft zijn ongenoegen geuit over het schrappen van artikel 157 (over clubnamen). Maar omdat nergens in de statuten staat

dat het praesidium voltallig moet zijn voor zulke aanpassingen en omdat de aanpassing unaniem gestemd werd, is de beslissing onherroepelijk. Een aanpassing van de statuten hierover zou misschien van het goede teveel geweest zijn.
Quaestrix Ilse zingt graag, maar blijkbaar ook buiten een cantus. Daarom stelt ze een karaoke-avond voor als clubactiviteit. Dit punt wordt door de rest van de aanwezigen – wijselijk? – naar een volgende vergadering verschoven.

Zelfrelativering is, ondanks onze befaamde kommaneukerij en aangeboren Antwerpse dikke nek, altijd een van onze sterke punten geweest. De praeses en ab-actis beginnen hun voorstellingsbrief aan de commilitones met: "Ja, ja, tot uw (en ook onze) grenzeloze verbazing bestaat Castrum nog steeds! Wij zijn reeds aan ons derde jaar bezig. Dat 'doodgeboren jonk' is verdomd koppig, vindt u ook niet?". Zij konden toen nog niet weten dat dat "doodgeboren jonk" zou uitgroeien tot een stevige jongvolwassene die nog veel van zich zou laten horen! In diezelfde introductiebrief wordt het praesidium als volgt voorgesteld:

> *Ons Boegbeeld: Praeses Christiaan Van Goethem; klein van gestalte maar groot van hart. Luistert (soms) naar de bijnaam "Ukkie".*
>
> *Schachtenmeester Christian Tayemans; groot van gestalte maar ook van smoel. Wordt nogal dikwijls "Chaane" genoemd.*
>
> *Quaestrix Ilse Van Roosendael; ongeveer even groot als onze senior maar da's normaal: zoo gij bij den hond slaept…*
>
> *Ab-actis Herman Segers; goed hart maar een slecht karakter. Meer valt er niet over te zeggen…*
>
> *Cantor Herman verschooten jr. Groot genoeg maar te weinig schouders om al zijn linten te herbergen. Wie in het recente studentenleven kent hem niet?*
>
> *Peter Herman Van Deuren; ironicus van geboorte. De "rijke nonkel" van 't gezelschap.*

Miraculi non sunt ex mundo: op de vergadering van 9 september 1993 is het praesidium voltallig! Volk genoeg dus om terug te komen op en te discussiëren over de schrapping van artikel 157 uit de statuten tijdens een vorige vergadering. Uiteindelijk wordt beslist om het artikel niet te schrappen, maar aan te passen: clubleden die een clubnaam wensen aan te nemen, mogen dit doen. De verplichting om een clubnaam te kiezen valt weg.
Aanvullend wordt in het verslag nog eens benadrukt dat bestuursleden met hun functie aangesproken dienen te worden.
Om extra leden te werven, wordt beslist de kennismakingsbrief van twee jaar eerder aan te passen en op A3-formaat te kopiëren om hem op te hangen in studentenkroegen en aan de valven in de verschillende hogescholen en campussen.

Op de praesidiumvergadering van zondag 26 september 1993 wordt er opnieuw een bestuurlijke stoelendans uitgevoerd: Ab-actis Bruno vreest "in de nabije toekomst bitter weinig tijd te hebben en stelt voor zijn functie na deze vergadering tijdelijk te laten waarnemen door Geert De Donder (ab-actis 1992-93)." Het voorstel wordt door de vergadering goedgekeurd en Kip neemt dus tijdelijk weer de honneurs waar als ab-actis.
Ook over de voorbije cantus valt een en ander te vertellen. De ab-actis wenst allereerst op te merken dat zowel de praeses als de quaestor – en dit tot hun eigen stomme verbazing – tijdig aanwezig waren. Helaas was de opkomst aan de magere kant doordat zowel Aymie als Mota diezelfde avond een TD organiseerden. Er wordt opnieuw gehamerd op de dresscode en het praesidium benadrukt nogmaals dat de commilitones hun clublint dienen te dragen tijdens de activiteiten. Maar vooral de opmerking dat schachtenmeester Chaane voortaan het lied "*Die Elefanten*" niet meer mag inzetten voor het "*Io vivat!*" doet ons even de wenkbrauwen fronsen. Chaane, die als schachtenmeester, bevoegd was voor het verwelkomen van het Hoogpraesidium bij de aanvang van de cantus vond het Hoogpraesidium blijkbaar niet paraat genoeg om de corona te betreden en was van mening dat het nog niet de moeite loonde om de corona het "*Io vivat!*" te laten aanheffen. In afwachting liet hij hen dus maar "*Die Elefanten*" zingen; dit tot groot ongenoegen van de Senior, blijkbaar.
Het geplande schachtenconvent van 12 oktober 1993 wordt verzet naar donderdag 14 oktober aangezien op de eerste datum zowel Mota als KVHV Antwerpen een cantus organiseren en sommige praesidiumleden de late shift of nachtshift hebben op hun werk.
Tot slot van de vergadering wordt bekendgemaakt dat Bruno zijn intrek zal nemen in Studio 50.

Op zondag 24 oktober 1993 zit er 22.400 BEF in de clubkas. Tijd dus om een feestje te organiseren: de Dies Natalis-viering van dit academiejaar wordt vastgepind op vrijdag 29 oktober 1993. Er wordt opnieuw voldoende drank (12 kartons fruitsap, 6 flessen water, 2 bakken bier, 15 flessen schuimwijn, maar "GEEN sterke dranken!!!" – aldus het verslag van de vergadering) en eten (40 broodjes met beleg van Eurotomat – de werkgever van stichtend praeses en eeuwig sponsor Sergeï) en zoute snacks. De dresscode voor de Dies Natalis is "uiteraard Castrum-style".

De cantor stelt voor om voortaan op iedere vergadering de voorbije activiteit(en) te evalueren. Om het woord bij de daad te voegen, wordt de laatste cantus geëvalueerd: schachtenmeester Chaane krijgt de garantie dat het "Peto verbum!" behouden zal

blijven – in tegenstelling tot op de vorige cantus, dus – en cantor Junior laat de praeses weten dat het beruchte artikel 24 uit de statuten en de Clubcodex (in casu: "De praeses staat boven de wet.") geen vlag is die alles dekt of misbruikt mag worden. Daarnaast is iedereen het er over eens dat de clubavonden – op deze vergadering wordt besloten enkel nog 'clubavonden' te houden of de activiteiten althans zo te benoemen – beter voorbereid moeten worden; dat kan op de vergaderingen die een clubavond voorafgaan.
Tot slot van de vergadering - zo noteerde ab-actis-ad-interim Kip - "volgde een zeer gevoelig punt waarover veel gezeverd werd (naar mijn bescheiden mening)". Wie de voorbije hoofdstukken aandachtig gelezen heeft, kan het al raden: de statuten komen nog maar eens op tafel. Kernvraag van de discussie: moeten de statuten – die nogal wat wijzigingen ondergaan – al dan niet iedere keer op papier aangepast worden en up-to-date gehouden worden? "Na lang over-en-weer-gebrabbel" – aldus Kip, die blijkbaar genoeg heeft van de discussies over statuten – wordt besloten dat Chaane dit monnikenwerk op zich zal nemen en de aangepaste statuten klaar zal hebben tegen de doopcantus van 8 november 1993.

Op de praesidiumvergadering van Allerheiligen 1993 is opnieuw het voltallige praesidium aanwezig. De senior is naar goede gewoonte te laat, maar "wel voor zijn deadline" van "30 minuten". Zoals tijdens een vorige vergadering afgesproken, worden de laatste activiteiten besproken. Het, nog milde, oordeel over de Dies Natalis-viering luidt: "viel tegen". De oorzaken die aangehaald worden:

1. Slechte timing; aangezien Mota diezelfde avond een TD organiseerde.
2. De kliekjesvorming op de receptie.
3. Teveel mensen hingen liever aan de toog dan in de zaal te blijven.
4. Het ophalen van de hapjes en de drank was een fiasco: men speelde de schachtenmeester kwijt en de praeses had geen geld op zak.
5. Het praesidium stelt vast dat bij misverstanden teveel geroepen wordt in plaats van gepraat en is van mening dat hier beter op gelet moet worden, omdat dat slecht is voor het clubimago.

Vooruitblikkend naar de doopcantus van 8 november 1993 wordt op deze vergadering vastgesteld dat er nog drie schachten zijn die geen peter of meter hebben, omdat er eigenlijk nog gestemd moet worden over het al dan niet aanvaarden van hun aanvraag tot lidmaatschap. Schacht Wawa wordt aanvaard als lid met vijf stemmen voor en twee onthoudingen, schacht Pascale wordt met dezelfde stemmenverhouding aanvaard. Over schacht Bart De Roo (v. Frits) zal op een volgende vergadering gestemd worden "vermits hij nog nooit op een Castrum-activiteit geweest is". Er wordt ook beslist om de doop nog strikter volgens de *Clubcodex* uit te voeren en iedere schacht apart te dopen. Een makkie als er maar drie schachten zijn. De drie schachten die gedoopt worden zijn: Kristien, Wawa en Pascale.
Daarnaast zal op de doopcantus een nieuw potentieel lid uitgenodigd worden; namelijk Graciella Potti. En vanaf de doopcantus zal ab-actis Bruno – tot groot jolijt van zijn plaatsvervanger Kip – opnieuw zijn functie opnemen.
Het laatste besluit van de vergadering: "Er zullen, na rijp beraad, **geen** affiches voor de ledenwerving verspreid worden."

Dat Bruno met plezier, en voorzien van de getrouwe dosis cynisme, de ab-actis-functie weer opneemt, blijkt uit het eerste punt van het verslag van de vergadering van zondag 21 november 1993. Onder het agendapunt "Vorig verslag" lezen we dat er twee opmerkingen zijn bij het vorige verslag – het laatste van Kip als ab-actis ad interim; het eerste is door Bruno gericht aan Kip: "Hij hoeft zich nog niet meteen in te schrijven voor het Groot Dictee der Nederlandse Taal".
Schacht Frits was, omwille van een door het praesidium als gegrond verklaarde reden, niet aanwezig op de doopcantus. Daarom wordt beslist zijn doop uit te stellen naar het volgende academiejaar; maar hij blijft "natuurlijk steeds welkom als gast".
Vooruitblikkend op de volgende activiteiten worden er vijftien plaatsen gereserveerd voor een theaterbezoekje op 26 november 1993 (een monoloog van Dirk De Noyel in De Zwarte Komedie) en wordt de abdijbieravond van 19 december 1993 besproken. Uit "veiligheidsredenen" wordt besloten "enkel de lichtere abdijbieren" te schenken; en wel de volgende:

1. Orval
2. Witkap Stimulo
3. Westmalle Dubbel
4. Maredsous 6°
5. Chimay Rood
6. Augustin

Tijdens het rondvragenrondje van deze vergadering wil cantor Junior weten hoe ver het staat met de opneming van het Castrum-clublied in de *Studentencodex*. Pro-schachtenmeester Moby laat weten dat KVHV geen nieuwe clubs meer opneemt, omdat er teveel aanvragen zijn. De senior laat ook weten dat Olga Verscheuren en Dieter Van Ouytsel terug in de club opgenomen wensen te worden en dat Brahim Lachgar nog steeds geen dooplintje heeft.

De nabespreking van de abdijbierenzangavond – tijdens de vergadering van zondag 2 januari 1994 – leert ons dat "dank zij de generositeit van onze Peter […], die zijn bijdrage aan de abdijbierzangavond niet in rekening bracht, en de waarde van het leeggoed" er winst, noch verlies gemaakt is waardoor er 19.276 BEF in de clubkas blijft zitten. Iedereen is tevreden over de medewerking van Wawa die als voorbeeldige – en enige aanwezige – schacht goed heeft meegewerkt. Ook de grote opkomst doet het praesidium besluiten dat het allemaal voor herhaling vatbaar is.
De bespreking van de door Chaane aangepaste en geüpdatete statuten wordt naar de volgende vergadering verschoven.

Op die volgende vergadering – van zondag 16 januari 1994 – wordt het onderwerp nog een keertje uitgesteld "omdat het werk wel op diskette staat, maar nog niet uitgeprint werd".
Voorts wordt er ook beslist in te gaan op de uitnodiging van de Kredietbank om op 28 januari 1994 deel te nemen aan een "symposium omtrent verlichting, lampen en hun toepassingen". Niet zozeer omwille van het boeiende onderwerp, maar omdat het symposium wordt "gevolgd door (belangrijk!) een receptie."

Op zondag 30 januari 1994 komen het praesidium en Peter Herman TD samen voor een korte vergadering ter voorbereiding van de Valentijn Smosselavond op Valentijnsdag. Chaane kan eindelijk zijn ei over zijn aangepaste statuten kwijt.

Verder wordt er eerst geklaagd over het feit dat het Mota-praesidium al het Castrum-bier heeft opgezopen tijdens hun vergadering om een agendapuntje later te beslissen dat er een officiële samenwerking tussen beide clubs moet komen. Rare jongens, die Castrumianen!

Op de Valentijn Smosselavond van 14 februari 1994 zijn er helaas géén mosselen. De reden? "Een virus in de mosselen" en de wens van het praesidium "niemand […] te vergiftigen". Verder beklaagt de senior zich, tijdens de vergadering van zondag 20 februari 1994, "in ronkende volzinnen" over het beperkte aantal aanwezige leden en het "tanende enthousiasme van sommige leden". Er wordt gebrainstormd over mogelijke oorzaken ("het oktoberenthousiasme" dat "na de jaarwisseling is uitgewerkt") en over het organiseren van een motiverende activiteit ("Maar welke?") en er wordt voorgesteld om nieuwe mensen ("Sven en Sarah, Véronique, Bart, Marc…Juist, allen uit de Mota-stal!") aan te trekken.

Uit het niets – of beter gezegd: van op zee – duikt er op 28 februari 1994 een brief van Neus op in de Castrum-brievenbus. Een beetje vooruitlopend op het verloop van het academiejaar en de planning van het praesidium meldt hij dat hij zich nu alvast kandidaat stelt voor het praesesschap tijdens het academiejaar 1994-1995. Tijdens dat jaar zal hij nog eens een volledig jaar in Antwerpen voet aan wal zetten – om zijn vierde jaar aan de Zeevaartschool en zijn studie af te maken – en kan hij zich dus een heel jaar lang honderd procent inzetten "voor het welslagen van Castrum".

Tijdens het academiejaar 1993-1994 trekt Castrum over de landsgrenzen. Op 13 en 14 maart trekt het praesidium voor een weekendje naar Luxemburg. Deze uitstap inspireerde Bruno tot het schrijven van de "Symphonia Decima Erotica" die we hieronder integraal overnemen:

Symphonia Decima "Erotica"

Con grazie all' maestro
Ludwig van Beethoven, steeds een
trouwe en niet-aflatende bron van
inspiratie – Merci, Ludo!

***Primo: Ouverture** (of: de bedoeling van 't spel)*

Het doel van onze trip was simpel: de wijnen aankopen voor het gebeuren van 20 maart. Omdat – zoals iedereen weet – Castrum het woord 'Cultuur' hoog in het vaandel draagt, werd er een kastelenroute aan vastgeknoopt. Nog hoger in ons vaandel staat de 'eetcultuur' en dat is ook niet onopgemerkt voorbijgegaan. Er werden uiteraard ook veel kilometers gevreten en daarom zou ik deze uitstap willen klasseren onder de rubriek 'De Bourgondische 38 uur van Luxemburg'.

***Secundi: Lento** (of: het vertrek)*

Ik stond mij nog uitgebreid te scheren toen Chaane mijn deur kwam intrappen omdat hij dacht dat ik me verslapen had. Aangezien dat dus niet het geval was, begaven we ons naar Studio 50 om op de rest van het gezelschap te wachten en druppelsgewijs kwamen ze ook aan: Herman TD, daarna Ukkie, even later Ilse en tot slot Kristien en Herman jr. De bedoeling

was om 10.00 uur te vertrekken. En gij gelooft dat! Met een vertraging van een academisch kwartier waren we eindelijk de baan op. In de Fiat reden Praatgrage Pappie, Koddige Christian, Kalme Kristien en Hongerige Herman (om zijn goodwill te bewijzen had hij voor iedereen drie premature paaseieren bij zich, plus zo nog het een en ander). Ukkie's Volkswagen werd bevolkt door – uiteraard – Kleine Christiaan (de Promiscue Praeses), Iriserende Ilse (de Kwakende Quaestor) en Bedroevende Bruno, de Alcoholische Ab-Actis. Zou Studio Vandersteen nog vacatures hebben?

***Tertio: Allegro un poco mosso* (of: Antwerpen – Bastogne)**

Dit was het kalmste stuk omdat we tenslotte nog op bekend grondgebied waren en iedereen hier blindelings zijn weg wist. De walkie-talkies die het contact tussen beide voertuigen moesten onderhouden dienden dan ook om te seinen: "D'r zit 'nen helicopter in mijn paasei!" – "En in 't mijne toch een treintje,nem!"
Ja, moeder! Kleuterachtig Castrum in actie…
Het enige oponthoud in deze etappe werd ingelast door onze Praeses. Als rechtgeaard Vlaming besloot hij even over de taalgrens een sanitaire stop te nemen. Het zinnetje "Ik schijt op Wallonië" is nog nooit zo letterlijk opgevat als die zondagmorgen…
Enfin, omstreeks half één waren we in Bastogne en omdat een leegte gevuld wil worden, besloten we een lichte maaltijd te gaan nuttigen. Bij een zeer luchtige Quiche Ardennaise hebben we ons eerste wijntje voorgeproefd: de Rivaner.

***Quarto: Presto – assai meno presto* (of: hoe onze navigatoren kaartlezen)**

Het traject Bastogne – Martelange leverde geen enkel probleem op en aan de grens werden dan ook de nodige sigaretten ingekocht en de benzinetanks gevuld. Totaal onverwacht kreeg Bruno van Ukkie en Junior een stang sigaretten van zijn favoriete merk in de hand gedrukt. Waarschijnlijk met de bijgedachte 'Rook jezelf een ontijdig graf in!'.
Goed, van daar af nam Herman TD de leiding van het convooi over, ijverig geassisteerd door Chaane die de kaart las, of dat althans probeerde. 'Ze rijden weer verkeerd!' is een zinnetje dat Ilse meermaals uitgesproken heeft en ze gebruikte de zenders dan ook om de anderen aan het verstand te brengen wat ze over hen dacht.
Ondergetekende reed zoals gezegd mee met de tweede wagen waar Ilse met de kaart worstelde, niet omdat ze niet kon lezen, maar wel omdat het een nogal onhandig formaat was. Een tip: neem nooit een kaart van het Groot-Hertogdom mee in een kleine wagen…
Onze eerste stop was een 'Point de vue' waar zo'n vijftig jaar geleden eens een kamp van de Wolfkes of zo gebivakkeerd heeft. Ze hebben er zowaar nog wat van hun speelgoed achtergelaten. We hebben er een paar dia's genomen met onze linten aan.
Daarna ging het naar Esch-sur Sûre voor een korte wandeling, ons eerste kasteel en een frisse pint.
In ons tweede kasteel werden we opgewacht door de Hooggeboren heer Graaf en zijn echtgenote die nog halfvasten vierden en zich voor de gelegenheid in vuursalamanders verkleed hadden. En verder ging het.

Leuk voor op reis: organiseer een telwedstrijd. Tel scholen en gendarmeries (Ilse) of kapelletjes (Bruno) of probeer de Letzeburgse namen van de dorpjes te lezen zonder je tong in een knoop te draaien. Brandenbourg – Branebuerg, dat snapt een kind, evenals Stolzembourg – Stolzebuerg. En dan de klankveranderingen: Machtum – Miechtem. Het knapste vond ik persoonlijk de naam van ons avonddoel: Clervaux – Cliarreff (of zelfs Klierf).

<u>Quinto: Andante, Andante</u> (of: hoe Chaane's plan verijdeld werd)

Onze peter had ons als logies een 'klein, landelijk familiepensionnetje' voorgespiegeld. De verbazing was bij sommigen dan ook groot toen we halthielden bij een schattig kasteeltje. Ons 'Grand Hôtel du Parc', dus. Er waren drie dubbele en één enkele kamer geboekt. Uiteraard namen Kristien en Junior al dadelijk een dubbele kamer in beslag en om practische redenen deden Ukkie en Bruno, de twee rokers van 't gezelschap, hetzelfde. Chaane wilde de enkele kamer betrekken maar ik had bemerkt dat hij een kruissleutel in zijn bagage meesmokkelde en doorzag zijn snode bedoelingen: in 't holst van de nacht ongemerkt wegsluipen en een voorwiel van Ukkie's wagen losschroeven. De gevolgen zouden gewoon desastreus zijn: bij de eerste de beste haarspeldbocht een losschietend wiel, de auto het ravijn in en Chaane automatisch praeses. Dat ging dus even mooi niet door! Chaane installeerde zich in de derde dubbele kamer samen met de peter zodat die hem in 't oog kon houden. Ilse nam dus de enkele kamer.

De kamers zelf waren mooi en ruim en er was overaal telefoon, kleuren-tv en een badkamer. Hoewel, douche-ruimte liever, enkel Ilse's kamer had een bad, en dan nog! Zelfs onze praeses zou moeite gehad hebben zich erin te verdrinken…Goed, de kamers waren verdeeld en iedereen ging zich wat opfrissen voor het souper. Christiaan was zich net uitgebreid aan het ontkleden toen er geklopt werd en Ilse kwam binnenzeilen om haar nieuw slaaphemd te laten bewonderen. We weten allemaal dat onze quaestor iets heeft met kledingsstukken met bollekes en dit was geen uitzondering: een knalrood slaaphemd met witte bollekes, dus. Om nachtmerries van te krijgen.

Een kwartiertje later gingen we aan tafel en dat wekte al direct paniek bij de maître d'hôtel want bij het dekken van de tafel liet hij twee glazen uit zijn handen vallen. Hij begon zich ampel te verontschuldigen en in vlekkeloos Nederlands nog wel.
Om het de keuken gemakkelijk te maken, namen we allen het dagmenu: Consommé met champignons, ossehaas met een dragon-en-mostersaus (tot zijn afgrijzen moest Junior vaststellen dat dit gerecht werd opgediend met één enkele lepel rijst, maar het was wel wilde rijst en hij vloog Herman dan ook naar de keel). Als dessert was er een mousse van witte en fondantchocolade met een muntsaus. Dat het geheel overgoten werd met de nodige aperitief, rode wijn en pousse café zal u niet verwonderen, neem ik aan.

Na het eten viel Kristien bijna om van de slaap en ging naar bed terwijl de rest van de vrolijke bende nog even (?) de bloemetjes buiten ging zetten. Nachtelijk Cliarreff is een oase van rust, na twaalven zie je er geen kat meer op straat. Buiten het Castrum-praesidium uiteraard. Het café waar we onderdak gevonden hadden sloot om 01.00 uur zodat we maar naar ons hotel

afzakten. De meesten kropen in hun bed maar de kaartverslaafden onder ons (lees: het Hoog Praesidium) moesten toch nog een rondje Kingen, zeker!
Om half drie hielden we het voor bekeken en besloten te gaan slapen. Ilse had horen vertellen dat het spookte in het hotel en durfde niet meer alleen te slapen. Ik wisselde dan maar met haar van plaats maar ik heb geen spoken gezien.

Sexto: Allegro ma non troppo (of: de tweede dag begint)

Ondanks de korte nachtrust was bijna iedereen vroeg op. Herman TD en Junior genoten van een flinke ochtendwandeling en Chaane amuseerde zich met alle kamers op te bellen. Uitgerekend op het moment dat ik een bad nam, natuurlijk. Toen ik even later mijn kamer verliet, kreeg mijn eetlust al meteen een flinke deuk: het eerste wat ik zag was onze praeses die net uit bed kwam. Stel u een humeurig smoeleke voor met een haardos waartegen een egel het in puntigheid verliest en alsof dat nog niet genoeg was, paradeerde hij rond in Ilse's bollekesslaaphemd. Ze had toch gelijk: het spookte in het hotel! Ik vluchtte naar buiten, de stad in om voor het ontbijt nog vlug enkele prentkaartjes te kopen. Junior volgde mijn voorbeeld en we schreven de kaartjes tijdens het ontbijt terwijl de peter zijn gazet zat te lezen. Daarna rekenden we af, pakten in en vertrokken om eindelijk eens te gaan doen waarvoor we gekomen waren: wijn inkopen.

Septimo: Allegro con brio (of: Vianden – Echternach – Remich)

Het slot van Vianden konden we natuurlijk niet omzeilen en we gingen de restauratiewerkzaamheden bekijken. Het kasteel is nog lang niet af, maar het begint erop te lijken.
Na onze rondgang was het ruimschoots half één voorbij en Ilse kwam melden dat ze alweer honger had. Wij allen onverwijld de wagens in – als de quaestor spreekt, gehoorzamen wij – en richting Echternach gekoerst. Tussendoor hebben we nog wel even een blik geworpen op de kastelen van Beaufort.
In Echternach aangekomen, begonnen we naarstig naar een restaurant te zoeken – Ilse zag ondertussen al groen met witte bollekes – en we vonden zowaar een Chinees restaurant. Zijn prijzen stonden ons echter niet aan en we ankerden tenslotte in restaurant 'Le Petit Poète'. Ja, ja, 'kleine dichters – grote eters' moet men daar gedacht hebben, want we kregen porties waar zelfs Junior niet tegenop kon. Hier hebben we trouwens onze tweede wijn geproefd: de Auxerrois.
Toen we terug naar de auto's wandelden, zag Ilse in een etalage boekensteunen staan. Kikkers natuurlijk, of wat had u gedacht? Omdat een kinderhand gauw gevuld is, heeft onze peter ze haar maar cadeau gedaan.
Wat u al had zien aankomen, gebeurde: in ijltempo verder rijden, in een warenhuis Elbling, Rivaner, Auxerrois en sterke jus inslaan en dan naar Remich. Aan de Route Du Vin (Waÿstrooss in 't Letzeburgs) vonden we gelukkig de Caves St.-Rémy nog open zodat we nog enkele wijntjes konden proeven en aankopen. Onder andere de Edelperl en de Champenoise Brut.
Ondertussen was het buiten al flink donker geworden en, jawel hoor: bepaalde leden van het gezelschap kregen honger.

***Octavo: Gran finale* (of: bezoek aan een hoofdstad)**

Om zeker te zijn dat we nog een eetgelegenheid open zouden vinden, reden we spoorslags naar Luxemburg-stad en parkeerden de wagens onder de Place Guillaume II. Kent u deze plaats? Er staat een aantal speeltuigen voor kleuters op en meer moet ik niet zeggen, zeker? De dia-reportage spreekt voor zich.
Na de speeltuin gingen we op zoek naar een restaurantje. We vonden een Chinees, maar wie dacht dat ze in Echternach hun prijzen al kenden, schrok zich hier lam. Luxemburg is een grootstad en dat zul je geweten hebben. Exit Chinees.
Wij zijn een soortement Italiaans ristorante binnengestapt. Het was niet al te duur, de bediening was vlot en vriendelijk, g'hebt er geen gedacht van! Na deze eetstop besloten we dan ook stante pede huiswaarts te rijden, het was tenslotte al tien uur.
Nadat de tanks nog een laatste maal gevuld waren, werd het traject Luxemburg – Antwerpen in één ruk afgelegd en om half één waren we aan Studio 50. De auto's uitgeladen en vervolgens iedereen zo snel mogelijk slaapkamerwaarts. En 't was nodig ook.
Ik vraag mij af wat dat moet worden als we de Loirestreek gaan bezoeken…

Antwerpen, 17 maart 1994
Herman – Bruno C. van Brabant
Ab-actis Castrum 1993-94

De ingekochte wijnen worden op zondag 20 maart 1994 gedegusteerd op de Castrum-wijnproefavond. In de uitnodigingsbrief voor de commilitones wordt aangekondigd dat het praesidium zal zorgen voor "Wein und Gesang"; wat de commilitones zelf nog moesten meebrengen "moet ik niet uittekenen, zeker?", voegt de ab-actis er aan toe.
Ondertussen is de relatie tussen Castrum en de Club van de A1 blijkbaar iets verbeterd, want er wordt een persoonlijke brief verstuurd aan Johan Baan - praeses van de Club van de A1 van dat academiejaar – om hem en zijn "vriendin / echtgenote / maîtresse (schrappen wat niet past)" uit te nodigen. Johan Baan stuurt uiteindelijk zijn kat – een vergeten optie? – want zijn naam komt niet voor op de gastenlijst van de Luxemburgse Wijnavond. Wel aanwezig zijn: Herman TD, Junior en Kristien Slegers, Bruno, Chaane, Ilse Van Roosendael, Ukkie, Sandra Nuytemans, Pascale Meeussen, Erika Loyens, Sarah Schroyens, Christel Franken, Koen Van Goethem, Sven van Gils, Brenda Bosschem, Kip en Wawa.

Op 5 april 1994 schrijft Ukkie in Zwijndrecht zijn brief om zich opnieuw kandidaat te stellen als praeses van Castrum. Hij hoopt dat hij en zijn praesidium "het even goed

of toch met veel minder fouten kunnen waarmaken". Maar daar twijfelt hij eigenlijk niet aan "aangezien [zijn] vooropgestelde praesidium van het volgende jaar nog steeds even studentikoos is als voorheen."

Omdat er dus twee kandidaturen zijn en een van de twee wel eens op zee zit, wordt op de vergadering van 10 april 1994 beslist om tijdens een volgende vergadering met Neus af te spreken op welke datum de verkiezingen best plaats kunnen vinden.

Om ondertussen de tijd te doden vindt op 11 april 1994 de ontgroeningscantus plaats. Op deze cantus krijgen de gedoopte en ontgroende schachten het "doopcertificaat in 't Oud Vlaemsch" dat een dag eerder op de vergadering goedgekeurd is.

Op de vergadering van 17 april 1994 zijn, behalve het praesidium, ook enkele genodigden aanwezig: Neus en vrouw en "één pianostemmer" die de vergadering nogal stoort. In de notulen van de bespreking van de ontgroeningscantus lezen we: "De vergadering is enthousiast over de algemene sfeer tijdens de avond en het verloop van de ontgroening in het bijzonder. (terwijl die stemmer op zijnen tingeltangel voortgaat, beginnen ze hier over Cuvée de Brabantia en andere bieren te zeveren…). Sorry, jongens, maar zo staat het in 't verslag…".
Gelukkig worden er ook serieuze zaken besproken. Dat de verkiezingen plaats zullen vinden tijdens het Algemeen Konvent van maandag 2 mei 1994, bijvoorbeeld. Maar ook dat er op 8 mei 1994 opnieuw naar een voorstelling in De Zwarte Komedie wordt gegaan, dat er op zondag 29 mei 1994 een Italiaanse Avond georganiseerd wordt en dat de lintoverdracht voorzien is voor 4 juli 1994.
Tijdens het rondvraag-rondje had niemand iets te melden, "zelfs onze cantor niet, ge ziet dat 't kàn…".

Het programma voor het Algemeen Konvent wordt tijdens de praesidiumvergadering van 1 mei 1994 als volgt opgesteld:

- Iedereen moet zich in het clublokaal bevinden tussen 18:30 en 19:00 uur.
- Opening van de clubavond
- Voorlezing van de kandidaturen door de ab-actis
- Motivering van de kandidaturen door de twee kandidaten (Ukkie en Neus)
- Het verkiezingscomité (ab-actis en quaestor) delen de stembiljetten uit en halen ze na het stemmen weer op.
- Het verkiezingscomité trekt zich in het bureau terug om ongestoord de stemmen te kunnen tellen en daarna de uitslag bekend te maken.
- De clubavond gaat verder in de vorm van een cantus.

Dat de verkiezing niet van een leien dakje loopt, lezen we in het verslag van de praesidiumvergadering die op 22 mei 1994 gehouden wordt. "Niet iedereen was wild-enthousiast over de verkiezingscantus. Zo merkte de Peter op dat de liederlijst een beetje te wensen overliet en na een uur gezwam was men het er eindelijk over eens dat dit naar volgend jaar toe verandering behoeft. Verder hebben bepaalde mensen, teleurgesteld door de verkiezingsuitslag, zich even laten gaan met de nodige strubbelingen van dien." Als gevolg van die "strubbelingen" verzoekt de senior op 12 mei Neus telefonisch "een jaartje af te zien van zijn ere-lidmaatschap". Neus antwoordt met ja noch nee.

Verder verzoekt de senior aftredend schachtenmeester en vice-praeses Chaane en ook Moby – die blijkbaar ondertussen op Sint-Helena zit – om (ook) een ere-lidmaatschap op zich te nemen tijdens het volgende academiejaar. Beiden geven een "aarzelend ja" als antwoord. De vergadering stelt de prijs voor het ere-lidmaatschap vast op 5.000 BEF.
Herman TD wordt opnieuw als clubpeter gevraagd en stemt toe.
Omdat de club "nog geen Commilito Honoris Causa" heeft, stelt de praeses voor deze eretitel te verlenen aan de aftredende ab-actis, die in het verslag toevoegt: "Stom dat ge zoiets in uw eigen verslag moet zetten". De vergadering keurt het voorstel unaniem goed. En zondigt daarmee – hoewel de ab-actis in het verslag enkele regels eerder nog meldt: "onze praeses kent zijn blauwe bladzijden" - tegen artikel 11 van de *Clubcodex* en de eigen statuten die duidelijk stellen dat Commilitones Honoris Causa "geen commilitones of oud-studenten van de club" mogen zijn.
Tot slot van de vergadering wordt het voorbije werkingsjaar geëvalueerd. Clubpeter Herman TD vat het beknopt samen als: "Castrum heeft dit jaar zijn naam naar buiten toe meer credibiliteit gegeven. Zelfs op clubavond van de A1 zijn wij graag geziene gasten." De ab-actis noteert verder dat de cantor "veel woorden nodig [had] om de peter bij te treden", dat de schachtenmeester het een positief jaar vond omdat ze "zelfs zonder lint […] als Castrumleden" herkend worden en dat de quaestrix hoopt "dat zij op volgende vergaderingen tenminste mag uitspreken als zij iets te zeggen heeft." Ook de senior concludeerde dat het een geslaagd jaar was, maar dat "enkele kleinigheden moeten worden bijgestuurd".

Tijdens de "rondvraag" deed de quaestrix "er een veelzeggend zwijgen toe", aldus de notulen van een altijd sarcastische ab-actis. De cantor werpt nog een (hypothetisch) vraagstuk op over niet-praesidiumleden die zich kandidaat zouden stellen als praeses. En of daarvoor ledenlijsten of zelfs het hele archief beschikbaar gehouden moet worden? De ab-actis notuleert ijverig dat het archief "voor iedereen beschikbaar is", maar "dat geen kat ernaar omkijkt". Gelukkig kan de ab-actis de discussie op een luchtiger onderwerp brengen door te laten opmerken dat het ondertussen "beginnen te regen is en dat Guido gedaan heeft met zijn piano te stemmen" – de pianostemmer duikt wel vaak op tijdens vergaderingen dit jaar.
De senior laat daarop nog maar eens opmerken dat de ab-actis zijn drankgebruik onder controle moet houden. Protest van de ab-actis: "Als iemand dronken is, merken ze het onmiddellijk, maar als je dorst hebt, ziet geen kat het."

De Sera Italiana / Italiaanse Avond van zondag 29 mei 1994 wordt gestart met Asti Spumante als aperitief. Als antipasta serveren de chefs van dienst Prosciuto di Toscana en schenken ze Frascati als wijntje. Voor het hoofdgerecht hebben de commilitones en gasten keuze uit cappelini, tagliatelli, cornetti, gnocci, enzovoorts alla Bolognese, alla Napolitane en alla rabiata. Dat alles kan doorgespoeld worden met drie "vini rossi": Bardolino, Valpolicella en Chianti. Als "fermatori" staan tiramisu en zabaglione op het menu. Dit alles uiteraard "preparazione della propria cucina" en omkadert met – zo leert het verslag van de vergadering van 5 juni 1994 – een "uitbarsting van de cantor". Buon' appetiti, commilitones!

Op die vergadering van 5 juni is er één ongenode "genodigde" volgens de notulen van de ab-actis, want helemaal achteraan het aanwezigheidslijstje pronkt "één tsee-

tsee-vlieg". Wellicht had de pianostemmer andere plannen die avond en werd een plaatsvervanger aangeduid.

Op zondag 19 juni 1994 is het voltallige praesidium aanwezig, Moby is als genodigde van de partij en Neus en zijn vrouw hebben, zo merkt de ab-actis snerend op in zijn notulen, "zichzelf uitgenodigd". De senior laat tijdens deze vergadering noteren dat Moby niet het recht had de titel "praeses 1992-1993" te voeren en dat "Vulcanis-toestanden (meerdere praesidiumfuncties op één lint) niet kunnen". Wat wel kan: één functie met daaronder meerdere jaartallen. En "voor een ere-lidmaatschap dient een nieuw lint gemaakt te worden."

Op maandag 4 juli 1994 loopt het academiejaar 1993-1994 ten einde met een slotcantus met lintoverdracht.

Het nieuw aangestelde praesidium vergadert, samen met het uittredende praesidium, voor het eerst op zondag 10 juli 1994. Neus – die deze keer als officieel uitgenodigd wordt genotuleerd door kersvers ab-actis Wawa – laat opmerken dat hij niet tevreden is met de "humoristische noot" van de uittredende ab-actis.

Tussen de archiefstukken van dit academiejaar vonden we ook een lijst met namen en adressen. Wellicht betreft het de ledenlijst van dat jaar (gezien er data – toetreding tot de club en/of betaling lidgeld?[12] – en verschillende handgeschreven commentaren, die vaak betrekking hebben over het engagement ten opzichte van de club, toegevoegd werden). Op de lijst prijken volgende namen (en commentaren of toevoegingen): Ief Adams, Brenda Bosschem, Geert De Donder, Sergeï Desmidt, Kristel De Beer ("19/08 - De Beer stuur meestal de kat"), Paul De Vrée jr ("Praeses Abacus / Af te schrijven"), Nieke Embrechts, Eeckhaoudt – Lemmens Dirk en Azucena, Frits ("Bart De Roo"), Koen Hoefmans ("7/11 – Aanwinst. Een van de weinigen"), Ilse Janssens, Filip Masure en Marjan ("Van Dun"), Stefan Meyntjens ("Te lam dat hij langskomt"), Pascale Meeussen ("18/06 – Lid Diefka & Mota. Lief v/d praeses"), Sandra nuytemans ("20/6 – Lief v/d ab-actis"), Kristien Slegers ("Aanstaande mevrouw verschooten" en "04/04/94 – Heeft ze 'ja' gezegd?"), Christian Taeymans ("04/11"), Ann Van Hout, Egwin Van Den Heuvel ("Jan met de trompet verwaardigt zich ook niet meer langs te komen"), Patrick Van Camp ("Enkel geïnteresseerd als het om speciale bieren gaat"), Ann Valkenaers ("457.2243" – Wellicht haar telefoonnummer?), Karin Vanhove, Wegner-Franken Patrik en Christel

Volgende namen zijn niet getypt, maar werden later op de lijst bijgeschreven: Rongé-Segers Philippe en Karen, Gracielle Potti, Dieter Van Ouytsel, Olga Verschueren.

[12] Commilito Bruno laat in zijn lijstje met errata en addenda wetebn dat ik het te ver ga zoeken; het zijn gewoon de verjaardagen van de betrokken personen.

Academiejaar 1994 - 1995

Voor het praesidium 1994-1995 – voor de tweede keer onder leiding van Ukkie – begint het academiejaar op zondag 21 augustus 1994 met een eerste vergadering. Aanwezig zijn: praeses Ukkie, quaestrix Ilse Van Roosendael en ab-actis Wawa, schachtenmeester Junior en cantrix Kristien Slegers zijn verontschuldigd. Herman TD is opnieuw peter van de club.

De quaestrix laat weten dat er bij aanvang van het nieuwe jaar 12.882 BEF in kas is. Na aftrek van de kosten van de praesidiumlinten (3.375 BEF) blijft er dus 9.507 BEF over om echt mee van start te gaan. Om dat saldo op te krikken en de jaarwerking te financieren rekent men op een pak leden die hun lidgeld van 300 BEF en 100 BEF inkom per activiteit betalen en ook op de niet-leden die 200 BEF per activiteit betalen. Voor de (potentiële) leden en gasten begint het academiejaar op maandag 19 september 1994 tijdens de openingscantus.
Andere activiteiten die alvast gepland worden tijdens deze vergadering zijn: een Vrolijke Gezangen-cantus (maandag 10 oktober), de jaarlijkse Dies Natalis-viering (vrijdag 28 oktober), de doop-cantus (woensdag 10 november), de Verloren Maandag-cantus (maandag 9 januari 1995) en de Valentijn Smosselavond op Valentijnsdag. Er wordt ook nog een bieravond gepland, in samenwerking met 't Waagstuk, waarvan de datum nog niet definitief vastgelegd wordt en die nog verder besproken zal moeten worden.

Wat de Castrum-dresscode voor dit academiejaar betreft, wordt besloten dat op TD's "propere vrijetijdskledij" gedragen mag worden, maar dat op de cantus "stadskledij" verplicht blijft. En het praesidium méént het, want we lezen nog: "Als de kledij niet in orde is, krijg je een verwittiging. Volgende maal mag je terug van waar je gekomen bent."

Ab-actis Wawa zoekt op de vergadering van zondag 18 september naar een goed excuus voor de zetduiveltjes die in het vorige verslag geslopen waren: "Het probleem is dat daar weinig tegen te doen valt aangezien ~~daa~~ *[Daar is er alweer een en 't verslag is amper enkele zinnen oud, AW]* het een bedreigde diersoort is."
Quaestrix Ilse meldt met trots dat er al twee nieuwe leden – "nl. Neus en Neuzin" – zijn, waardoor de clubkas op 10.107 BEF komt te staan. Helaas gooit genodigde Bruno roet in het eten door onmiddellijk een pak rekeningen voor kaarsen, postzegels en kopieën in te leveren. Om dat te compenseren zal iedereen die op de openingscantus van 19 september aanwezig is, 300 BEF lidgeld betalen. Als nadien blijkt dat een nieuw lid geweigerd wordt, zal het lidgeld terugbetaald worden.

Tijdens de praesidiumvergadering van zondag 2 oktober 1994 wordt de openingscantus als volgt geëvalueerd door het praesidium:

"De openingscantus van maandag 19 september was:
- kortweg goed
- schitterend
- voor herhaling vatbar (zal moeilijk worden dit jaar, nvda)
- overal goede commentaar
- neen (Sorry, de vraag ben ik vergeten op te schrijven)"

De aanvraag tot lidmaatschap van Peter Van Loon wordt door het praesidium goedgekeurd, zodat schachtenmeester Junior voorlopig drie schachten (Peter, Sarah Schroyens en Erika Loyens) kan ontvangen op het schachtenconvent dat samenvalt met de Vrolijke Gezangen-cantus van maandag 10 oktober 1994.

Op zondag 16 oktober 1994 meldt het verslag van de prasidiumvergadering dat er ondertussen vijftien leden zijn; of ere-lid Moby – die 5.000 BEF betaalt – hierbij gerekend wordt is niet duidelijk.
Na het overlopen van verschillende mogelijkheden voor de Dies Natalis-viering beslist het praesidium om er dit jaar "een bingo-avond" van te maken. "De bedoeling is dat er enkele 'standjes' komen over de uitstap (er werd tevens voorgesteld om dit jaar naar Frans-Vlaanderen uit te stappen), nieuwe activiteiten en reeds gedane activiteiten zoals de abdijbierenavond e.d. (m.a.w. : CASTRUM DOOR DE JAREN HEEN)".
Tijdens deze vergadering wordt ook de doop van 10 november voorbereid. Om een en ander nog strikter volgens de *Clubcodex* te kunnen doen, zal Neus op zoek gaan naar de partituur van "*Wat komt er van den berg?*". Later wordt in balpen op het verslag toegevoegd "Bruno heeft het dus maar opgeknapt".
Er blijken ondertussen enkele schachten extra te zijn, want het lijstje van schachten (links) met hun respectievelijke peters en meters (rechts) ziet er als volgt uit:

Sarah [Schroyen]	►	Sandra [Nuytemans]
Sven [Van Gils]	►	Brenda [Bosschem]
Erika [Loyens]	►	Bruno
Erwin [Boute]	►	Sergeï [Desmidt]
Peter [Van Loon]	►	Geert [De Donder]

Later wordt met balpen nog onderstaand koppel toegevoegd:

Ilse J.[acques]	►	Pascale [Meussen]

Voor het eerst in de Castrum-geschiedenis is er ook sprake van doop- en ontgroeningsopdrachten voor de schachten.
Tijdens het rondje 'Varia' weet Ukkie onder andere te vertellen dat Castrum goed bevriend geraakt is met studentenclub Vesta en dat zij voor de volgende Castrum-activiteit uitgenodigd zullen worden, dat Castrum het op de cantus van Abacus opnieuw gepresteerd heeft om "alle verkochte bierflesjes op te kopen en zelfs 1 ervan met winst terug te verkopen" en dat Castrum "goed over komt bij andere clubs".
Quaestrix Ilse hamert er opnieuw op dat op activiteiten het clublint gedragen moet worden door alle commilitones en schachten. Degenen die dat voortaan niet doen, zullen gestraft worden en moeten ezelsoren dragen of klusjes opknappen met de schachten.
In de uitnodiging voor de Dies Natalis worden de commilitones en schachten daar als volgt van op de hoogte gebracht: "Zoals steeds komen we in stadskledij. Maar vanaf heden breng je ook je dooplint mee en aangezien je het dan toch bij hebt, kan je het in één moeite door aandoen. Voor diegenen die het aandurven om het toch te 'vergeten', hebben we iets wreed leuks in petto. U weze gewaarschuwd en een verwittigd man is de moeder van de porseleinenwinkel."

De commentaren tijdens de nabespreking van de Dies Natalis-viering klonken, tijdens de praesdiumvergadering van zondag 30 oktober 1994, ongeveer zo:

> "Ilse: Het viel wel mee, maar zoals elk jaar was het een saaie bedoening."
>
> "Herman: Er is veel gedronken […] Toch was het goed en zelfs de Neus viel mee". De ab-actis, die wellicht niet goed oplette tijdens de vergadering voegt volgende commentaar toe: "Of was dat off the record?"

Er worden ook voorbereidingen getroffen voor de doop van 16 november 1994.
Voor de benodigdheden noteert de ab-actis: Bier, zout, vlag, lepeltje, kop Pé. Wat de zang betreft, wordt beslist "NIET telkens het clublied" te zingen en zal het lied "*Wat komt er van den berg?*" gezongen worden "als de Neus de melodie brengt of Filip Masure aanwezig is." Omdat er blijkbaar wat mensen met een slechte rug rondlopen in de club zal "de peter of meter […] de schacht niet op de rug rond de tafel dragen. In sommige gevallen zou het trouwens geen zicht zijn."
Schachtenmeester Junior wil graag een extra regel in de doopformule opnemen, namelijk: "Ik beloof trouw te zijn aan de wapenspreuk 'Vivamus ad codicem!'". De tolk Nederlands-Latijn van dienst vertaalt dit onmiddellijk als "Promitto fidelitatem deviso 'Vivamus ad codicem!'". De regel zal ingevoegd worden tussen "anciennibus offerare" en "juro sub hoc symbolum".

Praeses Ukkie – die tijdens de vorige vergadering niet aanwezig kon zijn – opent de praesidiumvergadering van zondag 20 november 1994 met een wederwoord op Ilses opmerking over de "saaie" Dies Natalis. Hij is van mening dat "de opmerking van Ilse over de saaiheid van de Dies Natalis onterecht was. Je kan dat niet weten als je om 21.30 uur doorgaat."
De clubkas telt 7.877 BEF en op de vraag van de ab-actis of hij niet wat geld van de kas kan krijgen, antwoord de senior met een kordaat "Neen". "Weer niks", voegt de ab-actis teleurgesteld aan het verslag toe.
Wat de voorbije doopcantus betreft, vindt de senior het begin "langdradig", maar de cantus "goed […] maar nog niet zoals het moest". Junior is blij met de "positieve reacties van de nieuwkomers van Vesta en De Chips". Cantrix Kristien vindt dat schacht Erwin "stilletjesaan een storend element aan de clubtafel" wordt; hij zal er tijdens een volgende activiteit op gewezen worden.
Op 27 november is er een theaterbezoek gepland ("Blauw Blauw" van Hugo Claus in Theater Zuidpool). Op het moment van de vergadering zijn er al 13 van de 15 bestelde kaarten verkocht. En omdat het nuttige ook aan het aangename gekoppeld mag worden, zal na de theatervoorstelling een "bierproevertje" gehouden worden in 't Waagstuk; wellicht als voorbereiding op de bierproefavond die later georganiseerd zal worden.
Bij het begin van het academiejaar zag quaestrix Ilse het groots en stelde ze voor een Castrum-bal te organiseren. Op deze vergadering wordt de knoop doorgehakt: eind februari, begin maart 1995 zal een Cocktail Bal georganiseerd worden in 't zaaltje achteraan in 't Waagstuk.
Dat de Castrum-cantus in de smaak gevallen is bij de gasten van Vesta is duidelijk: Vesta-commilitones Jan en Bernard Goidts worden als schacht van Castrum aanvaard en zullen op 11 december 1994 apart gedoopt worden. Jan krijgt Wawa als peter, Bernard krijgt Herman TD als peter. Dat brengt het ledenaantal, praesidium en ereleden en –functies niet meegerekend, voor dit academiejaar op achttien stuks. Op

de "Ledenlijst Castrum (laatste wijziging: 21/11/1994)" prijken volgende commilitones: Bosschem Brenda, Boute Erwin, De Beer Kristel, De Donder Geert, Francken Christel, Goidts Bernard, Hoefman Koen (Ab-actis), Jacques Ilse, Juchtmans Yannic, Loyens Erika, Meeussen Pascale, Nuytemans Sandra, Schroyens Sarah, Segers Herman (Commilito Honoris Causa), Slegers Kristien (Cantrix), Taeymans Christian (Ere-lid), Theuer Jan, Van Den Heuvel Egwin, Van Deuren Herman (Peter), Van Gils Sven, Van Goethem Christiaan (Praeses), Van Loon Peter, Van Roosendaal Ilse (Quaestrix), Varewijck Filip (Ere-lid), verschooten Herman jr. (Schachtenmeester), Wegner Patrik (Ere-lid).

Op de Verloren Maandag-cantus van maandag 9 januari 1995 is "weinig volk, goed eten" én "het incident". Wat "het incident" precies inhield, wordt niet duidelijk uit het verslag van de praesidiumvergadering van zondag 15 januari 1995.
Op diezelfde vergadering wordt ook het ontslag van quaestrix Ilse besproken. Zij bezorgde het praesidium op donderdag 28 december 1994 haar ontslagbrief. Pascale Meussen wordt als quaestrix ad interim aangesteld "met eenparigheid van stemmen onder voorwaarde dat ze 15 (vijftien) sponsors zoekt. Naar aanleiding van het ontslag wordt ook "het gedrag van Neus' eega" besproken. Wat er precies gebeurd is, wordt in het verslag niet vermeld, maar het wordt door het praesidium "zeker niet goedgekeurd, hoewel er enkele verzachtende omstandigheden zijn". Ondanks alles worden Neus en zijn eega "blijvend uitgenodigd, maar de eerstvolgende keer dat ze een 'bef' trekt, danken wij voor het komen en nog meer voor het gaan." Een en ander leidt ook tot het technische probleem dat "Herman TD weigert om Neus & Neuzin nog langer in de Studio toe te laten" om "persoonlijke redenen die aannemelijk zijn". Junior werpt zich op als bemiddelaar en zal met de betrokken partijen gaan praten.

Het resultaat van die babbel wordt bij aanvang van de praesidiumvergadering van zondag 5 februari 1995 bekendgemaakt door Junior: "Het gevolg ervan is dat ze nog wel komen naar activiteiten die buiten de Studio plaatshebben. Bijgevolg moet ik [*de ab-actis, AW*] van de Studio-activiteiten geen uitnodigingen meer sturen."

Op de Valentijn Smosselavond zijn er dit academiejaar opnieuw geen mosselen te eten, omdat men - de vorige Smosselavond indachtig - niet opnieuw voor een onaangename verrassing wil staan. Het alternatieve menu mag er zeker zijn:

- Aperitief: sapje van verse vruchten & Brandy, met hartige hapjes.
- Parmaham met cavaillons.
- "Agnès Sorèl"-roomsoep.
- Normandische visschoten met hertoginnenroosjes.
- IJscoupe "Dame d'Or".
- Mokka met marsepeingebakjes.
- Wijnen: Cepage De Provence – Auxenois 1991

De kostprijs voor dit Bourgondische maal wordt op de vergadering op 550 BEF per persoon gesteld.
De quaestrix ad interim heeft ook goed nieuws: er is al 10.000 BEF aan sponsoring voor het Cocktail Bal van 10 maart 1995 en er wordt nog 14.000 BEF aan sponsor verwacht.

De eerste 10.000 BEF worden – zo lezen we in het verslag van een volgende vergadering op 25 februari 1995 – integraal gespendeerd aan een pianist die het Cocktail Bal zal opluisteren met een deuntje live muziek. En hoewel er al een heel jaar lang sprake is van een "Cocktail Bal" is er op de uitnodigingen en de affiche plots sprake van een "Cocktail Dansant".

Later op de maand – op maandag 27 maart 1995 – vindt er opnieuw een "ouderwetse (als je een activiteit van Castrum dan al ouderwets moogt noemen) cantus" plaats. Opvallend detail in de uitnodiging: de vaste cantuslocatie (Studio 50) wordt – voor het eerst - verruild voor 't Waagstuk. Bij de nabespreking van de cantus, tijdens de vergadering van zondag 2 april 1995, wordt opgemerkt dat er "best kreukelzones in de liederenlijst worden ingebouwd". De ab-actis noteert dat Junior "den uitleg gegeven [heeft]", maar dat die "door omstandigheden niet genoteerd" werd. Maar…"op eenvoudige mondelinge aanvraag zal Jr. graag herhalen wat hij toen heeft verteld".

Op de vergadering begin april duiken de statuten en het huishoudelijke reglement opnieuw op: Chaane moet tegen de ontgroening van dinsdag 2 mei 1995 inleveren wat hij heeft.

Op voorstel van ab-actis Wawa zakt Castrum op zaterdag 22 april af naar Chiro Kontakt in Boom; zij organiseren die avond namelijk hun vijfjaarlijkse (volgens de uitnodiging die naar de commilitones verstuurd werd; driejaarlijks volgens het zangboekje van die avond) zangavond. Een aantal liederen van die avond ("*Heimwee doet ons hart verlangen*", "*Ohé, kameraad*", "*We shall overcome*" en "*Zeeroverslied*")

klonken de aanwezige Castrumianen ongetwijfeld bekend in de oren aangezien ze ook in de *Studentencodex* voorkomen.

De ontgroeningscantus van dinsdag 2 mei 1995 vindt, net als de vorige cantus, plaats in ’t Waagstuk.

Kandidaat-praesides die op het Algemeen Konvent van maandag 22 mei 1995 – deze keer opnieuw in Studio 50 – willen meedingen naar het praesesschap voor het academiejaar 1995-1996 dienen hun kandidatuur schriftelijk bij de ab-actis in te dienen voor maandag 8 mei 1995. Commilitones die niet op het Algemeen Konvent aanwezig kunnen zijn, kunnen dat aan de ab-actis laten weten. Die stuurt dan zo spoedig mogelijk een stembiljet toe dat voor 22 mei ingevuld en onder gesloten omslag teruggezonden dient te worden.
Wie zich uiteindelijk kandidaat stelt en hoe de stemmen verdeeld zijn, is niet terug te vinden in het archief. Voor de uitslag van de verkiezingen verwijs ik u door naar het hoofdstuk over het volgende academiejaar.

Er zijn in het archief geen sporen van andere activiteiten na het Algemeen Konvent, hoewel er ongetwijfeld nog minstens een – uiterst kostelijke, want de clubkas gaat in het rood - Zwanenzang plaatsvindt zoals blijkt uit het verslag van de eerste vergadering van het volgende academiejaar.

Academiejaar 1995 - 1996

We hadden u in het vorige hoofdstuk nog de uitslag van de verkiezingen van het vorige academiejaar beloofd. In een brief aan de commilitones stelt het nieuwe praesidium zich, bij aanvang van het academiejaar 1995-1996 - het eerste Castrum-lustrumjaar - als volgt voor:

"Onze **Senior** is dezelfde gebleven als vorig jaar, nl. **Christiaan "Ukkie" Van Goethem**. De **Schachtenmeester** zal **Herman verschooten jr.** wezen. Onze **Quaestor** (watch your wallet!) is **Pascal Meeussen**. De noten kwelende **Cantor** is **Kristien Slegers**. De pennevruchten afwerpende **Ab-actis** is Koen Hoefman. And last but not least zal **Herman Van Deuren** figureren als **Peter** van Castrum."

Het eerste lustrumjaar begint met slecht nieuws: het academiejaar wordt gestart met een tekort van 2.700 BEF in de clubkas. Er wordt dus vooral gebrainstormd over ideeën om geld in kas te krijgen op de eerste praesidiumvergadering van het jaar (vrijdag 1 september 1995). Iemand suggereert om "nog een paar onnozele halzen te strikken", waarmee hij bedoelt dat het nooit slecht is om meer ere-leden te hebben. Iemand anders wil bij de clubpeter aankloppen met de vraag of hij – aangezien Castrum geen gebruik meer zal maken van Studio 50 – "misschien een financiële inspanning tegenover zijn peterschap wil stellen." Er worden zelfs snode plannen gesmeed om "'t Waagstuk tot Ere-Kroeg te bombarderen". Verder wordt ook voorgesteld om het lidgeld voor niet-studenten of oud-studenten op te trekken tot achthonderd BEF en opnieuw een Cocktail Dansant te organiseren.

In het volgende agendapunt blijken er alvast twee "onnozele halzen" – Neus en Chaane - gevonden die elk 5.000 BEF zullen betalen voor hun ere-lidmaatschap.

De voorlopige kalender (tot eind maart) die op de openingsvergadering opgesteld wordt, ziet er als volgt uit:

Ma. 25/09/95	Openingscantus	20.00 u	Kelder Waagstuk
Za. 14/10/95	Brouwerijbezoek Dolle Brouwers		Diksmuide
Vr. 27/10/95	Dies Natalis-viering	?	't Gulde Schaep?
Wo. 15/11/95	Doopcantus	20.00 u	Kelder Waagstuk
Zo. 03/12/95	Toneelstuk "Linke Gêne"	?	IZH
Za. 16/12/95	Mosselavond	19.00 u	Zaaltje Waagstuk
Ma. 08/01/96	Verloren Maandag-cantus	?	Kelder Waagstuk
Vr. 26/01/96	Kroegentocht	20.00 u	Vertrek Waagstuk
Wo. 14/02/96	Castrum & Valentijn etentje	?	Waagstuk
Zo. 10/03/96	Poppenschouwburg Van Campen		
Vr. 29/03/96	Cocktail Dansant	20.00 u	Zaal Waagstuk

De vergadering van vrijdag 15 september 1995 staat vooral in het teken van de voorbereidingen van de eerste activiteiten van het academiejaar.
Voor het brouwerijbezoek aan "De Dolle Brouwers" in Diksmijde wordt om 11:30 uur afgesproken voor Studio 50. De kostprijs wordt vastgelegd op 250 BEF; daar zijn "een boke kaas, een boke hesp en biertje of fruitsap" inbegrepen.

De Dies Natalis zal inderdaad plaatsvinden in 't Gulde Schaep en kost 350 BEF per persoon. Er zal behalve fruitsap en frisdrank ook witte en rode wijn voorzien worden – iemand noteerde nadien met balpen op het verslag: "VOORAL WITTE!" – en om de hongerigen te spijzen is er "witloof gevuld met kaas, calamares (of hoe het ook mag geschreven worden) en anderen". De praeses zal ook een speech moeten houden. Het toneelstuk "Linke Gêne" in het Zeemanshuis zal beginnen om 14:30 uur.
Ab-actis Wawa weet ook nog te melden dat commilito Frits vader zal worden.

Goed nieuws voor de clubkas bij het begin van de vergadering van zondag 8 oktober 1995: er zijn ondertussen 4 ere-leden (Chaane en Neus waren al bekend, het nieuwe ere-lid dat in dit verslag genoemd wordt is Curd Maene, hij betaalde maar liefst 10.000 BEF. Het vierde ere-lid blijft voorlopig onbekend) en 29 leden; waarvan 20 studenten (die elk 300 BEF lidgeld betalen) en 9 oud-studenten (die ondanks een eerder voorstel om het lidgeld voor hen op te trekken, toch maar 400 BEF lidgeld betalen). Slecht nieuws voor de clubkas iets later op dezelfde vergadering: de kostprijs voor de bus naar Diksmuide bedraagt 12.720 BEF. en de kosten voor de Dies Natalis-viering worden op ongeveer 10.000 BEF geschat.

Tijdens de 'Rondvraag' wordt opgemerkt dat Castrum dit jaar zijn lustrum – de ab-actis voegt voor alle zekerheid toe: "(= 5-jarig bestaan)" – viert en dat dit "gepaard [zal] gaan met meerdere speciale activiteiten".

Voor de doop van 15 november 1995 is afgesproken dat "wegens het groot aantal schachten […] de doopopdrachten per opbod verkocht [zullen] worden op de cantus van 23 oktober. Naar 't schijnt zou da veel poen moeten opbrengen."

Dat dat ijdele hoop was, blijkt uit het verslag van de praesidiumvergadering 3 december 1995.
Het eerste punt op de agenda is "huilen met de pet op: Financiën!". Een simpel rekensommetje voor de voorbije maanden geeft een put van 10.920 BEF. Er moet wel nog 9.000 BEF binnenkomen voor de kaarten van de toneelvoorstelling, maar ook de bus voor 't brouwerijbezoek moet nog betaald worden en bij Bandera ligt nog een "bestellingske achterbaks en likkebaardend te grijnzen: 11.000 BEF".
Tijdens de nabespreking van de doopcantus was er niets dan lof: "origineel, ludiek en ging goed vooruit!". De verkoop van de opdrachten had dan misschien niet het gehoopte grote bedrag opgebracht, maar de opdrachten zelf wierpen wel hun vruchten af. Vooral de opdrachten van "David, Mich en [het] versje [van] Jan waren goed".
Ook het menu voor de aankomende mosselavond wordt opgesteld. De commilitones kunnen kiezen uit "mosselen met brood en sausjes" of – typisch voor een mosselavond – "goulash met rijst. Dit alles met witte of rode wijn of water à volonté". Kostprijs voor de commilitones: 500 BEF.
Voor de Cocktail Dansant wordt opnieuw "Jacques met de Piano" geboekt. Ukkie zal op zoek gaan voor sponsoring en "zo zal hij onder meer trachten de twee beren broodjes te laten smeren (wij zijn anti-lopen, maar pro-beren)" voegt de ab-actis nogal cryptisch aan zijn notulen toe.
De Verloren Maandag-cantus van dit academiejaar wordt georganiseerd in samenwerking met Club van de A1 – tijden veranderen – en de kroegentocht van 26 januari zal de commilitones langs 't Waagstuk, Berenbak, Quinten Matsijs,

Koraalberg, Den Engel, De Zingende Druif, De Blauwe Steen, De Vagant, 't Paters Vaatje, Den Echo en terug naar 't Waagstuk brengen.

Financieel blijft het van kwaad naar erger gaan, vertelt het verslag van de praesidiumvergadering van 11 februari 1996: de Verloren Maandag-cantus laat een put van 2.800 BEF achter (waarvan er nog 1.400 BEF terugbetaald zal worden door Club van de A1), de kroegentocht kost de club 1.800 BEF en verder moeten Wawa en Ukkie respectievelijk nog 100 en 600 BEF terugbetaald krijgen uit de clubkas voor allerlei onkosten.
Ukkie wil het tijdens deze vergadering ook al hebben over de verkiezingen en eventuele opvolging van het praesidium. Er zijn al drie eventuele kandidaten bekend, maar men vraagt zich af wat er zal gebeuren "als de oude zakken weg zullen zijn". Ukkie zou eventueel nog wel een jaartje willen verdoen en "dan eventuele een gouden handdruk voor oude zakken => ere-toestanden". Maar tot slot wordt besloten dat "iedereen er een nachtje over [zal] slapen en niet wakker liggen".

Het menu voor de vijfde Castrum en Valentijn Smosselavond van 14 februari 1996 is weer om duimen en vingers bij af te likken:

- Aperitief van de chef en diverse hapjes
- Cocktail van zeevruchten en fruit
- Witte wijn: Mainzer Domherr 1994
- Brabantse witloofroomsoep
- Provençaals Koninginnehapje
- Rosé: Cep de Provence 1994
- Rumpsteak met jagersaus en aardappelnootjes
- Rode wijn: Côtes du Rhône 1994
- Mousse van ananas en marasquinkersen

Kostprijs voor een avondje tafelen in het aangenaam gezelschap van kleurenbroeders en –zusters: 1.000 BEF.

Om de voorbereidingen van de Smosselavond in goede banen te leiden, stelt Bruno een "plan de campagne" op dat ook in het archief teruggevonden kan worden. We vermelden het belangrijkste actiepunt: "Tussendoor een pint pakken!".

Twee weekjes later (maandag 26 februari 1996), als iedereen tijd gehad heeft om uit te buiken, wordt er verzamelen geblazen in de "middeleeuwse kelder van 't Waagstuk" voor een volgende Castrum-cantus.

Op zondag 10 maart 1996 bezoeken de Castrum-commilitones de opvoering "Zonder Complimenten" van poppenschouwburg Van Campen.

De inkomkaarten en affiches voor de Cocktail Dansant van vrijdag 29 maart 1996 werpen een klaarder licht over de cryptische "beren die broodjes smeren" uit een verslag van eerder dit jaar: "De 2 Beren" is blijkbaar een broodjeszaak in de Lange Brilstraat. Of de Cocktail Dansant de clubkas ook ten goede komt, vertelt het archief ons niet. Er volgen geen verslagen van praesidiumvergaderingen meer voor de rest van het jaar.

Het archief leert ons wel dat er op woensdag 3 april opnieuw een brouwerijbezoek georganiseerd wordt, in samenwerking met 't Waagstuk, naar de brouwerijen van Palm en Boon.

Verder vinden we nog een brief van NSV-Antwerpen die een "verrassende recordpoging: 32-uren-cantus" aankondigt op 9 en 10 april. Uiteraard heeft Castrum zin om deel te nemen, maar helaas: een tijdje later volgt een nieuwe brief om te melden dat de interesse "boven elke verwachting" is. Daarom moet er voorrang verleend worden aan bepaalde personen (eigen leden, praesides van gastclubs, enzovoorts) en zal Castrum niet geselecteerd worden". Maar geen nood: over een aantal jaren zullen we studentikoos weerwraak nemen.

Beter nieuws is er op 27 april 1996: commilitones Herman TD en Erika Loyens stappen in het huwelijksbootje. Uiteraard is Castrum van de partij om dit heuglijke feit samen met hen te vieren.

De volgende maandag, 29 april 1996, is het opnieuw feest met een cantus in de kelder van 't Waagstuk.

De verkiezingscantus – kandidaturen moeten binnen zijn bij de ab-actis op 5 mei – wordt gehouden op dinsdag 14 mei 1996.

De Zwanenzang-cantus sluit het jaar af op maandag 1 juli 1996.

Op de adressenlijst van de ab-actis van dit academiejaar prijken ruim zestig namen en adressen; of zij allemaal lid zijn tijdens dit jaar is twijfelachtig. Maar het toont wel aan dat er ruime interesse is voor de activiteiten van Castrum

Academiejaar 1996 - 1997

Hoewel Castrum tijdens het academiejaar 1996-1997 pas haar zesde verjaardag zal vieren, zijn de spreekwoordelijke zeven vette jaren in het archief al voorbij. Er bevinden zich helaas slechts twaalf archiefstukjes van dit jaar in het archief.

Het eerste archiefstuk voor dit academiejaar is een rekening van Bandera, gedateerd op 12 juni 1996, voor zes linten (vijf voor het praesidium aan 1.095 BEF en één lint voor "ere-praeses in perpetuum" Ukkie voor de zachte prijs van 1.535 BEF).

In een brief aan de commilitones meldt ab-actis Peter Mason dat 't Waagstuk, gespreid over vijf zaterdagen tussen 28 september 1996 en 26 oktober 1996, een biercursus organiseert.
Een tweede brief nodigt de commilitones uit voor de openingscantus van het jaar op maandag 30 oktober in de kelder van 't Waagstuk.

Tijdens de praesidiumvergadering van 21 november 1996 worden de voorbije activiteiten besproken.
Het praesidium is tevreden over de Dies Natalis-viering "gezien de toestand waarin sommigen naar zijn gegaan (lees: gekropen)." Quaestor Geert Van Hasselt merkt wel op dat ze in het vervolg moeten opletten het werk beter te verdelen onder de schachten zodat niet altijd dezelfde mensen het vuile werk moeten opknappen.
Ook de verkoopcantus blijkt een schot in de roos te zijn; ook financieel. Toch is de kastoestand van Castrum zorgwekkend genoeg om overeen te komen dat de praesidiumleden dit jaar hun eigen lint financieren.
Er wordt ook al vooruitgekeken naar de doopcantus en de Smosselavond. Die laatste wordt verzet van zaterdag 14 december 1996 naar vrijdag 13 december – een teken aan de wand? - omdat Hans Bombeke, kroegbaas van 't Waagstuk, laat weten dat er op zaterdag ook een ander feestje is in 't Waagstuk. Behalve mosselen zal er ook een ragout met een aangepast biertje geserveerd worden. Kostprijs: 550 BEF.
Blijkbaar kwijt ab-actis Peter zich niet naar behoren van zijn taak, want praeses Jan is niet tevreden over de uitnodigingen die zelden of nooit tijdig of correct verstuurd worden. Schachtenmeester Tom stelt voor om die taak op zich te nemen aangezien hij "buiten de cantussen in principe toch niks te doen" heeft.
De ab-actis blijkt niet de enige bron van ergernis bij de praeses. Hij heeft ook problemen met de kledij die sommige leden op de cantussen dragen.
Ukkie – die ook op de vergadering van 21 november 1996 verzeild geraakt is – wil weten waarom de Verloren Maandag-cantus van januari niet op Verloren Maandag zélf georganiseerd wordt. Praeses Jan antwoord dat het praesidium beslist heeft om de cantussen telkens op de eerste maandag van de maand te laten doorgaan, maar trekt uiteindelijk toch aan het kortste eind: de Verloren Maandag-cantus wordt verzet naar maandag 13 januari 1997.
Verder moet Ukkie ook nog zijn ei kwijt over de Castrum-hoed – een narrenhoed met belletjes in de clubkleuren. Die wordt niet meer gebruikt waarvoor hij gebruikt zou moeten worden; namelijk als straf. Wie de hoed als straf moet dragen, moet drinken telkens er een belletje aan de hoed rinkelt. Wenn es klingelt, muss man drinken.

Een volgende vergadering wordt gepland op 26 november; helaas ontbreekt het verslag in de archieven.

Lichte paniek tijdens de vergadering van dinsdag 10 december 1996: er is nog geen enkele inschrijving binnen voor de Smosselavond die drie dagen later zal plaatsvinden. “Het leek dus vrij zinloos om toch nog mosselen te gaan klaarmaken.” En een etentje met het praesidium “gaat ook niet door daar er maximum drie mensen aanwezig kunnen zijn.”

Tijdens het rondje ‘allerlei’ laat Kongo weten dat zijn broer, Kwatta, “niet echt gelukkig” was “met de manier waarop hij te weten kwam dat hij niet als dooppeter mocht optreden voor zijn gekochte schacht. Het gaat hem niet om het geld dat hij er aan gespendeerd heeft, maar gewoon om het principe”.

De volgende vergadering wordt gepland op 17 december 1996.

Op de vergadering van 7 januari 1997 zijn slechts twee praesidiumleden aanwezig: praeses Jan en schachtenmeester Tom.
Voor de Verloren Maandag-cantus drie dagen later zijn op dat ogenblik welgeteld vijf inschrijvingen binnen; ook al is de post deze keer wel tijdig naar de commilitones verstuurd door Tom.
Er is in het verslag van deze ‘vergadering’ ook sprake van een “erelint voor Tom van Roey”; hoeveel deze commilito dit jaar moet neertellen voor een erelidmaatschap is nergens te vinden.
Castrum wordt ook benaderd door studentenclub De Chips met de vraag om samen een galabal te organiseren; de voltallige vergadering ketst het voorstel af. Er zijn namelijk plannen voor een nieuwe Cocktail Dansant.

Een volgende vergadering wordt gepland op 9 januari 1997.

Op de vergadering van 20 januari 1997 wordt met gemengde gevoelens teruggeblikt op de Verloren Maandag-cantus: alle worstenbroden en appelbollen zijn verkocht, maar het is onaanvaardbaar dat er maar twee van de vijf praesidiumleden aanwezig zijn.
Daarom eist praeses Jan dat het praesidium voltallig aanwezig zal zijn op het Valentijnsetentje, zijn menu betaalt en helpt bij de voorbereidingen, de bediening en het koken. Ook de datum van de Cocktail Dansant wordt vastgelegd: 22 maart 1997.
Financieel kreunt de kas nog steeds onder de rode cijfers en Pascale Meeussen, die ook aanwezig is op de vergadering, vraagt zich af wanneer “de voorgeschoten bedragen eens kunnen worden terugbetaald.”

De resterende archiefstukken werpen een klaarder licht op de strijd om het praesesschap voor het volgende academiejaar. Praeses Jan Theuer ontvangt bij het einde van het academiejaar twee brieven van kandidaten die op 5 mei 1997 om het voorzitterschap van onze club willen strijden.
Schachtenmeester Tom De Houck werpt zijn ervaring als praeses van Regentimi en zijn jaar als Castrum-schachtenmeester in de weegschaal in de hoop niet te licht bevonden te worden. Hij wordt geruggensteund door Ukkie (schachtenmeester), Kleine (quaestor), Barbra Roggeman (ab-actis) en Kongo (cantor).

Kersvers commilito Elvis is bezorgd: "Als ik de geruchten mag geloven is het volgend academiejaar beslissend voor de toekomst van Castrum. Het zou een enorm verlies zijn voor het studentenleven indien Castrum zou verdwijnen." Als ridder in nood heeft hij daarom besloten zichzelf "kandidaat te stellen om volgend jaar de commandodegen over te nemen en Castrum uit deze impasse te leiden". Hij zal dat natuurlijk niet alleen doen en kan rekenen op de steun van James (schachtenmeester), Peter Mason (quaestor), Marc Meynen (ab-actis) en Pascal Willekens (cantor).

Van de zestien stembriefjes die zich in het archief bevinden, zijn er twaalf met een stem voor Tom en vier voor Elvis.

Academiejaar 1997 - 1998

Beste commilito's

Ook ik kan verschillende leuke anekdotes vertellen over mijn Castrum-loopbaan.

Ik heb Castrum leren kennen toen ik praeses was van het toenmalige Regentimi (academiejaar 1994-95) Op de reuzecantus van de A1 (wat een nostalgie) riep een kleine dreumes mij toe. "Hé, smalle, wonier komd es nor nen cantus van Castrum". Die dreumes bleek later Ukkie (Christiaan Van Goethem) te zijn. Dat was meteen het begin van een jarenlange en onverwoestbare vriendschap. Ukkie is zelfs mijn getuige geweest op mijn huwelijk. De sukkelaar wacht nog altijd op zijn kopietje van de huwelijksakte….

Nu kan het nooit geen kwaad om als praeses je gezicht eens bij andere clubs te tonen en dus ging ik samen met enkele mensen van mijn praesidium eens langs bij Castrum. De enige informatie die we toen hadden over Castrum was dat het een club 'volgens het boekje was' …. Hebben wij daar onze ogen (en oren) uitgekeken.
Iedereen zat daar in het gekende jasje, dasje en petje, terwijl wij daar aankwamen in wat ons toen 'cantuskledij' leek….
In ieder geval, vanaf toen had ik de smaak te pakken al was het maar omdat ik toen voor de eerste keer het clublied van Regentimi met zoveel respect en overtuiging van andere clubleden heb horen zingen.

Door Ukkie overtuigd liet ik me datzelfde academiejaar ook dopen en ontgroenen bij Castrum. Men heeft toen echter een klein detail over het hoofd gezien. De verkoopcantus was al voorbij maar ik werd toch gedoopt en ontgroend. Noch de schachtenmeester (Herman verschoten junior) noch Ukkie hadden hier blijkbaar aan gedacht. Ik ben dus waarschijnlijk de eerste en ook enige schacht die commilito van Castrum werd zonder te zijn verkocht en zelfs zonder doopopdracht.

Het volgende academiejaar was ik steeds trouw aanwezig op de maandelijkse cantus van Castrum. Ik was daar echter steeds aanwezig in de nodige Regentimi-kleuren daar ik opnieuw praeses was van de machtigste club van het hele Vlaamse land (cfr. clublied Regentimi)
Die Regentimi-kleuren hebben me toen doen afgaan als een gieter. Want datzelfde jaar heb ik mij kandidaat gesteld als praeses van Castrum. Mijn tegenkandidaat was Jan Theuer. Op de verkiezingscantus hadden we allebei de kans om onze ambitie om praeses te worden uit de doeken te doen. De redevoeringen waren van beiden even goed te smaken (denk ik toch) ware het niet dat Jan dat in keurige kledij deed en ik in mijn Regentimi outfit. Ik wou voor de verkiezing niet hypocriet gaan doen door mijn jasje en dasje uit de kast te halen terwijl ik dat al een heel jaar niet had gedaan. Bovendien dook er bij mijn aankomst aan (t Waagstuk (met mijn eerlijk 'geleende' fiets) een gigantische scheur op in mijn jeansbroekske.
Op een gegeven moment vroeg Moby mij wat ik dacht van de kledij-voorschriften van Castrum…. En ik stond daar in mijn gescheurde broek en Regentimi-T-shirt. Ik probeerde er mij nog wat uit te kletsen maar het kwaad was geschied. Jan Theuer werd praeses. Ik werd toen wel schachtenmeester daar Jan en ik met dezelfde ploeg gekandideerd hadden. Het werd een goed jaar met een beruchte schachtenbak.

Het volgende jaar deed ik opnieuw een gooi naar het praesesschap met Elvis als tegenstander. Ik werd dus praeses (dit keer wel in jasje en dasje) Er werd toen ook een kleine traditie

opgestart. Je moest namelijk twee keer kandideren voor je praeses werd. Eind 1997-98 kandideerde Elvis opnieuw als praeses dit keer tegen Luk Malfait. En ja, Elvis werd praeses, Luk werd toen schachtenmeester. Op het einde van dat jaar kandideerde Luk opnieuw maar dan tegen Kevin. Je raad het al Kevin werd pas het volgende jaar praeses…

Ik zal de verdere anekdotes voorlopig voor mij houden. Wie toch geïnteresseerd is mag mij altijd eens komen bezoeken. Houd er dan wel rekening mee dat je naar West-Vlaanderen moet en de trappisten van West-Vleteren hier zwaar op de maag kunnen liggen. (vraag maar eens aan Elvis).
In ieder geval kunnen we voor het moment veel te weinig aanwezig zijn op de Castrum cantus, maar daar hebben we aan gewerkt. Onze kinderen Bram, Febe, Wout en Saar (jaja vier) mogen allemaal verder studeren. De enige voorwaarde hierbij is dat ze naar Antwerpen gaan en lid worden van Castrum…

Dixi!

Ut vivat, crescat et floreat Castrum!

Tom De Houck
Praeses 1997-98

Castrum 1991 - 2006

Het gaat van kwaad naar erger met ons clubarchief. Van het academiejaar 1997-1998 is nauwelijks een snipper papier overgebleven. Slechts vier brieven van ab-actis Tatoe aan de commilitones van de club en een kasverslag kunnen ons, naast de bijdrage van senior Tom De Houck, iets meer vertellen over de werking tijdens dit "beslissende" – dixit commilito Elvis – jaar voor Castrum. Hoewel de archiefoogst een beetje tegenvalt, weten we ondertussen wel dat we dat beslissende jaar overleefd hebben, anders zat u nu niet in dit lustrumboek te lezen.

De vier brieven van onze ab-actis leren ons vooral welke activiteiten er tijdens het academiejaar 1997-1998 georganiseerd worden voor de Castrum-leden:

Ma. 22/09/1997	Openingscantus
Ma. 06/10/1997	Cantus
Zo. 12/10/1997	Theatervoorstelling Zanzibar
Vr. 24/10/1997	Dies Natalis
Ma. 03/10/1997	Cantus + Schachtenverkoop
Ma. 01/12/1997	Doopcantus
Vr. 12/12/1997	Smosselavond
Ma. 12/01/1998	Verloren Maandag-cantus
Za. 14/02/1998	Valentijnsdiner
Do. 19/02/1998	Doopopdrachten
Ma. 02/03/1998	Cantus
Za. 21/03/1998	Cocktail Dansant
Ma. 30/03/1998	Ontgroeningscantus
Ma. 04/05/1998	Verkiezingscantus
Ma. 29/06/1998	Lintoverdracht + Zwanenzang

De tarieven (in BEF) voor dit academiejaar zijn de volgende:

KEUZE	STUDENT	ANDERE	WAT U ERMEE HEEFT
1	300	400	U bent lid van Castrum en kan al onze activiteiten meemaken aan ledenprijs.
2	500	600	Idem als 1 en u ontvangt ook nog een Castrum-beker, alsook, indien nodig een dooplintje.
3	900	1000	Idem als 2, maar u krijgt ook nog een Castrum-bierpet.
4	5.000	5.000	U mag op elke cantus gratis binnen en ontvang een ere-lidlint. (U steunt ons)
5	7.500	7.500	U mag op alle activiteiten gratis binnen (uitgezonderd eventueel week-end).
6	500	500	U krijgt een Castrum-bierpet.
7	200	200	U krijgt een Castrum-bierbeker.

Het kasverslag van dit jaar leert onder andere het volgende:

Financieel begint de kas met een diep gat: Ukkie heeft nog 25.000 BEF tegoed van de club en Peter Masson moet nog 1.290 BEF krijgen.
Maar gelukkig komt er in september 1997 veel geld in kas: maar liefst 64 leden tellen we in het boekhoudkundige verslag van dit academiejaar; twee ervan betalen 5.000 BEF (Peter Masson en Michael Vereecken) en twee ervan betalen 7.500 BEF (Neus en Chaane). De verkoop van de vierentwintig schachten levert 44.400 BEF op dit jaar. Het hoogste bod wordt gedaan op schacht Kathleen Hense; commilito Chaane telt maar liefst 11.500 BEF neer voor deze por…en ondertussen stond thuis zijn Coca-Cola en zijn vlees warm te worden bij gebrek aan een nieuwe ijskast. Daarnaast doen Ukkie (4.300 BEF) en Kleine (7.500) ook nog een kleine duit in het Castrum-zakje bij wijze van sponsoring.

Academiejaar 1998 - 1999

Evangelie van apostel Elvis – Hoofdstuk 98-99

In die dagen bestond het Castrum-praesidium uit praeses Elvis van Limburg Ströhrum, schachtenmeester Kongo, ab-actis James, quaestor Python en - last but not least - cantor Kwatta.

Kongo schuimde toen dagelijks cantussen af zodat iedereen in het Antwerpse studentenleven al wel van Castrum gehoord had en zodat behalve jonge onervaren studenten ook plots schachten opdoken die reeds hun strepen verdiend hadden in het studentenleven. Zo kon u toen onder andere volgende snoodaards bewonderen in de uitgebreide schachtenbak :
Wim Mersie (v. Matrose) zorgde voor de nodige animo in de schachtenbak en pleegde menig ouwe zak op zijn plaats te zetten, later zou hij zelf nog schachtenmeester en praeses worden.
Akim Willems (v. Herr W) was sinds onze studententijd in Turnhout mijn drinkebroer en sinds zijn eindwerk over studentenliederen ook een wandelende 'codexencyclopedie'. Hij zou later cantor worden. Kevin Heremans (v. Klak) was mede-organisator van het Castrumweekend en mocht het praeseslint dragen tijdens het tweede lustrumjaar van Castrum.
Ilse Knockaert (v. Seabird) - ook wel mevrouw Tom De Houck genaamd - was de eerste commilito extra muros van Castrum. Haar zeehondimitatie is legendarisch en werkte aanstekelijk op de lachspieren

In die dagen was het ook gebruikelijk dat Chaane een aanslag pleegde op zijn persoonlijke financiën en, bijvoorbeeld, de aanschaf van een ijskast uitstelde om over te gaan tot de aankoop van een schacht van vrouwelijke kunne.

In de voorgaande jaren was het gebruikelijk dat de Dies Natalis van Castrum ergens in oktober gevierd werd. We hebben ons aan de traditie gehouden. De gebruikelijke Trois Monts heeft plaatsgemaakt voor Zeppelin en God weet wat ik toen speechgewijs allemaal uit mijn hals geslagen heb. Bij deze wordt God vriendelijk verzocht dit ook voor zichzelf te houden.

Het zoeken naar alternatieve activiteiten zonder afbreuk te doen aan de waarden van Castrum deed het idee opborrelen om een Castrumweekend te organiseren. De zoektocht naar een datum en een geschikte locatie was een uitputtingsslag maar uiteindelijk kwam de oplossing uit de schachtenbak. De ouders van schacht Klak bleken over een een vakantiehuis in Durbuy te beschikken. Het eerste weekend van maart was het zover. Hoewel de meeste leden pas op zaterdagmiddag arriveerden, had het praesidium, aangevuld met enkele snoodaards, op vrijdagavond zijn intrek in het pand genomen. Sommige praesidiumleden hebben toen interessante vaststellingen gedaan :
Zo parkeerde James zijn auto in het gras, kwam tot de vaststelling dat nat gras goed schuift waardoor zijn auto vijf meter verder dan gepland tot stilstand kwam en zou de wagen op zondag pas na veel duw en trekwerk terug op stevige ondergrond geraken.
Kongo kwam tot de vaststelling dat de muren van het vakantiehuis plots voor hem opdoken en bovendien ook nog verdomd hard kunnen zijn. Hij zou de rest van het weekend met een knoert van een buil op zijn voorhoofd rondlopen.
Elvis kwam tot de vaststelling dat Matrose net zo veel spaghetti opkon dan hemzelf; dit tot groot ongenoegen van schacht Lot Van Voorbergen (v. Lotje).

Op zaterdagavond werd er tot groot jolijt van bijna iedereen een cantusje gepleegd waarbij naast bier ook jenever op tafel - en later ook tegen de muren en andere delen van het pand - kwam

Hoewel het in die dagen gebruikelijk was dat de cantussen steeds plaatsvonden in de kleine kelder van 't Waagstuk werd hier een paar keer van afgeweken. Zo vond de eerste cantus van het jaar plaats in het bovenzaaltje van 't Waagstuk - de verwarming van de kelder was kapot - en vond één cantus in De Wagetol plaats: de papa- & mamacantus. Gezien de staat van de trap naar de kleine kelder vonden we het niet verantwoord om die cantus in de kleine kelder te laten plaatsvinden. Een vijftal ouders kwamen naar De Wagetol afgezakt.

Bij een club als Castrum hoort, vonden wij toen, een eigen drinkbeker. Dankzij een Brusselse brouwerij waarvan ik in het Waagstuk een bierpot geledigd had, kwam ik achter het adres van een ambachtelijke fabrikant van bierkruiken. Er werden 30 potten gemaakt met het schild in reliëf op. Achteraf bekeken waren ze wel wat groter dan gepland maar het zijn toch nog altijd mooie potten. Wie hiervoor nog interesse moest hebben, komt enkele jaren te laat want alle potten hebben ondertussen een baasje gevonden.

We hadden het plan opgevat om de schachten als gezamenlijke ontgroeningsopdracht het Castrum-addendum bij de Studentencodex te laten samenstellen en uitwerken. Jammer genoeg zou het nog enkele jaren duren vooraleer het zover was. Maar aangezien Herr W. het addendum uiteindelijk heeft afgewerkt mogen we stellen dat uiteindelijk toch één van onze schachten de gezamenlijke opdracht tot een goed einde gebracht heeft.

Ut Vivat Crescat Floreat Castrum

Tot zover het jaarevangelie van de apostel Elvis van Limburg Ströhrum
Praeses 1998-99

Het academiejaar 1998-1999 begint in het archief tijdens de tweede praesidiumvergadering van 20 augustus 1998. Er is tijdens de vorige vergadering gesproken over een Castrum-weekend in Lichtaart, maar die locatie is om onbekende reden niet beschikbaar. Evert heeft een alternatief voorstel en zal meer inlichtingen inwinnen.
Er wordt ook al vermeld dat pro-senior Tom & Ilse Knockaert (v. Seabird) op 23 oktober 1998 in het huwelijksbootje stappen.
De lidgelden en tarieven blijven dezelfde als tijdens het voorbije academiejaar.
De kalender voor het eerste semester ziet er als volgt uit: openingscantus (17 september 1998), een themaloze cantus op 5 oktober 1998, de Dies Natalis-viering (16 oktober 1996), een verkoopcantus (26 oktober 1996), theaterbezoek aan De Zwarte Komedie voor het stuk "Les Désirables" (21 november 1996) en de doopcantus (2 december 1996).
Het Castrum-weekend dat op 13, 14 en 15 november gepland is, wordt uitgesteld. Maar er wordt wel een extra activiteit ingelast op 17 december 1996: een buscantus.

De vijfde vergadering van het jaar – het tweede verslag dat in het archief terug te vinden is – vindt plaats na de doopcantus en voor de Verloren Maandag-cantus van 11 januari 1999. In het verslag is sprake van "volgende schachten" die meedoen "aan de codex-opdracht: Akim, Johan Klaps, Wim Mercie [sic!], Brett Verlinden, Tom de Bie. Het uitdelen van de opdracht gebeurt op het schachtenkonvent op 14 januari". Bedoeling van die opdracht: een addendum bij de *Studentencodex* maken; hoewel alle schachten dat jaar ontgroend worden, komt het addendum er pas jaren later.

De activiteitenkalender voor het tweede semester ziet er zo uit: een Verloren Maandag-cantus (11 januari 1999), een schachtenkonvent (14 en 28 januari 1999), een nadoop-cantus voor de wat tragere schachten (1 februari 1999), een dropping (6 februari 1999), een papa-en-mama-cantus (26 februari), het uitgestelde weekend vind tussen 5 en 7 maart 1999 plaats in Durbuy, de ontgroening valt op 26 april 1999, een nieuwe praeses verkiezen de commilitones op 10 mei 1999 en zwanen worden gezongen op 30 juni 199.

Er wordt ook besloten om Castrum-bierpotten te bestellen. Het worden stenen kruiken van 33 cl., die als ze toekomen eerder een halve liter lijken te kunnen bevatten en die, zo wordt enkele jaren later door Herr W. proefondervindelijk ontdekt, in werkelijkheid 0,6 liter bier kunnen bevatten.

Op de ledenlijst pronken dit jaar 39 namen.

Academiejaar 1999 - 2000

Tegen het einde van academiejaar 1995-1996 werd ik door Jan Theuer én Tom De Houck gevraagd om cantor te worden in hun praesidium. In die periode zaten we nog verveeld met het gebrek aan personen die de functie van cantor op zich wilden nemen. Ondertussen zijn de tijden sterk veranderd, hoewel we de laatste jaren qua cantors bij Castrum wel heel erg verwend werden: boegbeelden als Akim en Willem kom je maar zelden tegen. Dat mag echter niemand ervan weerhouden om het ook eens te doen en Bob geeft daarvoor dit jaar met brio het goede voorbeeld.

Jan en Tom waren dus overeen gekomen dat ze beiden voor praeses zouden op komen en dat hun ploeg met uitzondering van de schachtenmeester (Jan bij Tom en andersom) er hetzelfde zou uitzien. Er stelde zich wel een klein probleem: ik was niet gedoopt. Ik werd dus op één avond gedoopt en ontgroend. Jan won, Tom werd dus schachtenmeester en ik cantor. Het jaar daarop met Tom als praeses (gewonnen van Tanguy) was ik ook cantor.

In die periode kon je er vergif op innemen dat de kandidaat-praeses, die het vorige jaar verloren had, het volgende jaar praeses werd. Ik was voor het academiejaar 1998-1999 kandidaat-praeses, maar mijn opponent Tanguy won en ik werd schachtenmeester. Voor het academiejaar 1999-2000 kwam ik dus nogmaals op als praeses en je raadt het al: ik werd verkozen.

Wim werd mijn schachtenmeester: de jaren daarvoor had ik hem de oren van het hoofd gezaagd om toch eens een kijkje te komen nemen op een cantus van Castrum. Uiteindelijk gaf hij toe, werd schacht in mijn schachtenbak 1998-1999 en is verder opgegroeid tot een ander boegbeeld van Castrum (Sorry, Kristel, het is allemaal mijn fout!).

In mijn praesidium 1999-2000 zetelden ook Tanguy als quaestor, Akim als cantor en Inge als abactis (later Kevin). Allemaal boegbeelden dus, maar in Castrum-termen eigenlijk groentjes want buiten Tanguy allemaal schacht geweest in een van de twee jaren daarvoor.

Dit was het eerste jaar met Akim als cantor en dat hebben we geweten. Op elke cantus leerde hij ons twee nieuwe liederen aan (het ene al wat gemakkelijker dan het andere). Deze liederen (de gemakkelijke dan) hoor je nu op cantussen van verschillende andere studentenclubs.

In mijn jaar werd dan ook de toon gezet om gemotiveerde mensen van andere clubs aan te trekken en ze wat bij te leren zodat de Vlaamse studentenliederenschat nooit teloor gaat.

Hans verwoordde het ooit als volgt: "Castrum zou geen reden van bestaan hebben als iedere studentenclub (op hun cantus) zou doen wat Castrum doet."

Vijftien jaar geleden richtten een handvol mensen een clubje op en het leek of het geen lang leven zou leiden. Vandaag staan we nog steeds op de studentenlandkaart en binnen vijftien jaar nog steeds.

Ad multos annos!

Luk Malfait (v. Kongo)
Praeses 1999 - 2000

Ook het archief voor het academiejaar 1999-2000 is magertjes. We proberen de beperkte informatie er zo zuiver mogelijk uit te distilleren.

Het praesidium is dit jaar, bij aanvang van het academiejaar, samengesteld uit volgende personen: Kongo als praeses, Inge Mendes (v. Die Lore) als ab-actis, Elvis als quaestor, Matrose als schachtenmeester en Herr W. als cantor. Die Lore zal in de loop van het jaar haar lint neerleggen – omwille van drukke professionele bezigheden blijft er helaas te weinig tijd over voor Castrum – en vervangen worden door Klak.

Het lidgeld bedraagt dit academiejaar, zowel voor studenten als niet-studenten, 300 BEF. Voor de ere-leden wordt een onderscheid gemaakt tussen de kapitalisten en de grootkapitalisten. Kapitalisten mogen 5.000 BEF neertellen om een jaar lang gratis aan alle cantussen te kunnen deelnemen; op die cantussen kunnen ze dan een pint drinken uit de Castrum-bierpot die ze krijgen van de club. Voor grootkapitalisten is 7.500 BEF een schijntje, maar ze mogen wel een heel jaar lang gratis binnen op alle Castrum-activiteiten om ook een pint te drinken uit de Castrum-bierpot die ze als extraatje krijgen.

Iedere normale sterveling betaalt dit jaar voor een dergelijke Castrum-bierpot 250 BEF. Om die op een cantus te kunnen gebruiken betaalt een lid 200 BEF inkom. Een niet-lid betaald 300 BEF.

Op de ledenlijst prijken dit jaar achtendertig namen. Al die leden kunnen tijdens dit academiejaar opnieuw genieten van een aantal beproefde en nieuwe activiteiten.
Naar goede gewoonte staan een er hele reeks cantussen op het programma: een openingscantus (22 september 1999), een herfstcantus (11 oktober 1999), een schachtenverkoopcantus (8 november 1999), een doop- en Sinterklaascantus (6 december, uiteraard), een worstenbroden- en appelbollencantus (10 januari 2000), een wisselcantus (7 februari 2000), een maartcantus (13 maart 2000), een ontgroeningscantus (3 april 2000), een verkiezingscantus (8 mei 2000), een meicantus (in juni!) en een lintoverdrachtscantus (26 juni 2000).
Tijdens de wisselcantus van 7 februari worden "de functies van het hoogpraesidium – behalve ab-actis en quaestor (onze kas komt niet in jullie handen) – overgenomen (voor een tijdje althans) door de commilitones."
Onder de Gentse invloed van de cantor trekt Castrum, als club (een aantal commilitones hadden er al enkele jaren een sport van gemaakt om ieder jaar

gezamenlijk in een aantal kranten te verschijnen om hun aanwezigheid te vereeuwigen), voor het eerst naar de Massacantus van het Seniorenkonvent Ghendt waar het jaar voordien meer dan 2.000 studenten zich bezondigden aan 'Rodenbach, Weib und Gesang.'

Uiteraard wordt ook de Dies Natalis weer gevierd dit jaar; en wel op 29 oktober 1999. Het schachtenkonvent vindt plaats op maandag 22 november 1999 in café Den Tolk waar praeses Kongo het aangename aan het nuttige koppelt als kroegbaas.

Uniek in de Castrum-geschiedenis is de winterbarbecue van 26 februari 2000 die volledig door de schachten georganiseerd wordt. Een concept dat nadien niet meer herhaald werd.

Commilito Elvis bouwt tijdens dit academiejaar ook voor het eerste een Castrum-webstek. Daarop wil hij een en ander vertellen over de geschiedenis van onze club. Hij gaat daarvoor te rade bij Junior die hem op 27 maart 2000 volgende opmerking toestuurt via email: "Gelieve in de oorsprongsannalen te vermelden dat het 'op het andere idee brengen van Sergeï' een joint-venture van de 3 Hermannen was; Herman Van Deuren, Herman Segers en Herman verschooten." En hoewel de mondelinge overlevering wil dat onze clubkleuren en de ongelijke verhoudingen van de breedte van de kleurbanden te danken waren aan de Spaanse lintjes die ze bij Bandera in stock hadden, vertelt Junior ons dat het eigenlijk meer te maken heeft met het lobbywerk van een andere Antwerpse club met dezelfde clubkleuren: "Eigenlijk heeft de kleurenkeuze veel meer met MOTA te maken dan met Spanje, maar that is in the eye of the beholder…"

Academiejaar 2000 - 2001

Het academiejaar 2000-2001 is, volgens de eerste brief van ab-actis Moby aan de commilitones, "niet zomaar een academiejaar." Het betekent "voor Castrum het 10-jarige bestaan". En het zal een jaar worden waarin "zowel traditie, cultuur als plezier ruim aan bod" zullen komen. Om "dit alles in goede banen te leiden en enkele probleempjes uit het verleden te verhelpen" kiest het praesidium van dit jaar voor een nieuwe cantuslokatie: de kelder van 'De Trein der Traagheid' in de Lange Noordstraat 33; om de hoek van de Stadswaag.

De commilitones worden uitgenodigd om op donderdag 21 september 2000 om half negen stipt naar de nieuwe cantuskelder af te zakken voor een speech van de nieuwe senior (Klak), een korte clubavond waarop "enkele werkregels" zullen toegelicht worden en, uiteraard, een cantus. Een van de werkregels heeft betrekking op de dresscode: "de kelder in 'De Trein der Traagheid' laat ons toe om terug te verlangen dat U enige aandacht schenkt aan de kledij. Voor de heren […] wil dit zeggen: minstens een hemd en das, (deftige) jeans is geen probleem, vest is optioneel. Voor de dames is dit iets moeilijker te bepalen, laat het ons op 'deftig' houden."

Lid worden kost je tijdens het academiejaar 2000-2001 welgeteld 300 BEF. Je betaalt dan slechts 200 BEF voor een cantus in tegenstelling tot niet-leden die 300 BEF neertellen voor een avondje zingen en drinken in aangenaam gezelschap. Er wordt ook "een nieuwigheid" ingevoerd: een "steunend lid" betaalt eenmalig 2.000 BEF en mag dit academiejaar gratis binnen op alle cantussen. Voor ereleden "zijn er twee formules: een erelid dat 4.000 BEF betaalt, steunt de club, maar zal voor de activiteiten de ledenprijs moeten betalen. Een erelid dat 6.000 BEF betaalt, komt gratis naar vrijwel alle activiteiten."

Op donderdag 12 oktober 2000 verwacht het praesidium iedereen op post voor de 13-cantus (om middernacht zal het namelijk 'vrijdag de dertiende' zijn).
Twee weken later, op zaterdag 28 oktober 2000, viert Castrum haar tiende verjaardag op de Dies Natalis-viering "met een hapje, een drankje (meestal veel drankjes)" en "een hopelijk niet te saaie speech van onze senior".
Nog een weekje verder, op donderdag 2 november, trekt Castrum richting Sportpaleis voor de Night of the Proms.
De rest van het kalenderjaar wordt opgevuld met een Alfabet-cantus (donderdag 16 november 2000), een Kerst-cantus (donderdag 21 december 2000) en een gecombineerde schachtenverkoop-schachtendoop-bierproefavond (donderdag 7 december 2000).

De eenentwintigste eeuw wordt ingezet met het uitstellen van de Verloren Dinsdag-cantus (9 januari 2001) naar de Verloren-Donderdag-cantus (11 januari 2001) en het annuleren van de geplande 10-uren-cantus om het tienjarige bestaan van de club feestelijk te vieren. Die 10-urencantus was gepland tussen tien uur 's avonds op

vrijdag 9 februari en acht uur 's ochtends op zaterdag 10 februari, maar kan "wegens diverse omstandigheden" niet plaatsvinden. "Maar wees gerust, hij komt er later dit jaar" schrijft ab-actis Moby in zijn nieuwjaarsbrief aan de commilitones. Maar in dit geval betekende uitstel wel degelijke afstel, er komt geen 10-uren-cantus meer.
Gelukkig staan er nog verschillende andere cantussen op het programma voor de rest van het jaar: een carnavalcantus (donderdag 8 maart 2001), een papa-mama-cantus (gepland op donderdag 19 april 2001, maar verschoven naar de volgende dag omdat de papa's en de mama's op vrijdag nog moeten werken wellicht), een verkiezingscantus (donderdag 10 mei 2001) die behoorlijk rumoerig en gespannen zal verlopen, een examencantus (gepland op donderdag 7 juni 2001, maar verzet naar de volgende dag omdat hij plaats vindt in Poperinge en het een Sleep-In-cantus wordt) en een zwanenzang-cantus (donderdag 28 juni 2001).

Daarnaast is er op zaterdag 17 februari een cultureel verantwoorde Valentijn-poëzieavond in het gezelschap van Toneelgroep 't Bolleke. Er wordt opnieuw een Cocktail-Dansant gepland op zaterdag 24 maart, maar die wordt vervangen door een deelname aan een muziekkwis in De Trein der Traagheid. En op donderdag 12 april is er ook nog een toneelvoorstelling.

Verder wordt er dit jaar behoorlijk over en weer geleuterd over de hosting van de Castrum-website. "Aangezien Clublink.be van het net verdwenen is en de Castrum-website volledig met de Clublink-sitebuilder was gemaakt, is de Castrum-website van het net verdwenen" meldt webmaster Elvis aan de praeses en enkele Castrum-oudstrijders. Maar er is ook goed nieuws: "Sinterklaas is Castrum […] goed gezind geweest en heeft ons een volledig nieuwe website geschonken." Die wordt gehost bij Homestead.com en dat was blijkbaar tegen de zin van enkele oudgedienden van het eerste uur die zich afvroegen waarom Castrum niet bij Studiant is gaan aankloppen. Elvis laat weten dat dat in eerste instantie de bedoeling was, maar dat hij na verschillende pogingen heeft moeten vaststellen dat de sitebuilder van Studiant om onbekende redenen niet werkt.

Academiejaar 2001 - 2002

Na een weekendje afzondering in de Ardennen kwamen mijn voormalige senior Kongo en ik overeen om de rollen eens om te keren. Zodoende deed Matrose een gooi naar de troon met Kongo als schachtenmeester en sparring partner. De ploeg werd aangevuld met jeugdig talent in de vorm van Stijn, Inès en Jolanda en de ideeënwagen ging aan het rollen : de terugkeer naar onze thuishaven 't Waagstuk, het invoeren van een galacantus in een klasse-etablissement genaamd ''t Recreatief', het in ere herstellen van het colloquium tijdens een cantus, muziekinstrumenten op de cantus, terug cantussen op maandag, definitief komaf maken met het 'kommaneuken' van de vorige generatie en onze naambekendheid extra muros uitbreiden door, onder andere cantusbezoekjes in Sint-Katelijne-Waver en elders.

Het superidee van dat jaar - waarom zouden we niet eens een recordpoging wagen om Castrum nog duidelijker op de kaart te zetten? - kwam er op een avondje '40ste verjaardag vieren' van de kersvers verkozen praeses in het gezelschap van Kwatta en Kongo.
"Du choc des idées jaillit la lumière" zoals Churchill zo mooi zei…of was het Franz Beckenbauer? .
Het wereldrecord 'Puddingzitten' of 'Droge worstjes van 't Waagstuk vreten' leek ons wel wat, maar het wereldrecord 'Cantussen' van de Nationalistische Studentenvereniging verbeteren, leek ons echt wel iets dat de club waardig was. 32 uren hielden de toen nog regerende recordhouders het uit en vermits 33 uren iets voor mietjes is en we Matrose zijn 40e verjaardag aan het vieren waren, hebben we dan maar de '40-uren-cantus' boven de doopvont gehouden.

Met de hulp van velen - waarvoor dank! - en met de uithouding van 24 zang- en speechwonders haalden we de meet en het wereldrecord.

Nota bene: Intussen mogen de Brusselse studenten korte tijd van de titel genieten met hun 43-uren-record, gevestigd op hun 50-uren-cantus, maar hun laatste maanden van glorie zijn aangebroken. Op naar de 52-uren-cantus in 2006 !

Ut vivat, crescat, floreat Castrum en den dezen

Wim Mersie (v. Matrose)

De eerste email van ab-actis Stijn Vuerstaeck aan de commilitones van Castrum vat het academiejaar 2001-2002 eigenlijk perfect samen:

"Onder het motto 'Laten we de koe bij de horens vatten voordat ze door een andere club gemolken wordt' blijft Castrum niet bij de pakken zitten. De eerste cantus van het nieuwe academiejaar zal dus reeds doorgaan wanneer de studenten die tijdens het academiejaar het actiefst waren nog tussen de boeken zitten (maandag 3 september). De M van Castrum staat voortaan voor 'Maandag', vanaf heden een heilige dag voor de Castrumiaan. Elke eerste maandag van de maand zal vanaf 20u de Heilige Boodschap verkondigd worden door Eerwaarde Heer Wim Mersie, bijgestaan door zijn Cantor Inès De Munter, Schachtenmeester Luk Malfait, Quaestor Jolanda Mes en Ab-actis Stijn Vuerstaeck. Om 20u begint de clubavond, gevolgd om half 9 door de cantus. Plaats van gebeuren: kelder van 't Waagstuk.
Ook staan er dit jaar enkele Hoogdagen geprogrammeerd: een Galacantus eind november en een ware 40-urencantus in het voorjaar. Met dit historisch wapenfeit wil Castrum het cantusrecord van de NSV breken dat (voorlopig) op 32 uren staat. Het nieuwe praesidium zal er dus volop invliegen."

De euro heeft ondertussen zijn intrede gedaan en lidgelden en tarieven zien er dit academiejaar als volgt uit: Een lid betaalt 8 euro (322.64 BEF), een steunend lid betaalt 50 euro (2.016,5 BEF) en erelid word je voor 148 euro (5.970,31 BEF); dat laatste bedrag zal later – zo blijkt uit een email van de praeses na de eerste cantus - verlaagd worden tot 125 euro. Voor een cantus betaal je als lid 6 euro (241.98 BEF) en als niet-lid 9 euro (362.97 BEF). Cantors, praesides, steunende leden en ereleden mogen gratis binnen op de cantus.

De cantus vindt iedere eerste maandag van de maand plaats, met uitzondering van de Galacantus en de 40-urencantus.

De openingscantus is blijkbaar een meevaller, want senior Matrose wordt er helemaal lyrisch van. Zo lyrisch zelfs dat hij er een lied over schrijft; de tekst daarvan vind je in het hoofdstuk over Castrum-studentenliederen.
Er zijn die avond, hoewel heel wat potentiële cantusbezoekers nog aan het blokken zijn of nog van een verdiende vakantie genieten, 24 hoofden te tellen in de corona waaronder twee schachten.

Op maandag 1 oktober 2001 worden de commilitones uitgenodigd op de CaCantus. Daar wordt hen ook al gevraagd om zeker vrijdag 14 december vrij te houden voor de Galacantus.

Die Galacantus wordt als volgt aangekondigd:

"Het academiejaar is bruisend ingezet: we hebben al drie cantussen achter de rug en de bezoekjes aan andere clubs zijn niet meer te tellen. De volgende cantus wordt een **galacantus** en vermits dat een primeur is volgt hier een woordje uitleg.
Aangezien op de vorige Dies Natalis-vieringen steeds minder volk aanwezig was, zal onze praeses voor de galacantus zijn openingsspeech te berde brengen. Het wordt dus een **gala-dies-natalis-cantus**. We hebben op de vorige cantus onze twee schachten van dit jaar verkocht en op deze cantus zal een korte doopplechtigheid gehouden worden. Het wordt dus een **gala-dies-natalis-doop-cantus**. We zullen er

allemaal op zijn best voorkomen en dat is een geschikt moment om aan onze ouders te laten zien hoe het er in Castrum aan toe gaat. Iedereen mag zijn of haar familie uitnodigen en op die manier leren wij ook weer wat liedjes bij. Het wordt dus een **gala-dies-natalis-doop-familie-cantus**. Het wordt dus gegarandeerd een leuke cantus en we hopen dat jullie allemaal aanwezig zullen zijn. De afwezigen zullen ongelijk gehad hebben."

De Galacantus vindt plaats in het schitterende kasteeltje van 't Recreatief in Wilrijk waar de gasten tijdens de receptie, in afwachting van de speech van de praeses en de cantus, vergast worden op live jazzsaxofoon door mevrouw Mersie. Helaas is er ook een kleine domper op de feestvreugde in de vorm van een nukkige oude man die eerlijk zijn brood verdiend door oneerlijke auteursrechtenschenders op hun plichten te wijzen en hun Galacantus alsnog te laten aanmelden bij SABAM.
Gelukkig kan dat niet verhinderen dat de eerste Galacantus uit de Castrum-geschiedenis een schot in de roos is: er zijn ruim 50 commilitones – waaronder twee schachten - en gasten die getooid in smoking en galajurken een schitterende avond tegemoet gaan. Onder de gasten, onder andere, heel veel ouders (de vader van de cantor die een aantal liederen op piano begeleidt, de moeders van Herr W. en Kwatta - die in de loop van de cantus door de beide heren bij wijze van sociologisch experiment uitgewisseld worden), veel Nederlanders – eentje had zwart haar en een wit kleed - en commilitones van onder andere Brabo, de NSV, Aymie, l'Ordre St-Michel, Translatio, enzovoorts.

De schachten die die avond gedoopt worden, krijgen heel even schrik wanneer het voltallige praesidium in de corona verschijnt met doopjassen aan en potten mayonaise en mosterd binnen handbereik. Heel even heeft senior Matrose hen bij hun respectievelijke geslachtsdelen, maar daarna worden ze gewoon gedoopt zoals het hoort.

De absolute topper van het academiejaar 2001-2002 is natuurlijk de 40-urencantus waarmee we het wereldrecord cantussen op onze naam zetten.

Tijdens een eerste voorbereidende vergadering van het 40-urencantuscomité, bij aanvang van het academiejaar, wordt onder andere beslist dat de wereldrecordpoging van 12 tot en met 14 april 2002 zal plaats vinden en dat Kongo voor de kerstvakantie een lijst met vijfentwintig 'volhouders' moet kunnen voorleggen. Indien dat quotum niet gehaald kan worden, zal de recordpoging niet georganiseerd worden. Maar de belangrijkste beslissing van de dag is natuurlijk dat er 's morgen "kip met curry en ananas" geserveerd moet worden voor Kongo; want dat dieet had hem tijdens de 32-urencantus van de NSV rechtgehouden.

De vijfentwintig namen worden door Kongo bij elkaar gesprokkeld en daarom wordt een tweede werkvergadering georganiseerd op 24 januari 2002. Herr W. neemt het op zich om een sponsordossier op te maken en zijn collega-broodschrijvers aan te porren de nodige persaandacht te schenken aan de recordpoging. Er wordt ook beslist om – tevergeefs zal later blijken – de mensen van het Guinness Book of Records diets te maken wat een cantus is en het record als Guinness-record te laten homologeren. Er moeten ook drie werkgroepen komen die zich bezig houden met 'permanentie' (gasten opvangen, decor, tap, bonnetjesverkoop, enzovoorts), met 'public relations' en 'catering'. Verder wordt er gebrainstormd over sponsors en gastoptredens - Matrose wil doedelzakspelers (en zal die ook krijgen), Herr W. wilde masseuses om pijnlijke ruggen en billen te masseren; dat plan ging helaas niet door – en er wordt bepaald dat er voor het einde van februari vijftig inschrijvingen binnen moeten zijn.

Op de derde werkvergadering van 17 februari 2002 vervoegt ab-actis Stino het organiserende triumviraat om de werkkracht van het comité op te krikken. Alles begint concreet vorm te krijgen. Er wordt beslist over het logo voor de recordpoging, het sponsordossier en de persmap zijn klaar, er zijn afspraken met potentiële sponsors en er wordt een deadline voor de inschrijvingen bepaald.
Een ding wil maar niet lukken: iemand van het Guinness Book of Records strikken.

Een maand voor de recordpoging wordt een vierde vergadering bijeen geroepen; deze keer worden ook de ingeschreven deelnemers uitgenodigd om hen alvast te briefen over de planning en de regels voor de 40-urencantus.

Er zijn op dat ogenblik vijfendertig officiële inschrijvingen van kandidaten die de volledige cantus willen uitzitten en elf personen die om verschillende redenen niet de hele cantus aanwezig kunnen zijn, maar wel zoveel mogelijk uren willen meedoen. Om het record van de NSV officieel te verbreken moeten er minstens 20 personen het langer dan 32 uren volhouden.

Het "*Io vivat!*" zal weerklinken om negen uur 's ochtends op vrijdag 12 april 2002 en "Cantus ex! Rolling in!" zal afgeklopt worden om één uur 's nachts op zondag 14 april.

Uiteraard zal er af en toe een 'tempus commune' ingelast worden. Per uur zullen er vijf minuten officiële pauze zijn, deze kunnen ook opgespaard worden om bijvoorbeeld om de drie uren een kwartier collectieve pauze te nemen. De collectieve pauzes worden niet gebruikt om te eten – dat gebeurt volgens beurtrol tijdens de cantus en het zingen zelf. Daarnaast kan je altijd een persoonlijke pauze aanvragen bij de senior, maar die is beperkt tot een minimum. Uiteraard ben je ook niet verplicht om 40 uur lang stil te zitten en mag er al eens rondgewandeld worden. Bovendien zijn er prachtige 40-urencantuskussens gemaakt om de gevoelige billen niet te erg en te lang bloot te stellen aan de stoelen van 't Waagstuk.

De belangrijkste spelregels voor de 40-urencantus zijn:

1. Wim Mersie, praeses van Castrum, heeft altijd het laatste woord.
2. De regels van de *Clubcodex* gelden, zoals op iedere Castrum-cantus, ook op de 40-urencantus.
3. Iedere deelnemer drinkt minimum één pint per uur; die moet niet ad fundum gedronken worden.

4. Iedere deelnemer drinkt maximum één pint per uur; tenzij de praeses toelaat om meerdere pinten te drinken (bijvoorbeeld tijdens de laatste uren van de cantus).
5. Er mogen ook andere liederen gezongen worden dan die uit de *Studentencodex*.
6. Het gebruik van muziekinstrumenten is toegelaten.
7. Gasten nemen nooit plaats aan de clubtafel, maar plaatsen zich in de 'gastencorona'. Gasten zijn onderhevig aan het gezag van de praeses.

Wat de dresscode betreft, wordt er voor de 40-urencantus wel afgeweken van de standaard. Geen jasje en dasje deze keer – hoewel Neus het toch deed – want Castrum zal voor polo's voor de deelnemers en T-shirts voor de medewerkers zorgen. De deelnemers wordt aangeraden om enkele frisse T-shirts mee te brengen om onder de polo's te dragen.

Voor de dames wordt nog eens extra gemeld dat ze hun pil niet mogen vergeten mee te brengen.

Er zullen drie soorten bier geschonken worden: pils, De Koninck en Rodenbach. Naast hun verplichte pint per uur mogen de kandidaten frisdrank en water drinken zoveel ze willen. Ook aan eten zal het de deelnemers, dankzij Tompie en zijn cateringteam, niet ontbreken. Het ontbijt voor vrijdagochtend moet zelf voorzien worden, maar tijdens de cantus zullen de deelnemers op hun wenken bediend worden dankzij volgend dieet dat Tompie bij elkaar gesponsord kreeg:
Op vrijdagmiddag is er een lichte broodmaaltijd met broodjes, beleg en een heerlijk soepje. Als vieruurtje wordt er brood en rauwkost geserveerd. Het diner brengt paella en om middernacht worden de batterijen opgeladen met frieten en hamburgers om de nacht te overbruggen.
Wie de nacht overleeft, kan vanaf acht uur 's ochtends genieten van een ontbijtbuffet met brood, beleg en spek en eieren. Tegen de middag bereidt het cateringteam een uitgebreid koud buffet zodat we verder kunnen tot aan het vieruurtje (fruit en hamburgers). Het diner is deze keer niet Spaans, maar Italiaans: pasta om het koolhydratenniveau terug op pijl te brengen om de avond en nacht in te duiken.
Dat alles, plus 40 uren plezier, kostte slechts 32 euro.

De cantus begon met een kleine tegenvaller: slechts 27 van de 35 ingeschreven kandidaten komen opdagen. Een enkeling heeft hiervoor een geldige reden, de rest stuurt gewoon zijn kat.

Castrum 1991 - 2006

De dapperen die wel om half negen verzamelen op de Stadswaag zijn:

1. Koen De Haes (v. Kleine)
2. Inès De Munter
3. Kevin De Rop (v. Kaf)
4. Sarah Deben
5. Chriz De Clerq (v. Chriztus)
6. Filip Eeckelaert (v. Filip Tom Andy)
7. Kevin Heremans (v. Klak)
8. Heidi Hoberger (v. Schnitzeltje)
9. Willem Janssens (v. Willem van Saeftinge)
10. Tom Jeurissen (v. Tompie)
11. Jean-François Lahaut (v. Swa)
12. Luk Malfait (v. Kongo)
13. Wim Mersie (v. Matrose)
14. Jolanda Mes (v. Jo)
15. Kristof Mincke (v. Markies de Saté)
16. Barbra Roggeman (v. Tatoe)
17. Evy Tinel (v. Tinkelbel)
18. Karin Troost (v. Krin)
19. Wim Tuyteleers
20. Koen Van Der Donck (v. Koekie)
21. Giovanni Van Geel (v. James)
22. Lisa van Hoof (v. Bambi)
23. Margaretha Venken (v. Die Rietjie)
24. Akim Willems (v. Herr W.)
25. Gerrit Vertez
26. Patrik Wegner (v. Neus)
27. Stijn Vuerstaeck (v. Stino)

Dat er teveel gebeurde tijdens de 40 uren om hier in 't kort uit te doeken te doen, zal duidelijk zijn. Maar voor sterke verhalen kan je uiteraard altijd bij de hierboven genoemde personen terecht.

Een aantal zaken die in ieders geheugen gegrift staan: de doedelzakspelers die met veel te veel herrie iedereen weer wakker blazen met een medley van populaire (studenten)deuntjes, de speech met als onderwerp "Bier op Hawaii" die als een rode draad door de 40 uren wordt geweven door Herr W., Chriztus, Matrose en een occasionele gastspeecher, ongeveer één miljoen 'champignonnekes' en bijna evenveel 'pottekes met vet', Country Roads met gitaarbegeleiding om ieder dipje te overbruggen, de pintenveiling waarbij Böm nog wat extra pinten én geld voor de corona weet in te zamelen bij de gasten, de Swa die met buikgebaren het "*Tettenlied*" brengt, de talloze gasten die in de loop van de 40 uren een kijkje komen nemen of mee komen zingen, barman Rudy Geerts die op zichzelf een nieuwe record vestigt door 40 uren lang te komen tappen, het half uurtje volksdansen onder eigen vocale begeleiding op zaterdagochtend om een frisse neus te halen, het bezoekje van stichtend praeses Sergeï, Matrose die met afwisselend stemgeluid en –bereik "*Der kleine Matrose*" brengt, Matroses dochter die de corona "*Ik ben een muzikantje*" leert zingen, het massaal meegezongen én meegedanste "*Kabouter Plop*"-lied; Chriztus die het presteert om iedere pint ad fundum leeg te drinken en dus van de senior al snel op halve liters mag overschakelen en uiteraard het in groep aftellen van de allerlaatste tien seconden.

Academiejaar 2002 - 2003

Na 9 jaar in het studentenleven, kwam ik via mijn broer, Pro-Senior Kongo, in contact met Castrum. We spreken AD 1996-1997. Ik had al jaren cantus afgeschuimd en voorgezongen. Hier leerde ik het cantusgebeuren kennen op een deftige manier.

Mede door toedoen van die rel waar Pro-Senior Kleine het in zijn relaas over heeft, besloot ik het jaar daarop de schachtenbak te vervoegen. Als petekind van Pro-Senior Elvis en onder Senior Tom De Houck ben ik dat jaar zonder kleerscheuren doorgekomen (97-98).

In het jaar 1998-1999 was ik cantor onder Senior Elvis (cfr. supra)

De drie daarop volgende jaren heb ik mij gekweten van de plicht van commilito.

Na de '40-urencantus" onder Senior Matrose, wilde ik het "kommageneuk" blijven verbannen en de ingeslagen weg verder zetten. Vandaar mijn kandidatuur als praeses voor het jaar 2002-2003.

In het jaar 2002-2003 had ik als senior een pracht van een praesidium. Met name als Schachtenmeester Kleine (v. Koen De Haes), Ab-Actis Rietje (v. Margareta Venken), Quaestor Dim Sum (v. Johan Klaps) en Cantor Herr W. (v. Akim Willems).

We hebben dat jaar beginnende tradities verder gezet, zoals in het 't Waagstuk blijven, een prima gala-cantus ('t Recreatief), de Krambamboulie-cantus, en dergelijke...

De 40-uren stunt was moeilijk te evenaren, maar mijn goede vriend en ware broeder Kleine, kwam met het sublieme plan af om een studiebezoek te brengen aan Heidelberg, de bakermat van het studentenleven...
Met een zootje ongeregeld zijn wij tijdens de paasvakantie naar Heidelberg (niet Rammstein) gereden.
De anekdotes hier zijn legio en te sappig om uit te diepen : 4 Maes, het verspauwen, tunneltje spelen, de pracht en praal van het studentenleven aldaar, de cultuur en nog veel meer. De aanwezigen hadden gelijk!!!

Nog tijdens mijn jaar als Senior hebben we besloten om de eerste maandag in juli en augustus ook te cantussen.

In deze 15 jaar ben ik nog steeds de enige Senior die 13 reguliere cantus heeft voorgezeten in 1 academiejaar

Meer uitleg over het jaar 2002-2003 geef ik graag aan de toog met een frisse Rodenbach voor mijn neus.

Dixi!

UVFC Castrum!

Joost Malfait (v. Kwatta)
Praeses 2002-2003

Het academiejaar 2002-2003 brengt een combinatie van klassiekers en een nieuw likje verf om (ook letterlijk) meer kleur in de club te brengen.

De openingscantus (eerste maandag van september of oktober), de verkoopcantus (eerste maandag van oktober of november), de galacantus met schachtendoop (20 december 2002), de examencantus (2 juni 2003) en de verkiezingscantus rekenen we tot de klassiekers. Absoluut nieuw zijn de Krambamboulicantus (6 januari 2003) en de speechcantus (3 maart 2003). Daarnaast staan er ook nog een Heidelbergcantus, een Après-Heidelbergcantus, een zomercantus en een 40-urenreüniecantus op het programma.

De Krambamboulicantus van 6 januari 2003 – een ideetje van Herr W. die een jaar eerder met succes het godendrankje opnieuw geïntroduceerd had in Gent – slaat in als een bom; de hoofdpijn de dag nadien ook. De kelder van 't Waagstuk zit vol met commilitones, oud-praesidiumleden en gasten die nieuwsgierig zijn naar het Goddelijke Vocht dat in het Rijk der Krambambouli gebrouwen zal worden. De nodige ingrediënten (veel witte wijn, veel rode wijn, veel rum van 40° en een fles Strohrum van 80° voor het flamberen) worden voorbereid in de keuken van 't Waagstuk en in de kelder afgewerkt met de correcte piramidevormige suikerkegels (overgevlogen vanuit Hongarije) tijdens het afkondigen van het Krambamboulirijk door de Magister Krambambouli en tijdens de Strijd der Elementen. Een schitterend schouwspel met steekvlammen tot tegen het dak van de Waagstukkelder dat door de aanwezige pro-senioren zo goed gesmaakt wordt dat zij Herr W. en senior Joost belonen door hen toe te drinken met een paar pinten Krambambouli…ad fundum, weliswaar. Nooit eerder in de Castrum-geschiedenis trokken een praeses en cantor zo simultaan en zo snel wit weg.

Ter voorbereiding van de geplande uitstap naar Heidelberg wordt, tot grote vreugde van de germanofiele senior, een volledig Duitse Heidelbergcantus gehouden op maandag 3 februari 2003.

Een maandje later klinkt het als volgt in een uitnodiging die aan de commilitones verstuurd wordt:

"Een club die streeft naar stijlvolle studentikoziteit kan niet zonder welbespraakte commilitones. Daarom zorgt Castrum op maandag 3 maart 2003, na de succesvolle introductie van Krambambouli, opnieuw voor een primeur in het Antwerpse studentenleven. In de kelders van Afspanning 't Waagstuk zal voor eens en altijd uitgevochten worden wie er het best uit zijn nek kan lullen. Tijdens de allereerste Castrum-Speechcantus zal namelijk beslist worden wie van de commilitones zich een jaar lang "Castrum-Speechkampioen 2002-2003" mag noemen. Jij misschien?
Iedere commilito van Castrum mag meedingen naar de titel van "Castrum-Speechkampioen 2002-2003". Gasten op de Speechcantus mogen ook speechen, maar zij speechen 'buiten competitie'."

De spelregels zijn de volgende:

1. De speech draait rond één bepaald thema; het is niet de bedoeling om een bloemlezing van "De beste moppen van nonkel Tony" te brengen.
2. De speech duurt maximum 10 minuten.
3. Iedere speech begint, zoals het hoort, met de woorden "Senior, commilitones" [voor schachten: "Meester, commilitones"] en eindigt met Dixi!
4. De jury bestaat uit minstens 3 leden. De senior van Castrum is de voorzitter van de jury. De senior stelt voor aanvang van de eerste speech een jury samen. Volgende personen mogen in de jury zetelen: praesidiumleden van Castrum, oud-praesidiumleden van Castrum, oud-speechkampioenen van Castrum [als ze niet meespeechen, natuurlijk] en speciale genodigden.
5. Juryleden mogen enkel 'buiten competitie' speechen.
6. De juryleden beoordelen iedere speech met een punt van 1 tot 10.
7. Na de laatste speech trekt de jury zich tijdelijk terug voor de puntentelling en beraadslaging. Bij een ex aequo legt de jury een onderwerp op waarover, na een korte voorbereiding, geïmproviseerd moet worden. Deze geïmproviseerde speeches worden opnieuw beoordeeld met een cijfer van 1 tot 10. Daarna volgt een nieuwe puntentelling en beraadslaging.
8. De winnaar krijgt een speechkampioenenlint.
9. De commilito die in een tijdsspanne van 5 jaren 3 maal speechkampioen wordt, krijgt de titel 'speechkeizer'.

Voor het allereerste speechkampioenschap kan senior Kwatta, als voorzitter van de jury, rekenen op de deskundige hulp van maar liefst drie Gentse oud-speechkampioenen: Herr W., Chriztus en Jan-Bart De Muelenaere.

De commilitones die dit jaar meedingen naar de titel zijn Elvis (die in zijn speech in de toekomst kijkt en het heeft over Castrum in het jaar 2020), Swa (over de voorbereidingen voor het Castrum-weekend naar Hawaii), Matrose (over Hawaiiaanse kloothommels), Kleine (als ons geheugen ons niet in de steek laat, had hij het over "fuck"), Kongo (het alfabet van de modale Castrum-commilito), Boskeun en Klak.

Maar de activiteit waar iedereen dit jaar het meest naar uitkijkt, is wellicht de uitstap naar Heidelberg tijdens het weekend van 4 tot 6 april 2003. Het weekend begint héél vroeg op vrijdagochtend. Om zes uur wordt er verzameld op de Grote Steenweg om met enkele wagens richting Heidelberg te rijden. Een zestal uurtjes later parkeren we onze auto's achter het prachtige huis van Landsmannschaft Teutonia Heidelberg-Rostock dat – zo zouden we 's namiddags te zien krijgen – studentikoze geschiedenis uitwasemt. Omdat onze gastheer nog niet aanwezig is, trekken we het centrum in op zoek naar 'Zum Roten Ochsen', de oudste en met studentica volgestouwde studentenkroeg van Heidelberg, voor een spoedintegratie; geen betere manier om dat te doen met een 'Mass' bier en zuurkool. Die Rietjie en haar man zijn op dat ogenblik behoorlijk verloren aan het rijden in Duitsland en zullen pas 's avonds arriveren, daarom geniet de rest van de commilitones van nog wat kruiken bier en een korte wandeling door het centrum van Heidelberg.

Als gastheer Tino op het huis van Teutonia arriveert, kunnen de eerste commilitones – "Nur Männer", want vrouwen mogen niet op het huis logeren – hun slaapzak uitrollen, trekken de kapitaalkrachtigere praesidiumleden naar hun hotel en gaan we ook kennismaken met onze gastheren Maxime en Ralf van Verein Deutscher Studenten Heidelberg die de rest van de commilitones zullen herbergen.

Na het avondeten is er tussen 18 en 20 uur een wandeling voorzien langs de historische kroegen en restaurants van Heidelberg: "Auf den Spuren des Gambrinus und Bacchus, eine kulinarische Führung vorbei an historischen Gasthäusern und Kneipen Heidelbergs". We worden hierbij vergezeld door een Engelstalige gids die een uiteenzetting geeft over de bier- en wijncultuur van de regio.

We sluiten de dag af met een zang- en verbroederingsavond in het studentenhuis van de Verein Deutscher Studenten. Al snel blijkt dat het met de Duitse studentenliedschat nog erger gesteld is dan bij ons. Daarna wordt er aan de bar stevig verbroederd, drinken we een estafette met halve liters – Herr W. gaat lopen met de twijfelachtige eer om als eerste Castrumiaan te moeten kotsen nadat hij zijn halve liter binnen heeft gegoten – en senior Joost drinkt een 'Bierjunge', volgens het gepaste ritueel, met VDSt-senior Maxime die, als sportief verliezer, de rest van het weekend als Castrum-schacht zal dienen. Als iedereen die nacht na een lange dag eindelijk zijn bed opzoekt, vertrekt schachtenmeester Kleine opnieuw richting Antwerpen om Willem van Saeftinge en Alain Rooms (v. Zjeine) op te pikken die na hun galabal staan te wachten op een lift naar Heidelberg.

De zaterdag wordt ingezet met opnieuw een bezoekje aan 'Zum roten Ochsen' om ons op te warmen voor de stadszoektocht die schacht Karin Troost (v. Krin) georganiseerd heeft. Na het stadsspel trekken een aantal commilitones opnieuw naar 'Zum roten Ochsen', anderen besluiten om de studentengevangenis te bezoeken en

de stad verder te verkennen. Het diner wordt genuttigd, in het gezelschap van onze gastheren, in 'Zum roten Ochsen' waar de tweede zangavond, met pianobegeleiding van de huispianist en commilito Willem van Saeftinge, van het weekend ook zal plaatsvinden.
Een paar tafeltjes van ons verwijderd zitten Zwitserse of Oostenrijkse studenten die met plezier hun kleuren verdedigen wanneer Kleine, in een overmoedige bui, hen uitdaagt om wat 'Bierjunges' te drinken. Kleine, die wat slaap te kort heeft na zijn nachtelijke taxirit Heidelberg-Antwerpen-Heidelberg, moet uiteindelijk het onderspit delven en heeft de nog twijfelachtigere eer om als tweede Castrum-commilito te moeten kotsen dat weekend. Omdat de familie Spengel, de uitbaters van 'Zum roten Ochsen', al verschillende generaties lang studenten over de vloer krijgen en hun Pappenheimers kennen, hebben zij in de toiletten – recht voor je als je de deur opent – een kotsbak. Helaas haalt Kleine die bak niet tijdig en verrast hij enkele tafelende gasten op een behoorlijk onaangename manier.

Kleine beslist zijn bed op te zoeken en Dim Sum moet al zijn diplomatische talenten bovenhalen om de uitbaters te overtuigen de rest van de club ook niet de deur te wijzen. Daar zullen ze geen spijt van krijgen, want later op de avond krijgt quaestor Dim Sum, nadat al het eten en het drinken tijdens het diner al afgerekend was, een legendarische rekening voorgeschoteld voor de pinten die we tijdens de zangstonde gedronken hebben. Meer nog: omdat de rekening zo absurd hoog is, doet de waard er nog twee 'Bierstiefel' bovenop op kosten van het huis. Omdat we allemaal al een klein beetje verzadigd zijn, roepen we de hulp in van enkele Engelse toeristen om mee te drinken tijdens het zingen van "*Vive la companeia*". Voor Kongo en Willem van Saeftinge blijken die 'Bierstiefel' teveel van het goede. Kongo wandelt naar buiten, steekt een sigaret op en botst tegen de man met de hamer op waarna hij uiterst professioneel en zonder zijn sigaret uit zijn mond te nemen in de goot kotst. Willem van Saeftinge houdt het iets langer vol en wacht tot we in de winkelstraat zijn – gastheer Tino neemt ons mee op 'Couleurbesuch' langs de huizen van bevriende Corps en Burschenschaften, dus er moet flink gewandeld worden die nacht – alvorens zich boven een rioolputje te ontdoen van de vele liters bier in zijn maag.

Het eerste huis waar Tino halt houdt, is volledig duister – het is al behoorlijk diep in de nacht – maar dat weerhoudt hem er niet van toch aan te bellen. Ergens in het huis gaat een eenzaam lichtje aan en vijf minuten later staat er een slaperige schacht, aangekleed en in clubkleuren, in

het deurgat om ons te verwelkomen. We krijgen pinten geserveerd en worden door het huis rondgeleid. In een tweede huis is een zeer stevig feestje bezig. De majestueuze salon is bezaaid met lege bierblikken, we krijgen er zelf ook een paar in onze handen geduwd en we laten ons onderdompelen in een stevig Duits drinkgelag. De Duitse traditionele studentikoziteit begint zijn tol te eisen en beetje bij beetje druipen de commilitones af om hun bed op te zoeken, maar niet zonder eerst nog een glas mee te jatten voor de collectie studentenbierpotten, uiteraard.
De zondagochtendstond had geen goud in de mond, maar wel een smerig smaakje. Kleine wordt niet wakker naast een onbekende vrouw, maar naast een plas kots en wilde geruchten doen de ronde dat ook Dim Sum die ochtend geen bad heeft kunnen nemen, omdat er vreemde substanties in de badkuip beland zijn die nacht. Om de kater te bestrijden, serveren onze gastheren van VDSt een stevig Duits ontbijt van zoute broodjes, gekookte witte worsten met zoete mosterd en witbier. Het klokkengelui van de kerk achter hun huis maakt onze hoofdpijn alleen maar erger. Na de middag bezoeken we het bekende Heidelbergse slot en zingen we liederen bij het gigantische wijnvat (222.000 liter) dat Keurvorst Karl-Theodor liet bouwen. Daarna houden we een lange wandeling om uit te waaien om tot slot met onze gastheren nog een pint te drinken op het afscheid en hen een Castrum-cadeautje (een *Studentencodex* in de Castrum-kleuren en een ingekaderde foto van het praesidium met clublint) te overhandigen voor hun gastvrijheid.

Om af te kicken van de overdosis studentengeschiedenis die in Heidelberg op ons afgekomen is, organiseert het praesidium tijdens de volgende maand een Après-Heidelbergcantus. In mei is er de verkiezingscantus.

Het Castrum-kleurenpatrimonium wordt tijdens dit academiejaar ook uitgebreid: er worden rode hemden aangekocht die geborduurd worden met het monogram.

In juli zorgen quaestor Dim Sim en zijn vrouw Véronique voor een nieuwe aflevering in de serie 'Castrum – The Next Generation'; Wout Klaps wordt geboren en zal over twintig jaar zijn vader opvolgen.
Later die maand komen de deelnemers en medewerkers van de 40-urencantus, tijdens het voorbije academiejaar, samen voor een reüniecantus waar ook de videomontage over ons wereldrecord getoond wordt.

Academiejaren 2003 – 2004 - 2005

Ook mij werd, als één van de pro-senioren van Castrum, gevraagd om een kort tekstje te schrijven in verband met mijn praesesjaren. Daar die zich achtereen manifesteerden, zal ik mijn impressies bundelen in één tekstje - zo vermijd ik dat het tweede tekstje niet gelezen zou worden, omdat het eerste te langdradig zou zijn.

Eerst even een korte terugblik op mijn Castrum-geschiedenis :
Ik was schacht onder Jan Theuer in het academiejaar 1996-1997. En ik was die schacht waarover een rel losbarstte gedurende het eerste semester van dat jaar. Mijn twee kompanen en broeders (de Malfaits) waren namelijk beiden aanwezig op de verkoopcantus en het toeval wil dat Joost Malfait (v. Kwatta) mij kocht. Bij de doop bleek dat Kwatta mij niet mocht dopen daar hij zelf geen Castrum-commilito was. Luk Malfait (v. Kongo) heeft dat dan gedaan. Ik had dus toen een officiële peter – Joost, want hij had mij gekocht - en een Castrum-peter – Luk, want hij moest mij dopen en ontgroenen. Niet dat het voor mij iets uitmaakte, maar het illustreert een beetje het soms chaotische verloop van de toenmalige cantussen. Er werd zeer sterk geprobeerd de regels te respecteren, maar soms overdreef men een beetje, of vergat men iets en probeerde men dat later manu militari terug recht te zetten.

Ik ben dus een Castrum-commilito wiens peter later commilito werd dan mezelf. Iets wat nu ondenkbaar zou zijn.

Tevens slaagde ik erin om gedurende dat clubjaar pro-senior Bruno Van Brabant bier te weigeren omdat zijn glas niet leeg was. Ik had als schacht mijn 'blauwe bladzijden' goed gelezen en wist dat bijschenken uit den boze was - nu probeer ik als pro-senior de inhoud van die 'blauwe bladzijden' naar de achtergrond te verdringen, zodat ik mij door de senior en toekomende seniores af en toe eens kan laten terechtwijzen. Ik herinner mij nog goed dat Bruno Van Brabant toen zeer sterk protesteerde bij de senior. Mijn schachtenmeester, Tom De Houck, slaagde erin om mij aan het woord te laten, en na mijn recht van antwoord, moest Bruno Van Brabant erkennen dat hij, en niet de schacht, het fout had - tot grote hilariteit van mijn medeschachten.

Vermoedelijk door al die commotie omtrent mijn persoon en door mijn eigenzinnigheid - zowel positief als negatief - werd ik gevraagd om deel uit te maken van het praesidium van het volgende academiejaar, namelijk dat met Tom De Houck als praeses, waarin mijn Castrum-loopbaan definitief begon. Ik mocht de financiën van de club doen en zorgde er voor dat het aantal schachten op een ongekende hoogte kwam (circa 30). Dit was echter geen goede zaak, daar we van die schachten bijna niemand meer terug zagen in de jaren nadien. Zij waren niet zo Castrum-minded bleek later. Maar goed, iedereen heeft recht op een paar fouten, en een pro-senior – gelukkig - op wat meer.

Ik nam toen ook het besluit om mij als kandidaat-praeses te stellen, mijn werkgever dacht echter mijn lever te redden en stuurde mij voor twee jaar naar het Verenigd Koninkrijk.

Toen ik in 1999 naar België terugkwam ,vond Walter dat ik den Aalmoezenier wat meer kleur moest geven, waardoor ik steeds stond te werken, zowel op cantussen als TD's, waardoor ik een aantal kleurrijke Castrum-jaren moest missen. Ook omdat mijn collega-tapper Kwatta steeds vroeg om op bepaalde dagen niet te moeten werken. Goede ziel die ik ben, kon ik dat niet weigeren. 't Bleek steeds over data van Castrum-aangelegenheden te gaan. Het straffe is dat hij er niet altijd in slaagde om daar überhaupt present te zijn, maar dat is een verhaal op zich.

Enfin, het komt erop neer dat ik mij pas terug bij Castrum meldde ten tijde van de 40-uren-cantus, die werd georganiseerd door een illustere voorganger van mezelf : Matrose. Daar kreeg de Castrum-microbe me weer te pakken. En zo kwam het dat ik volmondig "Ja!" zei toen Kwatta mij vroeg als kandidaat-schachtenmeester. Dat jaar had Castrum een zeer aangename schachtenbak van ongeveer11 personen, waaronder een aantal grootheden in het Antwerpse studentenleven; namelijk de huidige Senior en huidige cantor. Het was ook het jaar van dat andere Castrum-wereldrecord – in de discipline 'vérspauwen' - en de Heidelbergreis. Maar ik vertrouw erop dat Kwatta daar in zijn tekstje wel een kleurig, en gelukkig voor mij geen geurig, verslag van heeft gemaakt.

Uiteindelijk braken dan mijn twee praesesjaren aan. Kleine als praeses, velen hebben het zich beklaagd, maar...shit happens.

Dankzij de ommezwaai die Castrum heeft gekend gedurende de jaren voor mij, en dankzij de aanwezigheid van Herr W – de later 'bijna-senior' - werd er onder mijn dictatuursjaren besloten om onze kleurenschat uit te breiden naar analogie met wat we gezien hadden in de Duitse studentenhuizen in Heidelberg. Zo werden, naast de Castrum-hemden, de petten terug in voege gebracht, kwamen de Zipfels tevoorschijn, verrijkte Castrum zich met een mooi clubvaandel - een ontgroeningsopdracht van één der schachten van mijn eerste praesesjaar, Hans Bombeke (v. Böm) - en kwamen de Castrum-glazen en lieten we een grote banier in de clubkleuren maken. Kortom : Castrum kreeg de kleurenpracht waar zij reeds zo lang aanspraak op maakte. Ook de Castrum-woordenschat breidde zich uit met de ondertussen bekende uitdrukkingen "Edoch" en "Het woord is het uwe".

Dat eerste jaar was voor mij een oude droom die uitkwam. Ik had mij steeds voorgenomen om eens in mijn studentikoze loopbaan samen met Kongo en Kwatta in een praesidium te zitten. Want het dient gezegd te worden : zij waren in mijn aanvangsjaren in het studentenleven - begin jaren 1990 - mijn twee mentors en werden meer broers. En ook dat heeft zich door de jaren heen verdergezet, want ik moet eerlijk bekennen dat alle Castrumianen van de laatste jaren dat ene ding gemeenschappelijk hebben naast hun club, dat is hun vriendschap.
Castrum is een club geworden om trots op te zijn.

Het is ook gedurende mijn eerste jaar dat er besloten werd om lid te worden van de Ordo Academicus Burgundiensis; iets wat ons al veel naambekendheid heeft gegeven, mede dankzij de uitstekende 'networking' van Herr W.

Castrum 1991 - 2006

Het tweede jaar als praeses van Castrum was een verlengde van het eerste jaar, maar dan met een heel nieuwe kliek van jonge gemotiveerde mensen als bestuur. Niet dat de oude rakkers en knakkers niet goed waren, maar dit is toch belangrijk voor de continuïteit van ons aller clubje. Het dient ook gezegd te worden, de twee schachtenmeesters die onder mij hebben gediend, Kwatta en Boskeun, hebben, hebben zich dusdanig van hun taak gekweten, dat de toekomst van Castrum weer een tijdje verzekerd is. Denken we maar aan de allernieuwste aanwinsten van het huidige praesidium, Tompie en Pasha.

Na twee jaar als praeses hadden zowel ik als de club - vermoed ik - hun buik vol van die Kleine en werd het tijd om de fakkel door te geven aan opnieuw 100 procent gemotiveerde mensen. En aldus geschiedde, zij het niet zonder strubbeling. Zo werd Herr W. verkozen als senior. Dat heeft hij, wegens omstandigheden, slechts twee uur volgehouden en er moesten nieuwe verkiezingen worden ingelast, waarbij Filip Tom Andy werd verkozen als mijn opvolger.
Als laatste opmerking kan ik meegeven dat wat mij - en een heel deel ex-praesides zullen dit kunnen beamen - betreft, wij ons voor de volle 100 procent hebben gegeven om Castrum daar te krijgen waar het nu staat én om te zorgen voor continuïteit tot 2025…denken we maar aan Gitte, Lore, Niels, Mathias, Wouter, Myrthe, enzovoorts. Die tientallen - want zoveel zullen het er nu al wel zijn - kinderen die wij, de oud-praesidiumleden, op de wereld hebben gezet om jullie kinderen later te kunnen begeleiden in wat ook voor hen de mooiste tijd van hun leven dient te worden.

Dixi!
UVCF Castrum!

Koen De Haes (v. Kleine)
Praeses 2003-2004 en 2004-2005.

Het academiejaar 2003-2004 wordt letterlijk een kleurrijk jaar. Onder invloed van de prachtige indrukken die zij opdeden in de verschillende studentenhuizen die tijdens het voorbije academiejaar in Heidelberg bezocht werden, beslist het praesidium van praeses Kleine dat er meer 'kleur' mag worden ingevoerd bij Castrum.

Om de club nog meer *Clubcodex*-gericht te maken, wordt beslist dat voortaan enkel de praeses nog een breed lint zal dragen. Er wordt hiervoor één breed praeseslint besteld dat eigendom van de club is en dat jaar na jaar, van praeses op praeses, zal worden doorgegeven. Uittredende praesides krijgen dan een kopie van het lint met hun jaartal erop. De andere praesidiumleden en commilitones dragen voortaan enkel nog een smal clublint. Hiervoor wordt iets duurder, maar wel veel mooier en met gouddraad afgestikt lint besteld in de Castrum-kleuren in Duitsland.

Om de praesidiumleden te onderscheiden van de commilitones wordt ook de bandknoop ingevoerd. De commilitones dragen een lint dat onderaan dicht gestikt is, de praesidiumleden dragen een clublint met knoopsgat voor hun bandknoop. Op de bandknoop wordt hun naam, hun clubnaam, hun functie en het jaartal gegraveerd.

Ook het uitwisselen van Zipfels, als teken van een bijzondere band tussen commilitones van de eigen of andere club of als teken van verbondenheid tussen peter/meter en schacht, wordt tijdens dit academiejaar ingevoerd.

Wat in de *Clubcodex* 'clubpet' heet, wordt bij Castrum de bierpet. Die wordt enkel nog door (pro-)praesidiumleden gedragen. Voor de commilitones wordt de nieuwe rode clubpet (met klep) ingevoerd.

Er wordt aan de commilitones ook gevraagd om enkel Castrum-kleuren te dragen op Castrum-activiteiten of op activiteiten waar je als Castrum-lid heen gaat. Belanrijk is ook dat je je naar de geest van Castrum gedraagt wanneer je die kleuren buiten de club draagt.

Een voor het eerst sinds jaren zullen er opnieuw Castrum-bierpotten gemaakt worden. Er wordt gekozen voor glazen potten waarop het schild gezandstraald zal worden.

Schacht Hans Bombeke (v. Böm) krijgt van het 'bankiersconglomeraat Matrose – Dim Sum', die hem als schacht kochten, de opdracht om op studentikoze wijze de nodige fondsen te verzamelen voor een nieuw, geborduurd clubvaandel. De fondsen (600 euro) komen er en het vaandel komt er ook in het tweede semester en wordt officieel ingewijd tijdens het huwelijk van commilito Klak met Els op 29 mei 2004.

Nog meer kleur wordt voorzien voor commilitones die ouder worden of in het huwelijk treden: voor zonen of dochters van commilitones wordt een *Studentencodex* aangeschaft met een band in de clubkleuren en de naam en geboortedatum daarop geborduurd; commilitones die in het huwelijk treden krijgen een tafelvaandel in de clubkleuren met het monogram erop geborduurd.

Tijdens de zomer die het academiejaar 2003-2004 vooraf gaat, worden alle pro-senioren in conclaaf geroepen op een barbecue in Popperinge, ten huize van pro-senior Tom De Houck. De bedoeling van deze bijeenkomst is niét alleen om nog eens tussen pot en pint te verbroederen, maar vooral om de bestaande Castrum-statuten aan te passen en uit te breiden waar nodig tot een vernieuwd 'huisreglement'.

Uiteraard is er ook dit jaar weer iedere eerste maandag van de maand – met uitzondering van december – een Castrum-cantus en bezoeken we talloze cantussen van andere clubs in en buiten Antwerpen.
Tweeëntwintig van de tweeëndertig officiële leden van dit academiejaar zetten het werkjaar in op 1 september 2003 met de openingscantus.
Omdat de invoering van de nieuwe 'kleuren' een woordje uitleg mag krijgen, is de cantus van 6 oktober 2003 een 'Couleurcantus'. Op die cantus worden de nieuwe petten, Zipfels, linten, bandknopen, enzovoorts voorgesteld en wordt er een woordje uitleg over gegeven voor de commilitones. Op diezelfde dag worden, behalve de eerste 'Couleurartikel' ook alvast enkele van de vijf schachten verkocht. De eigenlijke verkoopcantus is pas een maand later op 3 november 2003.
De uitzondering op de maandag-regel is voor het derde jaar op rij voor de Galacantus op vrijdag 19 december 2003. Die vindt dit jaar niet plaats in het kasteeltje van 't Recreatief, maar voor het eerst in het zaaltje van de Harmonie van Zandhoven. Maar liefst veertig commilitones en gasten genieten er van een prachtige avond in het kleurrijk aangeklede zaaltje en vooral van het feit dat er – in tegenstelling tot de voorbije edities – deze keer niet extra betaald moet worden voor het geconsumeerde gerstenat. Pils, frisdrank en streekbieren zijn à volonté te drinken.

Uiteraard worden er op de januari-cantus, op 5 januari 2004, naar goede gewoonte worstenbroden en appelbollen geserveerd om door te spoelen met een frisse pint.
Minder fris, maar zeker zo lekker is de Krambambouli die ook dit jaar weer geserveerd wordt op de cantus van 2 februari 2004.
Op maandag 1 maart 2004 zal het welgeteld 363 bange nachten geleden zijn dat talloze dapperen onder de commilitones felle strijd leverden om te beslechten welke der Castrumianen een jaar lang de eer en roem van de grootste lulleman van Groot-Antwerpen mocht dragen. Om de commilitones de kans te geven speechkampioen Matrose naar de kroon te steken, organiseert het praesidium opnieuw een speechcantus. Oorspronkelijk is die gepland

in april, maar uittredend speechkampioen Matrose is dan in vakantie. Het praesidium doorziet die smoes om niet opnieuw te moeten speechen en steekt daar een stokje voor door de speechcantus een maand te vervroegen.
Half maart trekken senior Kleine en cantor Herr W. naar Limburg om er in Peer het Armand Preudhomme-museum te bezoeken ter voorbereiding van de Armand Preud'homme-cantus van 5 april 2004. Voor de jongere commilitones die zich afvragen waarom Neus in de kan wordt geroepen telkens er een lied van Preud'homme gezongen wordt: misschien zit deze cantus er wel voor iets tussen.
Tussen twee cantussen door trekt Castrum dit jaar ook naar het Vlaams Nationaal Zangfeest in het Sportpaleis. De cantor heeft het programma eens bekeken en vastgesteld dat 99% van de geplande liederen bij Castrum gekend zijn. De cantor kan helaas niet op voorhand weten dat de gewenste strofen van het Wilhelmus niet gezongen zullen worden. De cantor en zijn Nederlandse vriendin gaan dan ook ostentatief weer zitten wanneer de 'foute' strofen gezongen worden; dit tot groot ongenoegen van de honderden andere vlaamsnationale zangers in dezelfde tribune.

De ontgroeningscantus voor de vijf schachten vindt dit jaar plaats op 3 mei. Een maand later wordt senior Kleine – als gevolg van de nieuwe regels in verband met de verkiezingen in het nieuwe huisreglement – opnieuw verkozen (of was het: door het lot aangeduid?) tot praeses voor het volgende academiejaar.
Later in juni, op 25 juni, zakt Castrum af naar Leuven voor een cantus van Plutonica. Deze cantus is meteen ook de cantus waarop Castrum, samen met Caeruleus, geïnaugureerd wordt als officieel lid van de Ordo Academicus Burgundiensis.
Voor de cantus van 5 juli 2004 is de cantor het ver gaan zoeken. Op de Africantus worden enkel Afrikaanse versies gezongen van liederen uit de *Studentencodex*.
Voor het Castrum-jaar wordt afgesloten met de overdrachts- en zwanenzangcantus (4 augustus 2004) trekken de commilitones de kersvers verkozen Kapittelheer achterna naar Diepenbeek voor een cantus bij Caeruleus en een openluchtcantus van studentenclub Pomponia uit Kasterlee.

Op 11 juni 2004 trekken enkele commilitones naar een liefdadigheidsdiner van een aantal Antwerpse industriëlen. Ze worden gevraagd om er de jaarlijkse act te verzorgen en een aantal studentenliederen te zingen met en voor de aanwezigen. De repetities voor het optreden verliepen niet van een leien dakje, maar het was leuk. Dat kan van het eigenlijke optreden niet gezegd worden: te weinig microfoons en teveel gladgestreken heren en dames die hun eigen studententijd al vergeten zijn of verdrongen hebben. Slechts een enkeling durft, wellicht onder invloed van de gevloeide wijn, meezingen of waagt zich aan een solozang. Gelukkig mogen we ons snel uit de voeten maken en ons op het terras van de feestzaal rustig laten voorzien van pinten en hapjes.

Het academiejaar 2003-2004 is ook het jaar waarin Castrum benaderd wordt door de Ordo Academicus Burgundiensis. De Ordo Academicus Burgundiensis of Soevereine en Academische Orde van Bourgondië werd in 1998 opgericht en wil de studentikoze banden aanhalen tussen verschillende studentenclubs op het grondgebied van het oude Bourgondische rijk. Bij aanvang van het academiejaar waren er drie clubs bij de OAB: de Vlaamse Academische Broederschap Fraternitas te Leuven, de Limburgse Hoogstudentenclub Plutonica en de Régionale Bruxelloise des Étudiants Louvanistes. Castrum werd, samen met Caeruleus uit Diepenbeek, in Leuven uitgenodigd om Bourgondisch te tafelen met Peter Dirix (v. Kosmos) van Plutonica en nog enkele andere Leuvense gastheren om het eventuele lidmaatschap van de OAB te bespreken. Senior Kleine, cantor Herr W. en schachtenmeester Kongo gaan op het voorstel in en leggen hun bevindingen later voor aan de rest van het praesidium en de commilitones. Bij het einde van het academiejaar wordt Kongo aangeduid als Heraut binnen de Orde en Herr W. wordt de Kapittelheer van Castrum voor de Orde.
Sinds ons lidmaatschap van de OAB wordt ook de vierde strofe van het "*Gaudeamus igitur*" gezongen en wordt "vivat est republica" vervangen door "vivat est Bourgondia".

Tijdens zijn herverkiezingsspeech kondigt senior Kleine een nieuwe verandering aan voor het academiejaar 2004-2005: behalve de maandelijkse cantus op de eerste maand van de maand, zal Castrum voortaan ook een maandelijkse clubavond houden op de derde vrijdag van de maand en dit in de hoop om wat meer oudgedienden, die de maandagen overslaan omwille van familie en werk, terug te zien.
Ab-actis Filip Eeckelaert (v. Filip Tom Andy) kondigt op 18 augustus 2004 iets te enthousiast de eerste clubavond aan voor vrijdag 20 augustus. Een dag later volgt er een nieuwe mailing: aangezien het academiejaar pas in september van start gaat, zal ook de eerste clubavond pas in september zijn.

De eerste cantus onder het dictatoriale regime van Kleine II vindt plaats op 6 september 2004. Voor 15 EUR kan je op die cantus lid worden, voor 80 EUR erelid en voor 200 EUR cantussponsor. De term 'cantussponsor' doet nogal wat stof opwaaien en al snel wordt terug overgestapt naar 'steunend lid' (80) en ere-lid (200). De prijzen voor een cantus bedragen dit jaar 5 EUR voor leden en 10 EUR voor niet-leden

Op woensdag 17 september 2004 vindt de eerste – na een officieuze 'nulde' in augustus – officiële clubavond van Castrum plaats. En we krijgen meteen buitenlands bezoek. Tijdens de zomervakantie werd Kapittelheer Herr W. gecontacteerd door Patrick Braukman, een Duitse student, die een semester in Antwerpen kwam studeren. Hij was op zoek naar een betaalbaar kot, maar had helaas zelf geen tijd – wegens examens en werk - om naar Antwerpen af te zakken om uitgebreid te zoeken. Gelukkig kan je in zo'n geval altijd aankloppen bij Herman TD die nog wel een kamer vrij heeft in 't Studentenmuseum. Patrick Braukman kwam die vrijdag aan in Antwerpen om zich te installeren en werd door het praesidium in plenis coloribus opgepikt in het Centraal Station van Antwerpen, naar zijn kamer begeleidt en daarna onmiddellijk mee naar de clubavond genomen om kennis te maken met Castrum en haar commilitones.

De cantus van 4 oktober 2004 was een Vlaamse-Castrum-Verkoop-cantus aangezien er schachten verkocht zouden worden en cantor Willem van Saeftinge een Vlaamse liederlijst had opgesteld.
Drie dagen later trekt een delegatie van Castrum naar de intro- en overdrachtscantus van de Ordebroeders van Caeruleus in Diepenbeek.
Een week later trekken senior Kleine, quaestor Bambi, Kapittelheer Herr W. en onze Duitse gast Braukman, na een korte stop op de tweede clubavond, naar Leuven voor de Galasoirée van de Ordebroeders van Plutonica.

Omdat de eerste maandag van november 2004 op Allerheiligen valt, wordt een Samheincantus georganiseerd. Op woensdag 10 november 2004 neemt de Kapittelheer enkele commilitones mee op sleeptouw naar de lustrumcantus van de Ordebroeders van Fraternitas in Leuven die hun vijftiende verjaardag vieren. Drie dagen later is Castrum te gast, samen met een 50-tal Duitse, Oostenrijkse en Zwitserse studenten en Alten Herrn, op de Dertiende Europese Cantus van het Europäischer Kartellverband die in Gent plaats vindt en georganiseerd wordt door K.V.H.V. Gent. Omdat de cantores van K.V.H.V. en het S.K. Leuven – dat ook te gast was – een beetje door de mand vallen, steelt Castrum de show voor de Duitse gasten door het merendeel van de liederen in te zingen. Zes dagen later, op 19 november 2004, is het dan weer tijd voor een derde Castrum-clubavond. Deze clubavond zal, bij de aanwezigen, voor altijd in het geheugen gegrift staan als "de avond dat Kongo die mop vertelde". De mop was de volgende:

Het is rood.
Je kan er op zitten.
Het geeft melk.
En je kan er mee schrijven.
Wat is het?

Het antwoord gaan we hier uiteraard niet geven. Je had maar op de clubavond moeten zijn!

De cantus die oorspronkelijk op 6 december 2004 gepland stond, wordt geannuleerd en vervangen door de vierde Galacantus op vrijdag 10 december 2004. Na de clubavond van vrijdag 17 december, trekt Castrum op woensdag 22 december 2004 opnieuw naar de Massacantus van het Seniorenkonvent Ghendt. Naar goede gewoonte trekt Herr W., met in zijn kielzog nog enkele Castrumianen, voor de Massacantus naar café De Salamander om even een goeiedag te zeggen bij Rita, de Marraine van de Gentse studenten, en haar man Poti. Nauwelijks aan de toog gezeten, bestelt hij een Rodenbach en offreert senior Kleine en de andere Castrumianen hetzelfde. Kleine weigert, "want hij lust geen Rodenbach". Dat is

natuurlijk géén goed uitgangspunt voor een masscantus waar alleen maar Rodenbach geschonken wordt.

De januari-cantus, op 3 januari 2005, is naar aloude Castrum-gewoonte een Worstenbroden- en Appelbollencantus. In februari wordt er opnieuw gestreden om de titel van Castrum-speechkampioen tijdens de speechcantus van 7 februari 2005 en in maart brouwt de eerste vrouwelijke Magister Krambambouli het Goddelijke Vocht op de Krambamboulicantus van 7 maart 2005. De schachten worden ontgroend op 4 april 2005, op de Meiboomplantingscantus van 2 mei 2005 wordt géén meiboom gepland, maar wel veel mei-liederen gezongen.

In de aanloop naar de verkiezingscantus van 6 juni 2005 is er heel wat commotie omtrent "De Informateur". Dit anonieme sujet beweert, op zijn website en in zijn mailings naar Castrum-commilitones, door Hogere Machten uitgestuurd te zijn om via heerschappij over Castrum het land van de ondergang te redden. De grap zorgt voor heel wat gespreksstof op cantussen en clubavonden en zet schacht Bart Lauwers (v. Chucky) aan tot illegale schending van de privacy, maar stierf een premature dood nadat Bambi op een clubavond haar mond voorbij praatte en de ware identiteit van "De Informateur" bekendmaakte: Herr W. had praesesambities. Meer nog: Herr W. werd tijdens de Verkiezingscantus ook verkozen tot praeses voor het volgende academiejaar, maar legde nog diezelfde nacht – na een dwaze dronkemansruzie met Neus – zijn lint neer. De geplande Zomercantus van 4 juli 2005 wordt dus een Verkiezingscantus II waarop Filip Tom Andy tot senior verkozen wordt. Het lint wordt na twee academiejaren, op 1 augustus 2005, overgedragen van Kleine op Filip Tom Andy tijdens de Overdrachts- en Zwanenzangcantus.

In de loop van dit academiejaar speelt Castrum haar wereldrecord cantussen kwijt aan de Brusselse studenten van het Brusselse SeniorenKonvent die met 24 personen de kaap van 40 uren overschrijden en, nadat nummer 24 na circa 42 uren afviel, nog met 23 personen doorgaan tot 50 uren.
Castrum is ook van de partij op een ander wereldrecord dat dit jaar gevestigd wordt in Clabecq. Enkele studenten en oud-studenten van de Clabecqoise willen het Guinness record "Estafettedrinken" verbreken. Dat staat op 845 personen die in estafette een ad fundum drinken. Een aantal commilitones van Castrum maken deel uit van de groep van 1.028 personen die eind juni het nieuwe wereldrecord op hun naam zetten op de Kermis van Saint-Jean in Clabecq. Er wordt die dag ook zwaar verbroederd met de aanwezige Waalse calottins en faluchards en er wordt zelfs een geïmproviseerde cantus gehouden met de aanwezige studenten en oud-studenten uit Antwerpen, Gent, Luik, Louvain-la-Neuve en Lille.

Pro-actief als we zijn, wordt er tijdens dit jaar ook al een aantal eerste stappen in de richting van het lustrumjaar 2005-2006 gezet met de oprichting van een lustrumcomité.

Bij aanvang van het academiejaar wordt Castrum vanuit het Gentse K.V.H.V. – dat ook nationaal voorzitter is – benaderd met de vraag of het de verdeling van de *Studentencodex* in de provincie Antwerpen wil overnemen en optimaliseren; men is niet echt gelukkig met de werkwijze van CASC. Op dat winstgevende voorstel willen we maar al te graag ingaan, helaas gaat een enkeling binnen het K.V.H.V. dwarsliggen en wordt de Gentse beslissing ingetrokken door het Leuvense verbond.

Academiejaar 2005 - 2006

Avé confraters,

Ook mij is gevraagd om mijn impressies van een jaar aan het hoofd van Castrum neer te schrijven. Voor mij begon alles in het jaar van Matrose. Tijdens de jaren dat ik cantor bij Eligia was, kon je mij op de meeste cantussen tegen het lijf lopen. Daar zag ik dan ook meestal "die ouwe zakken van Castrum". Op een bepaald moment begin ik eens met een van hen te praten, omdat ik er toevallig naast zat. Het bleek te gaan om de praeses. Hij vertelde mij dat Castrum dat jaar een marathoncantus zou organiseren. Hier had ik wel oren naar. Deze marathoncantus zou niet zomaar een cantus worden, hij zou maar liefst 40 uur duren, een wereldrecord worden, en traditioneel zijn. Onder het motto "Wie niet waagt, blijft maagd" schreef ik mij in. Ik had mij maar 1 doel gesteld: niet als eerste afvallen. Toen er na meer dan 20 uur enkele personen het niet meer zagen zitten, dacht ik: Ik ben nu al zover, laten we eens kijken hoever ik geraak. Ik hield het wonder boven wonder de volle 40 uur uit.

Tijdens deze 40-uren cantus heb ik natuurlijk de kans gehad om met de echte Castrumianen te praten. Deze bleken helemaal geen ouwe zakken te zijn, gewoon wat oud-studenten die het studentenleven nog steeds in het hart droegen. Op de cantussen daarna bleef ik Castrum maar tegen het lijf lopen. Ik besloot om ook eens van naderbij kennis te maken met Castrum op een "echte" Castrumcantus. Dit beviel mij wel, dus bleef ik plakken.

Het jaar daarna besloot ik om schacht te worden. Ik werd lid van een schachtenbak met een achttal personen met aan het hoofd de Kleine. Tijdens de verkoop werd ik gekocht door Willem van Saeftinge. Hij gaf mij een opdracht waar ik nog steeds veel plezier aan heb. Ik moest niet minder dan 150 liederen uit de codex in mp3-formaat vinden. Met volle moed begon ik aan deze opdracht. De eerste 80 liederen waren geen probleem, maar dan begon het zware werk. Gelukkig bestonden er toen nog Napster, Kazaa en andere. Na heel veel zweet, pijnlijke ogen van op het scherm te staren en pijnlijke vingers van het typen ben ik in mijn opdracht geslaagd. Dankzij deze opdracht is mijn liederenkennis er ook enorm op vooruit gegaan.

Het jaar daarna, het eerste jaar van de Kleine, was ik een gewone commilito en bleef ik de Castrum-cantussen bezoeken. Op het eind van dit jaar kreeg ik opeens telefoon van de Kleine. Hij vroeg mij of ik het zag zitten om in het Castrum-praesidium te komen. Hij bood mij de functie ab-actis aan. Ik was hierover wel wat verbaasd, vermits ik in de corona zoveel leden zag die volgens mij veel beter in het praesidium zouden passen dan ik. Maar de Kleine wou een jong praesidium. Na enige twijfel heb ik toegezegd. Dit jaar was het eerste jaar dat enkel de praeses een breed lint kreeg. De andere praesidiumleden kregen een commilitolint met een bandknoop. Dit lint van slechts 1,20m lang was niet echt een luxe om te dragen, en als ik dit op voorhand geweten had, had ik misschien nooit de stap gezet. Toch droeg ik dit lint met fierheid.

Ik had nu kunnen proeven van een jaar Castrum-praesidium. Het jaar erna zag ik het wel zitten om een stapje hoger te gaan. Schachtenmeester was mijn doel. Ik stuurde een e-mail naar de ietwat wazige figuur die zichzelf 'De Informateur' noemde. Hij had van een ander, voor zover mogelijk, nog waziger figuur de opdracht gekregen een Castrumpraesidium voor het academiejaar 2005-06 samen te stellen. Na heel wat gissen en zoeken was het de geliefde van 'De Informateur' die op een clubavond haar mond niet kon houden en aan alle aanwezigen vertelde dat niemand minder dan Herr W. 'De Informateur' was. Vermits zijn identiteit nu toch bekend was legde Herr W. een vergadering bijeen met de andere kandidaat-

praesidiumleden. Herr W. wou net als zijn voorganger doorgaan met de verjonging van Castrum. De kandidaat praesidiumleden waren buiten Herr W. en mijzelf, Tompie, Chucky en Pasha. Het klikte onder ons en we besloten om van het derde lustrum een feestjaar te maken.

Op de verkiezingscantus was iedereen maar al te blij om van twee jaar tirannie van de Kleine verlost te worden. Wij wonnen dan ook met sprekend gemak. Het hielp natuurlijk wel dat Kleine op voorhand heel duidelijk gemaakt had dat hij niet nog een derde jaar praeses wou zijn. Toch was deze verkiezing niet zo makkelijk als het lijkt. De Kleine had namelijk een hiaat in het verkiezingsreglement gevonden. Doordat er geen kandidaat-kapittelheer was, moest de huidige kapittelheer zijn functie blijven houden. Dit zorgde ervoor dat Herr W. kapittelheer zou worden en onmogelijk praeses kon zijn, vermits een cumul van deze functies niet mogelijk is. Dit werd opgelost en Herr W. kon praeses worden.

De dag na de verkiezingscantus lag ik in mijn bed mijn roes uit te slapen; ik was zo wijs geweest een dag verlof te nemen. Opeens kreeg ik telefoon van Tompie. Hij en de andere leden van het nieuw verkozen praesidium hadden van Herr W. een mail gekregen dat hij zijn functie niet wenste op te nemen. Niemand wist waarom. Blijkbaar was er de avond ervoor een woordenwisseling geweest met Neus waardoor Herr W. geen praeses wenste te worden. Wij, en heel Castrum, zaten met een probleem. Wie wou of kon praeses worden? Na uren telefoneren, duizenden e-mails en nog eens zoveel faxen werd mij de vraag gesteld of ik praeses wou worden. Blijkbaar vonden enkele commilitones mij een geschikte kandidaat en was ik de enige van het verkozen praesidium die in aanmerking kwam. Ik heb dan beslist om mijn zwembandjes op te blazen en de sprong in "den diepe" te wagen.

Het eerste probleem: wie zal welke functie op zich nemen? We bleven met vier over. Tompie zag het schachtenmeesterschap wel zitten. We moesten dus op zoek naar een quaestor. Tot overmaat van ramp vond Chucky werk en kon hij dit niet combineren met Castrum. Wij moesten dus zoeken naar 2 anderen. Zo kwamen wij uit bij Tinel en Michael. Ik had dus een praesidium met 2 pro-senioren uit andere clubs, met iemand die, onder andere,. al schachtenmeester geweest was en met iemand die nieuw was in het praesidium-zijn. Een jong team met veel goede moed. Blijkbaar was de rest van Castrum ook overtuigd van onze goede bedoelingen, want wij wonnen met een score die in de meeste democratische landen als verkiezingsvervalsing zou bestempeld worden. Op 2 ongeldige stemmen na koos iedereen voor ons (de ongeldige stemmen waren ook voor ons bestemd, maar 100% zou wat overdreven geweest zijn).

Onze eerste en belangrijkste doelstelling was om de verjonging binnen Castrum verder te zetten. Dit zouden we doen door Castrum toegankelijker te maken voor anderen. Blijkbaar hebben we hier toch wel wat succes gehad, want we hebben dit jaar niet minder dan 11 schachten, waarvan de helft nog studenten zijn.

Het jaar begon en met koud zweet op mijn rug leidde ik mijn eerste cantus. Dit viel, aan de complimenten achteraf te horen, goed mee. Dus hadden wij vertrouwen voor de rest van het jaar.

In samenwerking met het lustrumcomité zorgden wij voor een pak extra activiteiten buiten de normale Castrum-werking. Zo hielden we dit jaar onder meer een vatrolling. Het idee was heel simpel: we rollen een vat bier doorheen Antwerpen, en ondertussen houden de andere deelnemers een kroegentocht. Simpel dachten wij, de politie dacht er anders over. Na een administratieve calvarietocht en aangepaste route kregen we de toelating van de stad. De

vatrolling werd ondanks het slechte weer toch een succes. Langs deze weg wil ik de deelnemers nogmaals bedanken en feliciteren.

Verder werd er tijdens dit lustrumjaar een Castrum-lustrumbier gebrouwen. Hiervan bleek de oplage kleiner te zijn dan de vraag, want in een mum van tijd waren alle flessen uitverkocht. Gelukkig heb ik nog 1 fles over om nog eens terug te denken aan het jaar.

Op elke eerste maandag van de maand bleven we de gewone cantussen houden. Ik denk bijvoorbeeld aan de paterkescantus (een cantus met patersbieren), de speechcantus, de krambamboulicantus en vele andere.

Op de clubavonden die doorgaan op de derde vrijdag van de maand probeerden we af en toe iets speciaals. Zo hebben we een clubavond op locatie gehouden. Deze ging door in de Groote Gans. Neus was zo blij dichtbij een parkeerplaats gevonden te hebben dat hij er de hele avond over bezig was. Ik herinner mij nog zo zijn gezicht toen hij onder zijn ruitenwisser een papiertje vond van het parkeerbedrijf van stad Antwerpen. Een andere speciale clubavond was de Poesjenellenavond. Hiervoor hadden wij bij een Poesjenellengezelschap een speciale voorstelling voor en over Castrum besteld. Spijtig genoeg is deze activiteit letterlijk in het water gevallen. In de kelder van 't Waagstuk stond namelijk 10 cm. water.

Ik schrijf deze tekst in april 2006. Dit betekent dat mijn praesesjaar nog niet ten einde is. Er volgt nog de climax van ons lustrumjaar met onder meer de voorstelling van dit boek en de Castrum F-day (Friends, family & fun). Hopelijk mogen we met deze dag een grote kers op de taart steken.

Ik wil om af te sluiten Tompie, Pasha, Tinel en Michael danken om samen met mij van het derde lustrum een succes te maken. Verder dank ik Kleine en Herr W. voor de raad en hulp die ze mij geboden hebben.

Hopelijk kan ik over 15 jaar nog eens naar een Castrumcantus komen en kan ik mij de verhalen van dit jaar nog herinneren.

UVCF Castrum!

Filip Eeckelaert (v. Filip Tom Andy)
Praeses 2005-06

Castrum-studentenliederen

Op het colloquium "Welke toekomst voor de traditionele studentikoziteit in de eenentwintigste eeuw?" dat op 4 maart 2004 te Leuven gehouden werd, beklaagt commilito Herr W. zich over de belabberde toestand van de Vlaamse studentenliedschat en de kennis ervan bij de Vlaamse studenten:

> *Wat de studentenliedschat en de zangcultuur binnen het huidige studentenleven betreft, zijn de problemen gekend: ze is verarmd, het repertoire is statischer dan ooit en de kennis ervan wordt steeds geringer. De studentenliedschat is, om het metaforisch uit te drukken, een monument uit het West-Europese culturele erfgoed dat door de eeuwen heen volkomen verkommerd is en dringend nood heeft aan monumentenzorg.*

En hoewel de doelstelling om te streven naar kennis van de studentenliedschat pas vrij recent in de Castrum-geschiedenis expliciet in de 'mission statement' en in de statuten van onze club wordt opgenomen, is deze doelstelling altijd impliciet aanwezig geweest in de werking van Castrum. Castrum is vanaf het begin de club waar je lid van wordt of waar je als gast naar de cantus komt om, behalve het cantusvak, nieuwe liederen te leren of liederen goed te leren zingen.

Het collectieve geheugen met betrekking tot de studentenliedschat dat binnen Castrum gedurende vijftien jaren is opgebouwd en van generatie op generatie is overgedragen, werpt steeds meer en steeds vaker haar vruchten af. Niet alleen in de beperkte Castrum-kring, maar ook bij andere studentenclubs in Antwerpen en zelfs in andere studentensteden. Castrum kan met trots beweren dat zij bij verschillende clubs en in verschillende studentensteden opnieuw het vuur aan de lont van de studentenliedschat en –kennis heeft gestoken.
Castrum kan dat maar door vijftien jaar lang als een studentengeneratie-overstijgend collectief aan dezelfde weg te timmeren, door binnen de eigen club steeds te blijven streven naar een grotere en betere liedkennis en door de studentikoze levensstijl van de Castrum-commilitones uit te dragen naar andere clubs en studentensteden in de hoop dat ook dààr iemand gebeten zal worden door het virus dat alle Castrumianen in hun bloed hebben.

Al het getimmer aan de weg heeft in de loop van onze prille clubgeschiedenis ook een aantal nieuwe studentenliederen opgeleverd. En die willen we jullie niet onthouden!
Het eerste lied dat in de schijnwerpers gezet moet worden is uiteraard het clublied dat in 1991 door Junior geschreven werd op de melodie van "Hoog op de gele wagen". We kunnen zonder overdrijven stellen dat er geen mooier clublied geschreven werd de voorbije vijftien jaren.

Codex is 't vaandel van CASTRUM,
Zingen en drinken in stijl,
Schachten en Porren tesamen,
Zorgen voor 't nieuw studentenheil,
Kom bij ons en zing mede,
Onze Heilige Leus.

VIVAMUS AD CODICEM)
Voor nu en altijd) bis.

Student en Oud-student
Zijn bij ons steeds wellekom,
Wij komen allen tesamen,
Goedgemutst, de lach klinkt vol,
Vrolijke liederen zingen,
Onze leuze klinkt alom,

VIVAMUS AD CODICEM)
Voor nu en altijd) bis.

Hoewel de uitgevers van de *Studentencodex* al in 1992 een eerste keer gecontacteerd worden om het clublied op te nemen in het *Korpsboek* wordt er pas drie edities later gehoor gegeven aan onze oproep. In de editie 1993 en 1996 wordt ons clublied nog niet opgenomen; vanaf 1999 nestelt Castrum zich naast Aymie op de pagina waar vroeger het clublied van Mota stond.

Wellicht met het oog op een eventuele toekomstige wereldoverheersing door Castrum wordt het clublied tijdens het academiejaar 1994-1995 naar het Esperanto vertaald/bewerkt door Ilse Jacques als doop- en ontgroeningsopdracht. De vertaalde tekst luidt als volgt:

Kodeks' standardo de Castrum
Kanti kaj drinki en stil'
Studontoj kaj studontinoj
Igas estonta studentar
Venu ce ni kaj kunkantu
Sanktan sloganon de ni
Ni vivi promesas lau la regular)
Hodiau kaj ankau ciam) bis.

Studonto studanto studinto
Ciam bonvenaj ce ni
Amike ni ciuj arigas
Nin goje plenigas gaja rid'
Per lauta voco ni kantas
Cie audigas la kri
Ni vivi promesas lau la regular)
Hodiau kaj ankau ciam) bis.

Commilito Willem van Saeftinge moet tijdens zijn schachtenjaar (2001-2002) ook een vertaling van het clublied maken als (deel van) zijn ontgroeningsopdracht. Hoewel het *Castrum-addendum bij de Studentencodex* (eerste uitgave, 10 december 2004) ons probeert wijs te maken dat het om een Deense vertaling gaat, is het eigenlijk een Zweedse vertaling. Willem van Saeftinge heeft dat jaar namelijk enkele maanden tussen en onder Zweedse schonen doorgebracht onder het mom van een Erasmusbeurs.

Als het voltallige Zweedse damesbeachvolleybalteam ooit per ongeluk op een Castrum-cantus terechtkomt dan zullen zij het clublied als volgt zingen:

Kodex är grunden för Castrum
Att sjunga och dricka med stil
Kom alle nya studenter tillsammans
Sörj för den nya studentens välbefinnande
Kom till oss och sjung med
Vårt heliga valspråk

VIVAMUS AD CODICEM)
Nu och för alltid) bis.

Nya och gamla studenter
Kommer alltid att vara välkomna
Vi kommer alla tillsammans
Muntra, med klingande skratt
Sjunga glada sånger
Vårt valspråk hors överallt

VIVAMUS AD CODICEM)
Nu och för alltid) bis.

Ook het lied "*Een mooie tijd verdaan*" is het resultaat van een doop- en ontgroeningsopdracht. Schacht James en zijn kompaan Pascal Willekens krijgen van peter Kongo tijdens het academiejaar 1997-1998 de opdracht een nieuw studentenlied te schrijven en te componeren. Schacht James schrijft de tekst, schacht Pascal componeert de melodie waarvan je de partituur hieronder vindt. Het prachtige resultaat is het volgende lied:

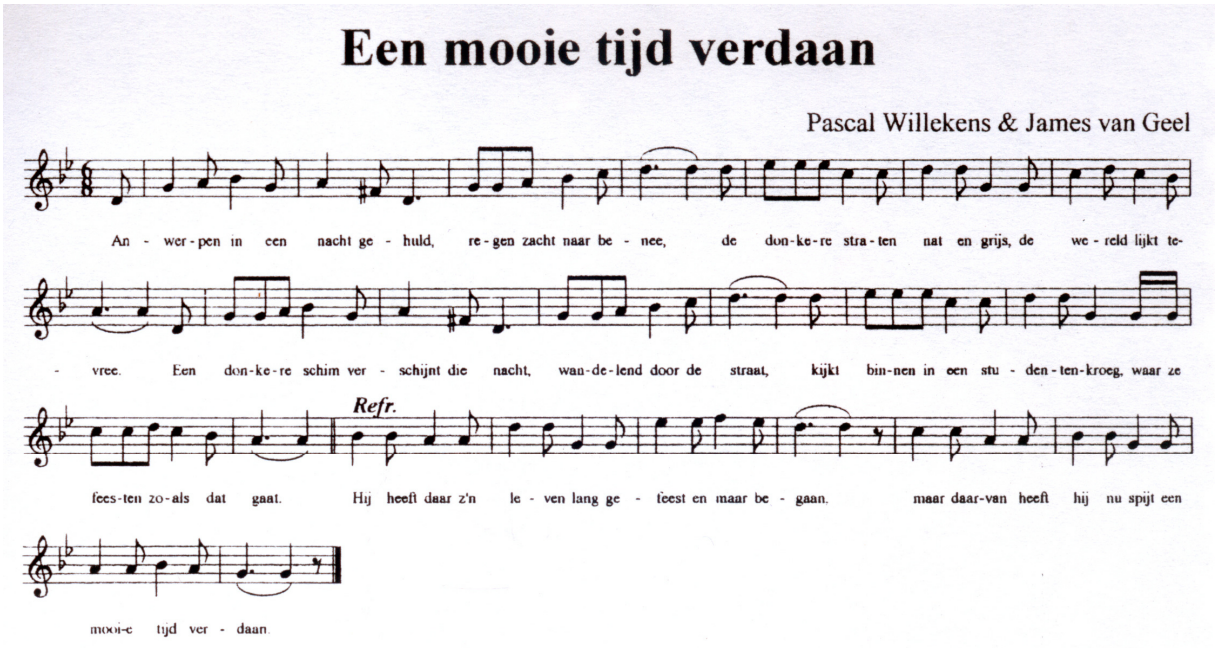

Antwerpen in een nacht gehuld,
regen zacht naar benee,
de donkere straten nat en grijs,
de wereld lijkt tevree.
Een donkere schim verschijnt die nacht
Wandelend door de straat,
kijkt binnen in een studentenkroeg,
waar ze feesten zoals dat gaat.

Refrein:
Hij heeft daar z'n leven lang
gefeest en maar begaan
maar daarvan heeft hij nu spijt
een mooie tijd verdaan.

Het leven was toen 'n ware lust
te drinken als geeneen,
hij feestte toen tot 's morgens vroeg,
bedronken als elkeen.
Liefde en ook overspel
gingen hand in hand
maar hij kwam alleen te staan,
hij stond toen aan de kant.

Refrein.

Hij werkt nu maar aan de band,
z'n leven een grote sleur.
Hij heeft niemand als zijn vriend.
Geeneen belt aan zijn deur.
Kreeg hij nu 'n andere kans,
hij zou het anders doen,
maar nu is het veel te laat,
zijn tijd nu aan 't verdoen.

Refrein.

Sinds het derde lustrumjaar heeft Castrum een tweede commilito extra muros. Jarenlang was Ilse Knockaert, als Poperingse, de enige. Als onderdeel van haar ontgroeningsopdracht tijdens het academiejaar 1998-1999 moet zij een Antwerps liedje van Katastroof vertalen naar het Poperings. Het krijgt de titel "De Kaboetertjes" en gaat als volgt:

Akke legge te sloapn ovewege n'nacht
To komn de kaboetertjes, ze komn up 't onverwachs
Ze vermoakn ôl mi koesn en ze doe voe mi de woste
Achternoa begun ze vanolles 't eetn up mi kostn

Ze zitn a mi flesjn e ze doen doar e'n orgie
Ze swanseln i mi sjuvn en dikkers doe ze doa pipi
En akke mi kapootn kwit zi peizn ke rechtut
Dat en de kaboetertjes vannacht vertrut

En azze in nundern goeë zi toe bringn ze e lief
En ak dermei e veugelt e toe krigge kik e nieuw
Rita Boelaert of Bo Derek die vin kik ossa tof
Mo woarom komt Lutgard Simoens nu toch ôltit of

Junior en oek de reste van de bende
Ort wont 't liedje komt ni lichelijk a zin ende
Pakt ôl junder pinte nu vast in julder poëtn
E speeltn me mi groetn ôl i julder kloëtn.

Twee dagen na de openingscantus van het academiejaar 2001-2002 stuurt praeses Matrose een mailtje naar de leden met de "balans van de eerste cantus". Omdat het lied "Auf der grünen Wiese" in die dagen behoorlijk populair was bij Castrum, brengt hij verslag uit in het 'Duits' en op melodie van dat lied:

Auf dem ersten Cantus
hab' ich mich gefragt
wo Mitglieder blieben,
zu Haus' hab' ich gesagt.
Wie im Paradiese füllten wir uns gleich
mit den vielen Gästen
der König uns zu reich.
Wie sangen wie die Vögelein, Vögelein, Vögelein
Und kieperden noch ein Bier hinein.
Könnt' es schöner sein?

Dat commilito Dim Sum iets heeft met Maaseik en het Maaseikse lied 'Sterk es eik' is u wellicht ook al opgevallen. Zijn schacht moet tijdens het academiejaar 2002 – 2003 (als we ons niet vergissen) een lied over een eikenboom schrijven in het Maaseikse dialect. Ze doet dat op melodie van "Breek de stilte" van Stef Bos:

Hij is nen boom lak alle bomen,
Hij is nie ans dan al die ander,
Maor as g'is dichter kijkt, dan ziede het verschil.
Hij stoat d'r heel den tijd zo rustig,
In 't bos tussen al die ander
En 't is precies of hjeel de wereld hem niks doe.

Hij lijft alleejn maor van die mensen,
Die es af en toe passeren,
En hun schouwers zetten tegen z'n starke bast.
D'r besta dan ook nikske,
Da diejen boom kan doen verdwijnen,
Want daar is hem dan toch wel veel te stark voor.

't Is onzen eik
't Is onzen eik
Kijkt 's heel goe naor z'n schors,
Wa da ge daor allemal nie vindt.
Sterk es eik,
Sterk es eik
Geeneen dat daaraan kan tippen,
Want 't is de starkste van allemaol.

As onzen boom na is kon proaten,
En es zeggen wa dat hem denkt,
Wie weet woar zouwen we me alles dan we es staan.
Zou 'em dan efkes alles veranderen,
Of laten gelak het is,
Of zou 'm zeggen: Mannekes trekt ullije plan.

As moraal van dees verhaaltje,
Zou 'k tegen ullie willen zeggen,
Nuiste keer a ge hem tegenkomt, kijkt dan nog es goe.

Naar aanleiding van de roemruchte uitstap naar Heidelberg die Kleine tijdens het academiejaar 2002-2003 organiseerde, schrijft Herr W. het "*Epos van de Heidelbergreis*" op melodie van het oude Vlaamse volkslied "*'t Zoutvat*":

Ik wil verhalen in dit lied hoe wij naar Duitsland reden
en er een heel weekend lang in Heidelberg besteedden.
Tijdens de lange autorit moesten we al opboksen
tegen de nood om dorst te lessen in "Zum roten Ochsen".

Eenmaal in die kroeg aangekomen, groot was de verbazing:
dat 't niet over Maes pils, maar wel over een "Mass" ging.
De eerste smaakte heerlijk fris, de tweede nog veel beter.
En zuurkool brandde in onz' maag als vlammende salpeter.

Toen was de tijd gekomen om eens kennis te gaan maken
met onze gastheren; het waren sympathieke snaken.
We sliepen bij Teutonia en ook bij VDSt.
En beiden hadden een kotsbak in marmer in de wc.

En 's avonds spraken w'allemaal met dubb'le Duitse tongen,
we hadden liederen aangeleerd en dronken een Bierjongen.
Kleine reed t'rug naar Antwerpen, hij moest er volk oppikken
dat stond te wachten na hun bal in smoking en met strikken.

Op zaterdag weer al te saam, werd er opnieuw gedronken
En met Oostenrijkse studenten op ons heil geklonken.
Met alle gevolgen vandoen: de Kleine die moest braken,
haalde de wc-pot niet, maar kon wel een tafel raken.

Kongo dacht "Dat kan ik beter!", stak een sigaretje op,
stapte buiten, kotste met die saf in zijn zatte kop.
Willem wilde niet onderdoen en boog zich diep voorover
boven een rioolputje en gaf er ook vrolijk over.

Toen trokken we van huis tot huis om er een pint te drinken
en weer met wildvreemde studenten op ons heil te klinken.
We dronken tot het ochtend werd en niet meer konden stappen,
omdat we al de hele dag stonden pinten te kappen.

Ochtendstond had geen goud in de mond, maar een smerig smaakje
en hier een daar lag in bad of in bed opnieuw een kwaakje.
Witte worsten als ontbijt deed al onze magen keren,
Maar we spoelden ze door met bier dus dat kon ons niet deren.

Duitsers zijn heel gul met bier, met wijze woorden guller.
Hun filosofie die was "Es gibt nur ein Rudi Völler".
En toen kwam er een einde aan dat schitterende weekend
dat nu voor eens en voor altijd in 't geheugen staat geprent.

Twee jaar later schrijft Herr W. voor de galacantus van het academiejaar 2004-2005 het drinklied "*Heil 't studentenleven!*" op melodie van het Duitse studentenlied "*Als die Romer frech geworden*":

Heft het glas, studentikozen,
Sim serim sim, sim sim sim,
Zonder blikken, zonder blozen,
Sim serim sim, sim sim sim,
Op het heil van de student,
Ta ra ta ta ta ta ra,
Die nooit of nimmer zorgen kent.
Ta ra ta ta ta ta ra,
Heil 't studentenleven!
Wow (x5)
Heil 't studentenleven!
We drinken er op, (x2)
Drinken er saam een pintje op.

Laat ons met de glazen klinken,
Sim serim sim, sim sim sim,
En op onze kleuren drinken,
Sim serim sim, sim sim sim,
Toast ook op het wapenschild;
Ta ra ta ta ta ta ra,
Symbool van ons studentgild'.
Ta ra ta ta ta ta ra,
…

Rond een tafel altezamen,
Sim serim sim, sim sim sim,
Proevend van het aangename
Sim serim sim, sim sim sim,
Heerlijke studentenvocht.
Ta ra ta ta ta ta ra,
Dat 't eeuwig stromen blijven mocht!
Ta ra ta ta ta ta ra,
…

Zijn de kelen droog gezongen,
Sim serim sim, sim sim sim,
Roep dan samen maar "Bierjongen!"
Sim serim sim, sim sim sim,
Drink je pint tot op de grond
Ta ra ta ta ta ta ra,
Ter ere van onz' levensbond!
Ta ra ta ta ta ta ra,
…

[Omnes ad fundum]

Maar ook tijdens dit derde lustrumjaar vloeien er enkele liederen uit verschillende Castrum-pennen.

Herr W. knutselt bij aanvang van het lustrumjaar gedurende een ganse dag en nacht aan een gegraveerde en geverniste Castrum-lustrumbiermeter die groot genoeg is om vijftien pinten te bevatten, commilito Chucky schrijft er op melodie van "*A, a, a, valete studia*" een passend "*Castrum-lustrumlied*" bij om die vijftien pinten op gepaste wijze te ledigen:

1, 1, 1, een eerste keer is 't 1 !
Sergei heeft ons opgericht,
Philippe Rongé deed ook zijn plicht.
1, 1, 1, een eerste keer is 't 1 !

2, 2, 2, een eerste keer is 't 2 !
Bruno gaf de club zijn naam,
Zo is Castrum dus ontstaan.
2, 2, 2, een eerste keer is 't 2 !

3, 3, 3, een eerste keer is 't 3 !
De senior noemde men Ukkie.
Waarom juist? Ik weet het niet.
3, 3, 3, een eerste keer is 't 3 !

4, 4, 4, een eerste keer is 't 4 !
Ukkie bleef nog even hier,
Maakte nog een jaar plezier.
4, 4, 4, een eerste keer is 't 4 !

5, 5, 5, een eerste keer is 't 5 !
Ukkie zei : "Ik wil ! Ik blijf !
Dit is een leuk tijdverdrijf !"
5, 5, 5, een eerste keer is 't 5 !

1, 1, 1, een tweede keer is 't 1 !
Deze keer zei Ukkie : "Neen."
Jan die greep zijn kans meteen.
1, 1, 1, een tweede keer is 't 1 !

2, 2, 2, een tweede keer is 't 2 !
De club leeft 7 jaar, hoezee !
Tom de Houck doet nu ook mee.
2, 2, 2, een tweede keer is 't 2 !

3, 3, 3, een tweede keer is 't 3 !
Elvis - nee, die dikke niet;
Deze zing veel beter, zie.
3, 3, 3, een tweede keer is 't 3 !

4, 4, 4, een tweede keer is 't 4 !
Kongo zingt zijn liedjes fier,
Lust geen water, enkel bier.
4, 4, 4, een tweede keer is 't 4!

5, 5, 5, een tweede keer is 't 5 !
Deze keer maakt Klak zich klaar
Voor een tweede lustrumjaar.
5, 5, 5, een tweede keer is 't 5 !

1, 1, 1, een derde keer is 't 1 !
Matrose draagt nu het breed lint.
Zijn lied maakt ieder goedgezind.
1, 1, 1, een derde keer is 't 1 !

2, 2, 2, een derde keer is 't 2 !
Eer doet Kwatta Castrum aan.
Zijn broer heeft dat reeds voorgedaan.
2, 2, 2, een derde keer is 't 2 !

3, 3, 3, een derde keer is 't 3 !
Kleine maakte Castrum groot,
Nu kan de club nooit meer dood.
3, 3, 3, een derde keer is 't 3 !

4, 4, 4, een derde keer is 't 4 !
Rood-geel-rood, daar ging hij voor.
Kleine deed een jaartje door.
4, 4, 4, een derde keer is 't 4 !

5, 5, 5, een derde keer is 't 5 !
15 jaar bestaat Castrum,
FTA viert 't nieuw lustrum.
5, 5, 5, een derde keer is 't 5 !

De bedoeling is dat een pro-senior (of een plaatsvervanger die bij voorkeur uit zijn praesidium komt) tijdens de strofe over zijn praesesjaar een pint uit de lustrumbiermeter ad fundum leeg drinkt terwijl de corona het lied volledig zingt.

Op initiatief van de Gentse Senior Seniorum Jan-Bart De Muelenaere, die volgend academiejaar ongetwijfeld Castrum-schacht wordt[13], worden tijdens het academiejaar 2005-2006 stappen genomen om in de verschillende Vlaamse studentensteden een studentenliedwedstrijd uit te schrijven. De winnaar van iedere lokale wedstrijd zou tijdens een 'nationale finale' dingen om de titel van het beste nieuwe studentenlied. Die nationale finale is er helaas niet gekomen dit jaar, maar Castrum stuurde wel een lied in voor de Antwerpse voorronde. Van een schacht die enkel met de initialen C.P. bekend gemaakt wil worden - maar die als ontgroeningsopdracht niet enkel een lied moet schrijven, maar ook een 'Mensurkonvent' moet organiseren - wordt volgende liedtekst op melodie van het Duitse volkslied "*Hammerschmied*" ingezonden:

1.
Student zijn brengt een nieuw leven,
een club om zijn hart aan te geven.

Refrein:
Gij, gij, trouwe vriend, laat ons banden smeden]
Wij, wij, blijven trouw in toekomst en verleden] (bis)
Trouw aan de Meester, trouw aan de Praeses
Trouw aan de Broeders, trouw aan de Codex

Genietend van bruisende jeugd en van vreugde - vreugde.]
's Avonds gaan wij met zijn allen op rol.] (bis)

2.
Lang leve, 't schoon studentenleven.
Daar willen we alles voor geven.

Refrein.

Laat ons nu klinken op codex, pet en lint - en lint.]
Laat ons nu drinken op eeuwige trouw.] (bis)

[13] Update 2007 : Jan-Bart is toch geen Castrum-schacht geworden.

3.
Vaarwel glorieuze studententijd
Mij wacht nu de nuchtere werkelijkheid

Refrein.

Toch zal ik steeds weer opnieuw naar u zoeken – zoeken.]
Nooit ofte nimmer zal ik u laten gaan.] (bis)

Dit lied kaapt op 8 mei 2006 tijdens het Antwerpse CantorenConvent de eerste prijs (een vat De Koninck en eeuwige roem) weg in de categorie 'Nieuwe tekst op bestaande melodie' van de Antwerpse studentenliedwedstrijd.
Het is een enigszins aangepaste versie van de originele tekst hieronder die een 'Gentse' (de auteur, die dus anoniem wil blijven, is commilito extra muros) strofe bevat:

1.
Student zijn brengt een nieuw leven
Een club om zijn hart aan te geven

Refrein:
Gij, gij, trouwe vriend, laat ons banden smeden
Wij, wij, steeds respect in toekomst en verleden
Trouw aan de Meesters, trouw aan de praeses
Trouw aan de Broeders, trouw aan de codex

Genietend van de bruisende jeugd en vreugd, jeugd en vreugd
's Avonds gaan wij met zijn allen op rol.

2.
Lang leve, 't schoon leven in Gente
In 't hert blijven w'altijd studenten

Refrein.

Laat ons nu klinken op codex en pet en lint, pet en lint
Laat ons nu drinken op eeuwig respect

3.
Vaarwel glorieuze studententijd
Mij wacht nu de nuchtere werkelijkheid

Refrein.

Toch kom ik steeds weer naar uwe toe, uwe toe
Nooit ofte nimmer zal ik u laten gaan.

Castrum 1991 - 2006

Omdat we altijd graag een beetje tegendraads zijn en omdat we een 'extra muros'-inzending insturen voor de Antwerpse voorronde, laten we een Castrum-commilito met roots in het Gentse studentenleven de tekst schrijven voor het lied "*Testament van een oud*-student" waarmee Veto Gent de studentenliedwedstrijd 2005-2006 in Gent wint:

Ik kwam als eerstejaars hier aan,
kon niet op eigen benen staan,
ik was een groentje en naïef.
De toekomst, die lachte me toe,
maar ik had helemaal geen clou
hoe het leven was aan de univ.
Ik kwam, ik zag, ik overwon
d'examens, want ik was niet dom
Ik kon studeren als de beste.
'k heb geen enk'le les gebrost
en kreeg ik van 't blokken dorst :
't Was water dat 'm leste.

Refrein:
Ik wou da' 'k eeuwig kon studeren;
Ja, want iets mooiers kon er niet bestaan.
'k Was eerstejaars en wist niet beter
dan dat 't nooit voorbij zou gaan.
Ik wou da' 'k eeuwig kon studeren;
Ja want iets mooiers kon er niet bestaan.
'k Was eerstejaars en besefte nog niet goed
dat er tijden zijn van komen en van gaan.

In 't tweede en in 't derde jaar
leefd' ik niet meer als kluizenaar,
maar ging geregeld op de rol.
Het blokken ging diminuendo,
Het feesten in sterk crescendo.
1-2-3 mijn pint was weeral vol
Want ik was nu commilito
met codex, pet en lint en zo.
Ik kroop pas 's morgens in de pluimen.
En 's avonds stond ik weer paraat
getooid in gans student'ornaat
om kroegen af te schuimen.

Refrein:
Ik wou da' 'k eeuwig kon studeren;
Ja want iets mooiers kon er niet bestaan.
Ik was een rolder en wist niet beter
dan dat het nooit voorbij zou gaan.
Ik wou da' 'k eeuwig kon studeren;
Ja want iets mooiers kon er niet bestaan.
Ik was nu een rolder en besefte al wat meer
dat er tijden zijn van komen en van gaan.

Het laatste jaar ging snel voorbij
met steeds meer vrienden aan mijn zij.
De studie zat er bijna op.
Stage, thesis, zwanenzang.
In feite wisten we't al lang :
Hierna werd 't werken of de dop.
Maar vriend, ik zei je geen vaarwel,
we zagen elkaar alweer snel;
als oud-studenten saamgezeten.
op een cantus of TD
doen wij nog even vrolijk mee
om 't werk weer te vergeten.

Refrein:
Je kan niet eeuwig lang studeren,
maar mooiers zal er nooit bestaan.
De tijd van gaan was toen gekomen,
Het is dan toch voorbij gegaan.
Je kan niet eeuwig lang studeren,
maar mooiers zal er nooit bestaan.
En ook al weten we nu wel beter,
't studentenhart blijft altijd slaan.

Hoewel de oorspronkelijke tekst van het lied – de tekst hierboven is hier en daar bijgeschaafd om op de nieuwe melodie te passen - gedicht wordt op melodie van Wim Sonnevelds "Het Dorp" wordt voor de Gentse studentenliedwedstrijd een gloednieuwe melodie gecomponeerd door Veto-praeses Tom De Ranter (v. Schaap). Dit lied wordt door de Antwerpse afdeling van het Anonieme Studentengenootschap Rolders in de Nacht (waarvan dus blijkbaar een of meerdere Castrum-commilitones lid zijn) ook ingezonden voor de Antwerpse studentenliedwedstrijd. Het gaat met de eerste prijs lopen in de categorie 'Nieuwe tekst op nieuwe melodie'. Het vat De Koninck dat deze snoodaards er mee winnen, wordt, volledig terecht en op aandringen van het CantorenConvent overgedragen aan de Antwerpse studenten die het tijdens een volgend convent zullen degusteren.

Schacht Koen Vrijsen (v. Ludo) schrijft voor zijn ontgroeningsopdracht in het academiejaar 2005-2006 berijmde vertalingen van de Duitstalige liederen "*Auf de Schäwsche Eisenbahne*" en "*Alt Heidelberg*".

Zijn bewerking van het eerste gaat als volgt:

Op de Zwabische spoorlijn
Waar er vele halten zijn:
Schtuegert, Ulm en Biberach,
Meckebeure, Durlesbach.

Trula trula trulala…

Op die Zwabische spoorlijn
Wou er eens een boer meerij'n,
Doet zijn hoed af aan 't loket,
Vraagt er vriend'lijk een biljet.

De boer die had een bok gekocht
En bang dat die een vluchtweg zocht,
Bond ie 't beestje heel erg hard
Aan het laatste treinstel vast.

"Bokje, spring nu maar een beetje,
'k Breng je straks wel wat te eten."
Toen stak hij een stinkpijp aan,
En zette zich met zijn vrouw vooraan.

Toen de trein een poosje stopte,
Keek de boer eens naar zijn bokje,
Vond alleen nog kop en zeel,
Aan dat laatste wagendeel.

Dan barst hij in woede uit,
Pakt het beestje bij zijn snuit,
En smijt de kop met veel labeur
Tegen de buik van de conducteur.

"Zo, dat kan je mooi betalen!
Moest je echt zo'n snelheid halen?"
Ja, u bent er schuldig aan,
Dat mijn bok is heengegaan!"

Nu zijn we aan 't eind gekomen,
Klonk het je goed in de oren?
Als je 't niet begrijpen kan,
Beginnen we van voren aan!

En Ludo's bewerking van "*Alt Heidelberg*" klinkt zo:

Oud Heidelberg, gij schone,
Gij stad, zo vaak geëerd,
Aan wondermooie stromen,
Geen ander zo'n roem weerd!
Uw goede kameraden
Delen wijsheid, soms ook wijn.
De stroom zo helder kabb'lend
Met helderblauwe schijn.
Met helderblauwe schijn.

En toont uit 't zachte Zuiden
De lente haar gelaat,
Ze weeft voor u uit bloesem
Een schitterend bruidsgewaad.
Ook ik zal u bewaren
In het hart zoals een vrouw.
Uw naam, als jeugdig leven,
Klinkt mij toch zo vertrouwd,
Klinkt mij toch zo vertrouwd.

Oud Heidelberg, gij schone
Gij stad, zo vaak geëerd,
Aan wondermooie stromen,
Geen ander zo'n roem weerd!
En steken mij de doornen
En wordt het leven kaal
Geef ik mijn paard de sporen
En rijd naar 't Neckardal.
En rijd naar 't Neckardal.

Dat de ontgroeningscantus van het derde lustrum bij alle aanwezigen nog lang in het geheugen gegrift zal staan, heeft niet alleen te maken met de schitterende ontgroeningsopdrachten van die avond of met het prachtige Castrum-zwaard dat de schachtenmeester en zijn schachtenstal aan de club schenken, maar ongetwijfeld ook met het lied "*Van de schachten*" (op melodie van "*Aan de schachten*") dat alle schachten, samen met de schachtenmeester, die avond ter ere van Castrum zingen. De tekst werd geschreven door de schachten Steven Vandenhoute (v. Sailor), Koen Vrijsen (v. Ludo) en Michael Tourné (v. Shady) tijdens een brainstormsessie tussen pot en pint onder toeziend oog van de schachtenmeester en zijn wederhelft.

Aangekomen in de stede,
Schachtjes als het Scheld' zo rein,
Altijd pijp en pint gemeden,
Weten niet wat rolders zijn.
Aangekomen in de stede,
Enkel pen en boek getest.
Semper soli, nunquam fest.

In het tweede jaar gekomen,
Is studeren slechts nog schijn.
Nu dan stilaan aan 't beseffen,
Dat we toch wel rolders zijn.
In het tweede jaar gekomen,
Op het eind' dan toch geflest.
Nunquam soli, semper fest.

Cantus in het bloed geslopen,
Steeds op pad met pet en lint.
Denk je ieder lied te kennen,
Tot je dan plots Castrum vindt.
Cantus in het bloed geslopen,
De moraal van dit lustrum:
Nunquam soli, semper Castrum!

Ouder dan alle liederen hierboven (met uitzondering van het clublied) is onderstaande (poging tot) vertaling van het "*Gaudeamus igitur*" door commilito Bruno C. van Brabant waarvan een handgeschreven tekst in het archief bewaard gebleven is:

Laten wij ons verblijden, want wij zijn jong;
Na een aangename jeugd,
Na een lastige oude dag,
Zal de aarde ons tot woonplaats dienen.

Waar zijn zij die voor ons op de wereld waren?
Stegen zij ten hemel?
Gingen zij naar de hel?
Waar zijn zij toch gebleven?

Ons leven is kort, wordt kort geëindigd;
De dood komt snel,
Overvalt ons wreed,
Niemand wordt gespaard.

Leve de Academie (hogeschool, universiteit), leve de professoren
…

En dan volgt volgende zin die een einde aan de poging tot vertaling maakt:

En hier geef ik het op!

Castrum in de pers

Guido Campus Magazine (2003)

>> KVHV KLAAGT CANTUSSEN AAN

Het KVHV (Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond) is niet te spreken over de manier waarop tegenwoordig wordt gecantust. In hun lijfblad *Ons Leven* klaagt Peter Dirix erover dat bij veel clubs tegenwoordig elke vorm van stijl ontbreekt, en hij wijt dat aan gebrekkige kennis van de clubcodex (de 'blauwe bladzijden') in de studentencodex. Als reactie daarop hebben sinds een jaar of tien modelcantussen plaats, waarin studenten die de studentikoze tradities grondig kennen eens 'voordoen' hoe het wel kan of zou moeten. Eén club (*Castrum* uit Antwerpen, die vorig jaar het wereldrecord cantussen scherp stelde) heeft zich zelfs gespecialiseerd in het nauwgezet volgen van de codex onder het devies *"Vivamus ad codicem"*.

Info: **www.kvhv.be**

GUIDO CAMPUS MAGAZINE

De Nieuwe Gazet (11 april 2002)

«Wij gaan 40 uur zingen»

Antwerpse studentenclub doet recordpoging 'langste cantus'

Studentenclub Castrum wil het record 'langste cantus' op zijn naam zetten.
Foto Stephan Peleman

ANTWERPEN — Veertig uur aan een stuk, over een periode van drie dagen, zal er in de kelders van café De Wagetol niets anders weerklinken dan ononderbroken studentengezang. Van vrijdag tot zondag doet studentenclub Castrum daar haar recordpoging 'marathoncantus', waarmee ze hun collega's van de Nationalistische Studentenvereniging een hak willen zetten. Die zijn momenteel ongeslagen kampioen met 32 uur en 18 zangers.

TOM NAEGELS

Castrum doet daar overmoedig een schep bo[ven] minimum twintig zange[rs] veertig uur ononderbro[ken] gezongen hebben, anders hebben ze daar voor niks staan la'[ll]e[n] [z]wa, we moeten niet de hele [n]ig[h]t zingen», nuanceert [J]o[h]n Willems van Castrum. «De regels van de cantus stellen dat er ook speeches in mogen zitten, een colloquium en elk uur een kwisvraag over studentengebruiken. Er mogen solozangmomenten inkomen, en elk uur is er een rustpauze van vijf minuten voorzien.»

In totaal doen er veertig studenten mee met de recordpoging. Deelnemers mogen maximum één pint per uur drinken, anders is de onderneming sowieso gedoemd te mislukken. Ze beginnen vrijdag 12 april om 9 uur 's ochtends en eindigen zondag 14 april om 1 uur 's nachts. U mag hen altijd gaan aanmoedigen.

Blijft de vraag: waarom in godsnaam steken mensen hun tijd hierin? «Om de eer hoog te houden», zegt Willems. «Castrum is een begrip in de studentenwereld. Wij zijn een stijlvolle club die van cantussen haar specialiteit heeft gemaakt. Studenten komen in pak en das naar onze cantussen, meisjes in avondkledij en we houden ons strikt aan de regels van de codex. Bij ons geen smerige braspartijen zoals bij andere clubs! Daarom moeten wij als voorbeeldclub, dat record toch minstens één keer breken?»

Oostenrijk boven op 17de Austria Festival

Het Belang van Limburg (11 april 2002)

Studentenvereniging Castrum onderneemt recordpoging cantussen

ANTWERPEN
Katrijn VANDEVELDE

Op 12, 13 en 14 april onderneemt de Antwerpse studentenvereniging Castrum een uitzonderlijke wereldrecordpoging. Castrum zal proberen om met minstens twintig personen gedurende 40 uren te cantussen en hoopt zich op die manier een plekje in het Guinness Book Of Records te zingen/drinken.

Foto: Peter SPORCK

Het kan er soms jolig aan toe gaan op een cantus, maar op de wereldrecordpoging van Castrum zingt men aan 1 pint per uur.

Castrum is een studentenvereniging voor Antwerpse studenten en oud-studenten. De leuze van Castrum luidt *Vivamus ad codicem* oftewel 'Laat ons leven volgens de codex'. Het is diezelfde codex die een onontbeerlijk instrument is voor hun recordpoging cantussen.
Voor de leek: een cantus is een studentikoos zangfeest waar studenten samenkomen om hun liederenkennis bij te schaven tussen pot en pint. Tegenwoordig ligt de nadruk meer op het drinken, maar met deze recordpoging wil Castrum het zingen van oude studentenliederen opnieuw in de schijnwerpers plaatsen. En er zal gezongen worden! Persverantwoordelijke Akim Willems van Castrum: «We schatten dat we gedurende de recordpoging toch zeker 1.200 liederen zullen zingen. De 323 liederen uit de codex, aangevuld met Vlaamse kleinkunst en tal van andere liedjes. Voor deze gelegenheid hebben we trouwens een bijkomende liederenbundel samengesteld.»

Guinness

Het huidige cantusrecord staat op naam van de Antwerpse Nationalistische Studentenvereniging (NSV): 32 uren cantus met 18 personen. Castrum wil dat record verpulveren: voorlopig hebben er 43 personen zich aangemeld voor de volledige 40 uur. Twintig van hen moeten het langer dan 32 uren uitzingen, willen ze kans maken op een nieuw en geldig wereldrecord. Tot op heden hebben de initiatiefnemers nog geen reactie gekregen van het Guinness Book Of Records. Maar dat wil niet zeggen dat het zangfestijn in het water valt. Akim Willems: «Zeker niet. Ook al krijgen we voor vrijdag geen officiële reactie van het Guinness Book Of Records, dan kan de poging toch als geldig worden beschouwd aan de hand van getuigenissen, krantenartikels en gerechtsdeurwaarders.»

1 pint per uur

De studentenvereniging begint niet compleet onervaren aan de cantus. Niet alleen hebben ze zelf al menig cantus georganiseerd en meegedaan, ook zijn er enkele deelnemers die er ook al bij waren bij de 32-uren durende cantus van de NSV. Zij weten dus waar ze aan beginnen. En weet de preses dit ook? 40 uren een cantus voorzitten en de orde bewaren is niet eenvoudig. Akim Willems: «Onze preses Wim Mersie zit de cantus 40 uren voor, maar zal zijn taak wel af en toe doorgeven aan oud-voorzitters of presessen van andere studentenverenigingen.» Van dronken mensen zal men normaal gezien niet veel last hebben op deze unieke cantus. Per uur mag men minimum én maximum 1 pint bier consumeren. Kwestie van de 40 uren heelhuids door te komen.

De recordpoging begint vrijdagochtend om 9 uur en eindigt zondag 14 april om 1 uur 's nachts. Het hele evenement vindt plaats in de kelders van 'De Wagetol' op de Stadswaag te Antwerpen.

Bron onbekend (april 2002)

Studentenvereniging aast op wereldrecord: 40 uur zingen en drinken

«Cantussen is als een marathon lopen»

ANTWERPEN — Een Antwerpse studentenvereniging doet sinds gisteren een poging om het wereldrecord cantussen te verpulveren. Veertig uur zingen en drinken. En alsof twee etmalen lang «Io Vivat» zingen al niet erg genoeg is, moeten de deelnemers ook elk uur een pint drinken. «Minimaal één, maar ook maximaal één pint», zegt praeses Wim Mersie. «Veertig uur cantussen is als een marathon lopen. Je moet de juiste voeding nemen, net genoeg drinken en vooral veel oefenen».

Een wereldrecordpoging cantussen heeft meer van een expeditie dan van een feestje: een EHBO-post, 20 liter soep, én meer water dan bier.
Foto Dirk Laenen

Een EHBO-post, 20 liter soep, drinkbussen met water, ... Een wereldrecordpoging cantussen heeft meer van een expeditie dan van een feestje. Studentenvereniging Castrum –initiatiefnemer van de recordpoging– is dan ook een buitenbeentje. De gemiddelde leeftijd ligt flink boven de dertig (het zijn allemaal oud-studenten), er wordt niet met bier gemorst, en ze doen écht hun best om mooi te zingen. «We proberen de schat aan Vlaamse liedjes in ere te herstellen», zegt praeses Wim Mersie. «Cantussen zijn bij de meeste studentenclubs afgegleden tot een zuip- en kotsavondje. Terwijl wij de regels net tot in de puntjes toepassen. We proberen die traditie ook andere clubs terug aan te leren».

Dit weekend heeft Castrum daar ruim de tijd voor. Veertig uur cantussen: da's van vrijdagochtend 9 uur, tot zondagochtend 1 uur. «Als je niet op voorhand getraind hebt, dan haal je dat niet», zegt Mersie. «Sommige van onze leden doen gemiddeld twee keer per week een cantus. Alleen in de aanloop naar de recordpoging hebben we onze krachten een tijdje gespaard. Je alcoholspiegel moet zo laag mogelijk liggen bij de start. Want zelfs van één pintje per uur, raak je na veertig uur behoorlijk dronken. Ook op de voeding wordt gelet. Voldoende energie is essentieel, om 40 uur wakker te blijven. Enkel de laatste twee uren mogen alle remmen los. Dan mogen ze zoveel bier drinken als ze willen. Tenminste: als ze daar nog zin in hebben».

Want ondanks alle voorbereidingen lijkt 40 uur cantussen gedoemd om als lijk te worden buitengedragen. «Het Vlaams Kruis staat paraat wanneer er iets misloopt. Zij hebben het laatste woord. Als de verplegers vinden dat iemand moet stoppen, dan zál die ook stoppen».

MEISJES

Van stoppen was gisteren nog geen sprake. Behalve organisator Castrum nemen nog acht andere clubs deel aan de recordpoging. Met 27 zijn ze in totaal. Onder hen ook enkele meisjes. «We willen bewijzen dat wij dit even lang kunnen uithouden als de mannen», zegt Ines tussen twee liedjes in. «Eén pintje per uur, dat moet lukken». En dan spurt ze opnieuw naar de cantustafel. Voor het «wewetennietmeerhoeveelste» couplet van «potteke met vet». Ze hadden toen nog 36 uur te gaan. (DA)

Studenten zingen wereldrecord

▶ ANTWERPEN

Met minstens 20 mensen 40 uur aan één stuk zingen en drinken in een rokerige, donkere cafékelder. Voor de ene een foltering, voor de studentenvereniging *Castrum* de inzet van een wereldrecordpoging *Cantussen*. Om 1 uur zondagmorgen vielen de (oud)studenten elkaar in de armen, de deurwaarder verklaarde de poging geslaagd.

„Minimum en maximum één pint per uur. Dat is de belangrijkste spelregel. Als de eindmeet bijna in zicht is, mogen ze wel voluit *hijsen*, maar voordien is niemand echt dronken", vertelt praesens Wim Mersie, verrassend helder. Maar te lang kan hij niet praten in plaats van zingen, anders helpt hij de recordpoging om zeep.

Andere regels: 5 minuten plas- of eetpauze per uur. Die worden strategisch opgespaard. Niet-alcoholische dranken zijn a volonté toegestaan en er mogen ook andere liederen gezongen worden dan die in de *Codex*, een verzameling van evergreens voor studenten. „God zij dank. Na 20 uur hadden we heel de codex van achter naar voor doorlopen. We zijn blij dat we ook eens eentje van Clouseau kunnen inzetten, goed voor de sfeer."

FOTO KOEN FASSEUR

De (oud)-studenten van club *Castrum*, op foto vastgelegd na 28 uur zingen en drinken. Nog 12 te gaan. Van de 27 deelnemers hebben er slechts 3 afgehaakt.

Plots slaat de vlam in de pan. Rietje komt binnenlopen. Zij gaf al op in de nacht van vrijdag op zaterdag, maar vervoegt het benevelde gezelschap „voor de sportiviteit". De *Body count* lijkt nogal mee te vallen. Van de 18 mannen en 9 vrouwen die vrijdagochtend om 9 uur begonnen te zingen, bereiken 24 de meet, zondagmorgen 1 uur. Hoofdpijn en maagperikelen hielden lelijk huis, maar de verpleger van het Vlaamse Kruis hield de toekomstige ingenieurs, verplegers of vertalers-tolken staande. „De aanmoediging van oud-leden zit er ook voor iets tussen", zingt Mersie. „De dochtertjes van onze oud-praesens zetten zaterdagmiddag, in het dipje na het middageten, **Telerome**o van K3 in. Iedereen kreeg plots een tweede adem."

De deurwaarder komt op onverwachte tijdstippen binnenvallen voor een identiteitscontrole en een blik op het pauzeschema. Het zijn allemaal oud-studenten van Antwerpse hogescholen en ze nemen het wel erg serieus, zelfs tijdens het eten blijven ze neuriën.

Vorige recordhouder, voor zover bekend, was ook een Antwerpse club, de Antwerpse Nationalistische Studentenvereniging. Zij hielden het met 18 mensen 32 uur vol. Of *Castrum* hiermee echt in het *Guiness Book of Records* komt, valt nog af te wachten. De kandidatuur is ingediend. (KDM)

Het Nieuwsblad (15 april 2002)

Het Belang van Limburg (15 april 2002)

Al zingend het Guinessbook in

ANTWERPEN - Het heeft hen bloed, zweet en liters bier gekost, maar de studentenvereniging Castrum heeft zijn wereldrecord beet. 40 uur lang werd er in een kelder aan de Stadswaag onafgebroken 'gecantust'. Honderden studentenliederen weerklonken, «maar 'Countryroads' heeft ons gered toen we het kwaad kregen.»

De recordpoging was vrijdagmorgen nochtans onder een slecht gesternte van start gegaan: slechts 27 van de 40 aangekondigde deelnemers namen deel aan het gelag. «Uiteindelijk hebben we het met 24 mensen uitgezongen,» aldus een schorre Akim Willems, die het als Castrum-procantor (voorzanger) het dubbel zo zwaar te verduren kreeg.

De deelnemers, allemaal gewapend met een dikke codex, hielden een strak drinkregime aan. «Er moest elk uur maar één pint worden gedronken, pas tijdens de laatste uren ging het aantal consumpties de hoogte in.» Eén feestneus slaagde er niettemin in al zijn pintjes in één keer, ad fundum, leeg te drinken. Meteen een tweede record?

Slechts drie deelnemers moesten afhaken. «Keel- en hoofdpijn door de drank en het zingen,» luidt de diagnose van het voor het overige werkloze Vlaams Kruis. Voorts bleek verveling de grootste tegenstander van de studentenclub. «We hebben dan maar bij enkele nummers een dansje gedaan, en als we het even niet zagen zitten, zongen we 'Countryroads' van John Denver. Die meezinger heeft ons vijf keer gered,» grijnst Willems.

Met hun veertig uur lange cantus verdringt Castrum de Nationalistische Studentenvereniging (32 uur met 18 man) uit het Guinessbook of Records.

Foto:Thomas LEGREVE

Silentium commilitones! Dankzij een 40 uur durende cantus heeft studentenvereniging Castrum zijn plaatsje in het Guinessbook of Records.

Gazet van Antwerpen

Maandag 15 april 2002

Cantusliefhebbers Castrum zingen zich Guinessbook in

ANTWERPEN - Het heeft hen bloed, zweet en liters bier gekost, maar de studentenvereniging Castrum heeft zijn wereldrecord beet. 40 uur lang werd er in een kelder aan de Stadswaag onafgebroken 'gecantust'. Honderden studentenliederen weerklonken, "maar 'Countryroads' heeft ons gered toen we het kwaad kregen."

De recordpoging was vrijdagmorgen nochtans onder een slecht gesternte van start gegaan: slechts 27 van de 40 aangekondigde deelnemers namen deel aan het gelag. "Uiteindelijk hebben we het met 26 mensen uitgezongen", aldus een schorre Akim Willems, die het als Castrum-procantor (voorzanger) het dubbel zo zwaar te verduren kreeg.

De deelnemers, allemaal gewapend met een dikke codex, hielden een strak drinkregime aan. "Er moest elk uur maar één pint worden gedronken, pas tijdens de laatste uren ging het aantal consumpties de lucht in." Eén feestneus slaagde er niettemin in al zijn pintjes in één keer, ad fundum, leeg te drinken. Meteen een tweede record?

Slechts drie deelnemers moesten afhaken. "Keel- en hoofdpijn door de drank en het zingen", luidt de diagnose van het voor het overige werkloze Vlaams Kruis. Voorts bleek verveling de grootste tegenstander van de studentenclub. "We hebben dan maar bij enkele nummers een dansje gedaan, en als we het even niet zagen zitten, zongen we 'Countryroads' van John Denver. Die meezinger heeft ons vijf keer gered", grijnst Willems.

Met hun veertig uur lange cantus verdringt Castrum de Nationalistische Studentenvereniging (32 uur met 18 man) uit het Guinessbook of Records. Al hebben die dat ook een beetje aan zichzelf te danken. "Twee NSV'ers hebben de volledige cantus meegedaan", legt Willems uit. "Of ze nu hun record terugwillen? Ik weet het niet, maar ze zullen toch even moeten bekomen!"

Gratis documentatieboekje
Lourdes - elke dag -
Met snelle TGV-trein of vliegtuig. Meerdere touringcartochten. Vertrek en aankomst bij u thuis. Volledig begeleid. Ook Roma - Fatima - Padre Pio
Pelgrimtours alleen bij
DE BLAUWE VOGEL - 1609
Lourdesspecialist sinds 1929
Luikersteenweg 62, St.-Truiden 011-705.500
'H20169409.01

De Nieuwe Gazet (15 april 2002)

Antwerpse studenten zingen langste cantus vol

ANTWERPEN — Veertig uur zingen en drinken: de Antwerpse studentenvereniging Castrum heeft sinds zondagochtend één uur het wereldrecord «cantussen» op zak. Bizar recept: elk uur één pint om de stembanden te smeren.

«Ik heb een schorre keel en grote dorst», zegt cantor Akim Willems als het erop zit. «Veertig pinten lijkt veel, maar de dokter heeft ons verzekerd: alleen de alcohol van de laatste zes uren zit in ons bloed.»

Er waren maar drie afhakers. «Die zaten boven hun biergrens. Geen erg hoor. We zijn geoefende zangers en drinkers. Eentje heeft al zijn veertig pinten ad fundum gedronken. En die staat nog recht op zijn benen.» (RV/*Foto Theuns*)

Ad fundum!

De Vlaamse overheid doet haar best om het 'levenslange leren' te promoten. Allemaal goed en wel, maar mag je dan ook levenslang student zijn? Castrum bewijst alvast dat het kan.

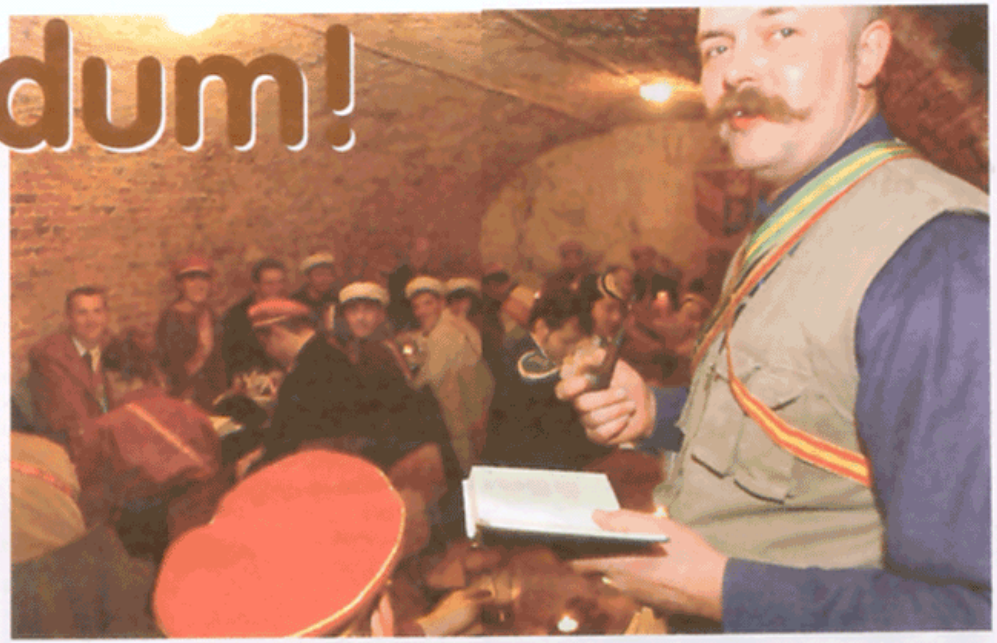

De leden van de Antwerpse studentenclub Castrum houden de studentikoze tradities in ere, en ze doen dat in stijl. "Wij zijn eeuwige studenten," vertelt preses Koen 'Kleine' De Haes (31). Zijn grote droom: samen met zoontje Mathias (1) naar een clubavond komen.

Castrumianen zijn studenten voor het leven. Krijgen jullie daar geen negatieve reacties op?

Akim 'Herr W.' Willems (30), webredacteur: "Studentenclub Castrum ontstond begin jaren negentig. Met als leidraad de clubcodex, een opsomming van de traditionele studentengebruiken, streven de Castrumianen naar een stijlvol studentenleven. Daarnaast willen ze hun rijke kennis van de Vlaamse studentenliederen ook doorgeven aan andere studentenclubs. De tachtig leden verzamelen een keer per maand voor een clubavond in stijl, met veel liederen en weinig zwijnerij.

Op mijn curriculum vitae staat dat ik actief ben in een studentenclub. Tijdens een sollicitatiegesprek wordt er soms mee gelachen. Sommige mensen vinden het zielig. Maar zouden ze ook lachen als ik biljarten op café bij mijn hobby's zou vermelden?"

Koen De Haes, aankoper bij Bayer Rubber: "Het klopt wel dat we geen afscheid kunnen nemen van het studentenleven, maar Castrum is voor ons echt een vorm van leven geworden. We zijn studenten in hart en nieren. Verscheidene leden zullen hun leven lang blijven komen. Er zijn al papa's en mama's in de club, maar ook zij denken niet aan afhaken."

Antwerpen telt ondertussen meer dan honderd studentenclubs -en clubjes. Hoe kijken zij naar Castrum?

Akim Willems: "We hadden de naam een club van *dikke nekken* te zijn. De andere verenigingen verweten ons ook *kommaneukerij*. Dat beeld klopte gedeeltelijk. Op activiteiten van andere clubs durfden Castrumianen vroeger de puntjes op de i zetten wat de studentengebruiken betreft. Maar dat doen we nu niet meer."

Luk 'Kongo' Malfait (39), informaticus: "Eigenlijk voelen we ons pioniers. We merken dat andere clubs meer en meer de studentencodex volgen. Hun praesidiumleden komen naar onze activiteiten om hun kennis bij te schaven en worden soms ook lid. De relatie met de andere clubs is goed op dit moment: enkele verenigingen sponsorden zelfs ons nieuwe vlag."

Castrum kijkt ook over de Antwerpse stadsgrenzen heen.

Koen De Haes: "We hebben bijvoorbeeld een lid uit Poperinge. Maar onze club werkt ook samen met traditionele studentenclubs uit de andere Vlaamse provincies. Met hen wisselen we kennis en tradities uit."

Akim Willems: "Vorig jaar brachten we een bezoek aan het Duitse Heidelberg, de bakermat van het studentenleven. De clubs daar hebben een ongelofelijke traditie! Zo werden we om drie uur 's nachts ontvangen in een club. De schacht van dienst leidde ons rond in het studentenhuis, dat geschiedenis uitademde."

Klopt het dat jullie het wereldrecord 'cantussen' bezitten?

Luk Malfait: "Zeker! Zoek op het internet maar naar 'wereldrecordhouders'. Je komt op onze website terecht. In 2002 hielden 24 leden veertig uur lang een cantus. Een Castrumcantus ontaardt nooit in een ordinaire braspartij, maar tijdens de recordpoging kregen sommigen het toch moeilijk. Jammer dat we het Guiness Book of Records niet haalden: de uitgever wilde de nieuwe categorie niet erkennen."

Peter DE MEYER/Foto Wim HENDRIX

www.castrum.homestead.com

Gazet van Antwerpen (19 oktober 2004)

SJOTTEN!

Een week lang streden 82 universiteiten en hogescholen uit 31 landen om de beker op het interuniversitaire wereldkampioenschap voetbal. Het Olympisch Stadion op het Kiel was het decor voor de finales, en daar kon eM natuurlijk niet ontbreken.

Teksten: Peter DE MEYER / Foto's Dirk KERSTENS

Scheidsrechter Altan en lijnrechters Dirk en Ella leidden de mannenfinale. **Altan:** "Het was geen moeilijke match, de spelers hielden het sportief."

Akim en Filip kwamen voor de recordpoging cantus zingen. **Akim:** "Die viel in het water, maar onze club Castrum was er toch maar weer."

De voetballers van Sint-Petersburg deden zich te goed aan hamburgers in de Kielse catacomben. **Mikael:** "Maar we aten niet alleen fastfood in Antwerpen, hoor!"

Studentenclub Icterus ging aan de haal met de originaliteitsprijs. **Lolkje:** "Die 1.000 euro zetten we om in vaten bier."

De leren van het Griffith College uit Dublin kwamen niet alleen voor het voetbal: "De meisjes zijn hier beter dan het bier!"

Burgemeester Patrick Janssens helpt de kapitein van de Duitse 'Universität von Erlangen' met het tillen van de beker.

15 jaar 'Vivamus ad codicem!'

1.028 à-fonds: record battu à Clabecq

Le record à battre n'était "que" de 845, mais il a été très largement dépassé. 1028 chopes de 25 cl, cela fait 257 litres de bonne pils de Silly...

Catalina ne carburait pas à la pils, non.

... Pari tenu; les Clabecquois sont les champions du monde

☆ EN BREF

Comment se prépare la campéification?

Quand la chope fait l'union

À fond aussi pour la fête

Demain en librairie,
le 7e tome de notre collection
bien-être
6 € grâce au bon de réduction à découper ce mardi dans votre journal

Galerij van pro-praesidiumleden

Geert De Donder (v. Kip) 1992-1993: Ab-actis	Geen foto beschikbaar
Koen De Haes (v. Kleine) 1997-1998: Quaestor 2002-2003: Schachtenmeester 2003-2004: Praeses 2004-2005: Praeses	
Tom De Houck 1996-1997: Schachtenmeester 1997-1998: Praeses 2000-2001: Schachtenmeester	Geen foto beschikbaar
Bob De Maeijer (v. Michael) 2005-2006: Cantor	
Evert De Rycker (v. Python) 1998-1999: Quaestor	Geen foto beschikbaar
Tanguy de Schaetzen (v. Elvis)[14] 1998-1999: Praeses 1999-2000: Quaestor 2000-2001: Cantor	
Inès De Munter 2001-2002: Cantor	

[14] Hoewel Elvis wel degelijk voorkomt in de pdf-bestanden die bij de drukker werden afgeleverd, ontbreekt zijn naam en foto in de eerste uitgave van het lustrumboek. De reden : een gecorrumpeerde kolom in het originele bestand.

Sergeï Desmidt Stichtend praeses Ere-praeses in perpetuum	
Filip Eeckelaert (v. Filip Tom Andy) 2004-2005: Ab-actis 2005-2006: Praeses	
Kevin Heremans (v. Klak) 1999-2000: Ab-actis 2000-2001: Praeses	
Koen Hofman (v. Wawa) 1995-1996: Ab-actis	Geen foto beschikbaar
Willem Janssens (v. Willem van Saeftinge) 2003-2004: Ab-actis 2004-2005: Cantor	
Tom Jeurissen (v. Tompie) 2005-2006: Schachtenmeester	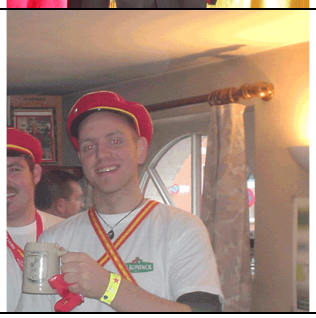

Tarik Kekeç (v. Pasha) 2005-2006: Ab-actis	
Johan Klaps (v. Dim Sum) 2002-2003: Quaestor	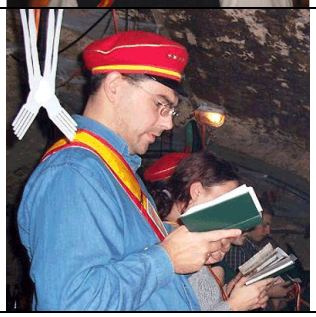
Ilse Knockaert (v. Seabird) 2000-2001: Quaestor	Geen foto beschikbaar
Luk Malfait (v. Kongo) 1996-1997: Cantor 1997-1998: Cantor 1998-1999: Schachtenmeester 1999-2000: Praeses 2001-2002: Schachtenmeester 2003-2004: Quaestor & Speechkampioen 2004-2005: Heraut Ordo Academicus Burgundiensis 2005-2006: Heraut Ordo Academicus Burgundiensis	
Joost Malfait (v. Kwatta) 1998-1999: Cantor 2002-2003: Praeses 2003-2004: Schachtenmeester	
Peter Masson 1996-1997: Ab-actis	Geen foto beschikbaar
Stefan Meert (v. Blauw) 1991-1992: Schachtenmeester (lint neergelegd)	Geen foto beschikbaar
Pascale Meeussen 1994-1995: Quaestor (ad interim) 1995-1996: Quaestor	Geen foto beschikbaar

Inge Mendes (v. Die Lore) 1999-2000: Ab-actis (lint neergelegd)	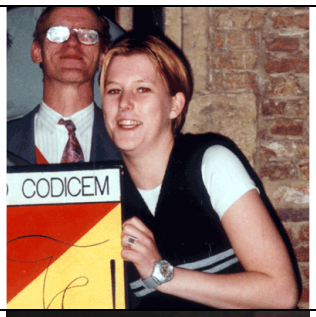
Wim Mersie (v. Matrose) 1999-2000: Schachtenmeester 2001-2002: Praeses 2002-2003: Speechkampioen 2004-2005: Speechkampioen	
Monique Mersie (v. Boskeun) 2004-2005: Schachtenmeester	
Jolanda Mes (v. Jo) 2001-2002: Quaestor	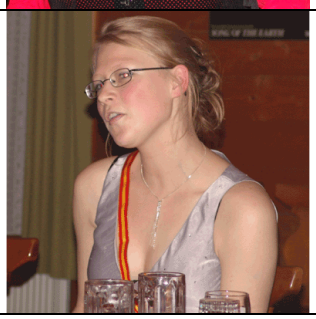
Barbra Roggeman (v. Tatoe) 1997-1998: Ab-actis	Geen foto beschikbaar
Philippe Rongé 1991-1992: Praeses	Geen foto beschikbaar
Herman Segers (v. Bruno C. van Brabant) 1991-1992: Ab-actis 1992-1993: Praeses 1993-1994: Ab-actis Commilito Honoris Causa	
Kristien Slegers 1994-1995: Cantor 1995-1996: Cantor	Geen foto beschikbaar

Castrum 1991 - 2006

Christian Taeymans (v. Chaane) 1993-1994: Schachtenmeester	
Jan Theuer 1996-1997: Praeses	Geen foto beschikbaar
Evy Tinel (v. Tinkelbel) 2005-2006: Quaestor	
Egwin van den Heuvel (v. Kayak) 1992-1993: Cantor	Geen foto beschikbaar
Giovanni Van Geel (v. James) 1998-1999: Ab-actis	
Christiaan Van Goethem (v. Ukkie) 1991-1992: Quaestor 1992-1993: Quaestor 1993-1994: Praeses 1994-1995: Praeses 1995-1996: Praeses 1997-1998: Schachtenmeeser Pro-senior in perpetuum	
Geert Van Hasselt 1996-1997: Quaestor	Geen foto beschikbaar
Lisa van Hoof (v. Bambi) 2004-2005: Quaestor	

Ilse Van Roosendael 1993-1994: Quaestor 1994-1995: Quaestor (lint neergelegd)	
Filip Varewijck (v. Moby) 1991-1992: Schachtenmeester 2000-2001: Ab-actis	Geen foto beschikbaar
Margaretha Venken (v. Die Rietjie) 2002-2003: Ab-actis	
Herman verschooten jr. (v. Junior) 1991-1992: Cantor 1992-1993: Schachtenmeester 1993-1994: Cantor 1994-1995: Schachtenmeester 1995-1996: Schachtenmeester	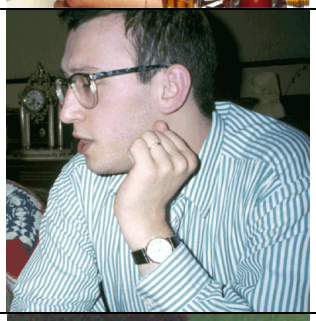
Stijn Vuerstaeck (v. Stino) 2001-2002: Ab-actis	
Herman Van Deuren (v. Herman TD) Ere-praeses	
Akim Willems (v. Herr W.) 1999-2000: Cantor 2002-2003: Cantor 2003-2004: Cantor 2004-2005: Kapittelheer Ordo Academicus Burgundiensis 2005-2006: Kapittelheer Ordo Academicus Burgundiensis 2005-2006: Speechkampioen	

Lijst van afbeeldingen

Titelpagina: Lustrumlogo (ontwerp van Pasha als deel van zijn ontgroeningsopdracht)
Pagina 9: Stemmentelling quaestorverkiezing 1991-1992.
Pagina 9: Eerste ontwerp voor het Castrum-wapenschild.
Pagina 13: Het foute wapenschild zoals het oorspronkelijk in de *Studentencodex* werd opgenomen.
Pagina 16: Verder uitgewerkt ontwerp voor het Castrum-wapenschild.
Pagina 19: Ontslagbriefje van Philippe Rongé als praeses 1992-1993.
Pagina 21: Eerste (en laatste?) nummer van het Castrum-clubblad 'Studio L' (november 1992).
Pagina 25: Het allereerste Castrum-doopcertificaat.
Pagina 25: Fragment uit de cantuslijst voor de overdrachtscantus 1992-1993.
Pagina 27: Praesidium en een commilito (1993-1994) tijdens de uitstap naar Luxemburg; van links naar rechts: Kristien, Chaane, Bruno, Junior, Ukkie en Ilse.
Pagina 32: Herman TD tijdens de uitstap naar Luxemburg.
Pagina 33: Ukkie tijdens de uitstap naar Luxemburg.
Pagina 34: Chaane en Herman TD tijdens de uitstap naar Luxemburg.
Pagina 35: Ilse en Bruno tijdens de uitstap naar Luxemburg.
Pagina 43: Uitnodiging voor de Cocktail Dansant.
Pagina 60: Praesidium 1999-2000. Bovenste rij, van links naar rechts: Elvis, Kongo, Herr W. Onderaan, van links naar rechts: Matrose en Die Lore.
Pagina 62: Commilito Kongo tijdens de verkleedcantus.
Pagina 63: Commilito Matrose tijdens de verkleedcantus.
Pagina 64: 40-uren-cantuslogo.
Pagina 66: Schachtendoop tijdens de galacantus 2001-2002.
Pagina 67: Groepsfoto van de deelnemers aan de 40-urencantus.
Pagina 67: Gnkele deelnemers van de 40-urencantus; van links naar rechts: onbekend, Klak, Knorrie en Tompie.
Pagina 68: Sfeerbeeld van de corona tijdens de 40-urencantus.
Pagina 69: Nog 30 uren te gaan met nog 27 deelnemers tijdens de 40-urencantus; van links naar rechts: Stino, Kleine en Herr W.
Pagina 70: Sfeerbeeld tijdens de 40-urencantus.
Pagina 71: Commilito James speelt nog maar eens "*Country Roads*" tijdens de 40-urencantus.
Pagina 73: Praesidium 2002-2003; van links naar rechts: Die Rietjie, Kleine, Kwatta, Herr W., Dim Sum.
Pagina 75: In 'Zum roten Ochsen' in Heidelberg; tegen de klok in: Kongo, Herr W. Michael, Inès, Krin, Tino.
Pagin 76: In 'Zum roten Ochsen' in Heidelberg; van links naar rechts: Willem van Saeftinge, Kleine en Tino Klessing van Landmannschaft Teutonia Heidelberg-Rostock im CC zu Heidelberg.
Pagin 76: In 'Zum roten Ochsen' in Heidelberg; van links naar rechts: Rudi Geerts, Die Rietjie en Bambi.
Pagina 79: Bezoek aan de Zwanenzang van Caeruleus; van links naar rechts: Chaane, Zjeine, Bambi, Tatoe en Kosmos (Plutonica).

Pagina 80: Manneken Pis in Castrum-kleuren; foto uit de ontgroeningsopdracht van Tompie.
Pagina 81: Bandknoop.
Pagina 81: Zipfel.
Pagina 82: Armand Preud'homme in Castrum-kleuren; foto uit de ontgroeningsopdracht van Tompie.
Pagina 83: Statue of Liberty in Castrumkleuren.
Pagina 85: Sfeerbeeld van de Samhein-cantus in de kleine kelder van 't Waagstuk.
Pagina 86: Sfeerbeeld van de galacantus.
Pagina 90: Castrum-lustrumbier.

Alfabetische lijst van intekenaars[15]

Jürgen Bollansee (v. Sylvester) - Castrum
Paul-Henri Cuvelier (v. Polo) - Castrum
Koen De Haes (v. Kleine) - Castrum
Mathias De Haes (v. Kleine Kleine)
Tom De Houck - Castrum
Benny De Maesschalck (v. Bennicilline) - Castrum
Jan-Bart De Muelenaere (v. Apostel 13) – Seniorenkonvent Ghendt
Ilse De Ridder
Tanguy de Schaetzen (v. Elvis von Limburg Strohrum) - Castrum
Peter Dirix (v. Kosmos) – Plutonica
Filip Eeckelaert (v. Filip Tom Andy) – Castrum
Frederik Houben (v. Bleu) – Caeruleus
Jan Huys (v. Buffalo) – Bezem Brussel
Tim Jacobs (v. Pro 74) – Antwerpen Boven
Willem Janssens (v. Willem van Saeftinge) – Castrum
Tom Jeurissen (v. Tompie) - Castrum
Tarik Kekeç (v. Pasha) – Castrum
Johan Klaps (v. Dim Sum) – Castrum
Bart Lauwers (v. Chucky) – Castrum
Joost Malfait (v. Kwatta) – Castrum
Luk Malfait (v. Kongo) – Castrum
Monique Mersie (v. Boskeun) – Castrum
Wim Mersie (v. Matrose) - Castrum
Steven Ollevier – (v. Steven van Vlaanderen) - Magistra
Barbra Roggeman (v. Tatoe) – Castrum
Christian Taeymans (v. Chaane) – Castrum
Egwin Van Den Heuvel (v. Kayak) - Castrum
Herman Van Deuren (v. Herman TD) – Castrum
Jeroen Van Hoof (v. Maggie) – Caeruleus
Koen Van Huyneghem (v. Smoel) - Castrum
Danny Vanhoutte (v. Kabouter) – Castrum
Kris Vansteenbrugge – Seniorenkonvent Ghendt
Jern Vermeiren – Seniorenkonvent Ghendt
Herman verschooten jr. (v. Junior) – Castrum
Koen Vits (v. Tjenzo) – Mereta
Stijn Vuerstaeck (v. Stino) – Castrum
Patrik Wegner (v. Neus) – Castrum
Akim Willems (v. Herr W.) – Castrum
Marc Willems (v. Alten Herr W.) - Castrum

[15] Deze lijst is aangepast en bevat, in tegenstelling tot de lijst in de eerste uitgave, enkel de namen van de intekenaars die ook effectief voor de afgesproken deadline hun lustrumboek betaald hadden.

Hartelijk dank aan…

… het lustrumcomité voor een zeer geslaagd lustrumjaar.

…de gulle schenkers van archiefstukken.

… commilitones Matrose en Dim Sum; gulle schenkers van klinkende duiten voor de druk van dit lustrumboek.

…alle commilitones en filisters die een handje toestaken bij het uitwerken van dit lustrumboek.

…alle intekenaars die voldoende vertrouwen hadden om op voorhand te bestellen en te betalen.

…alle praesidiumleden en commilitones die de voorbije jaren mee de Castrum-geschiedenis gemaakt hebben.